

415
K450.7
1.3

เค้าโครงวิทยากรรณสำหรับสอน : การศึกษาเฉพาะกรณีคำช่วยกริยา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุชาดา ทวีโกศล

28 ก.ค. 2529

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2529

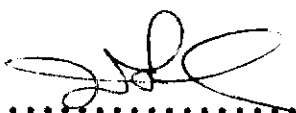
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

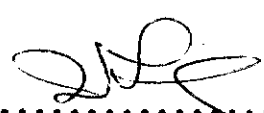
160393

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพาศน์ พลทธิประภา ประธานที่ปรึกษา และอาจารย์อุไร สังขนันท์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะ ทรวงแก้ไขข้อผิดพลาด และให้กำลังใจในการศึกษาค้นคว้าจนบรรลุผลสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์อุไร พงษ์ทองเจริญ กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิเชียร สามีภักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม และขอขอบคุณ อาจารย์เบญจมาศ ประเสริฐกุล ตลอดจนคณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณยุพิน จันทรเจริญสิน และคุณจงกล กล้วยแดง บรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้กรุณาให้ใช้บริการห้องสมุดและให้คำแนะนำช่วยเหลือในด้านเอกสารประกอบการค้นคว้าเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ อาจารย์อารีย์ ชื่นวัฒนา บรรณารักษ์ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้กรุณาให้บริการในการติดต่อขอพิมพ์เอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย จากต่างประเทศเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณทรงศักดิ์ ปัญานิธิกิจ เจ้าของหน้าที่สมาคม วาย เอ็ม ซี เอ ทุกท่าน เพื่อนนิสิตภาษาศาสตร์การศึกษา คุณสหัส โอชา คุณณณมล สุวิพล และ พ.ศ. สุวัฒน์ จันทะแจ่ม ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ที่กรุณาให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

สุชาดา ศรีโกศล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
คำจำกัดความเฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและวิทยาการสอนภาษา	46
โครงสร้างทางทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษา	47
โครงสร้างภาษา กระบวนการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษา	49
หน้าที่และความหมายของคำกริยา Modals	54
4 ผลของการศึกษาค้นคว้า	67
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	129
บรรณานุกรม	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความหมายของคำกริยา Modals	68
2 การกิจและสถานการณ์การใช้ภาษา	89

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในยุคแรกยึด "ไวยากรณ์แบบโบราณ" (Traditional Grammar) เป็นหลัก ต่อมาจึงได้เปลี่ยนมาใช้ "ไวยากรณ์แบบใหม่" (Modern Grammar) ซึ่งเขียนโดยนักภาษาศาสตร์ 2 กลุ่ม นักภาษาศาสตร์กลุ่มแรกคือ "ภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง" (Structural Linguistics) ได้เขียนไวยากรณ์ขึ้นมาเรียกว่า "ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง" (Structural Grammar) และนักภาษาศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งคือ "ภาษาศาสตร์เชิงปริวรรต" (Transformational Linguistics) ได้เขียนไวยากรณ์ชื่อว่า "ไวยากรณ์เชิงปริวรรต" (Transformational Grammar) ไวยากรณ์ทุกชนิดมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษามาตลอดเวลา

วิธีสอนภาษาที่ใช้กันแพร่หลายในสมัยโบราณคือ "วิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปล" (Grammar - Translation Method) ซึ่งมีหลักเกณฑ์สำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. อ่าน แล้วแปล (เป็นภาษาแม่ของนักเรียน)
2. เรียน (มักจะได้แก่ "การคัดลอกลงไปสมุด") กฎไวยากรณ์ (เป็นภาษาแม่ของนักเรียนเช่นกัน)
3. ห่องคำศัพท์ (เป็นแถวยาว ๆ) และความหมายของศัพท์ (เป็นภาษาแม่ของนักเรียน)
4. เขียนประโยค (เป็นภาษาต่างประเทศ) จากกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ได้ท่องจำไว้
5. เรียนวรรณคดี (โดยมิได้คำนึงถึงความยาก หรือความโบราณของรูปแบบและไวยากรณ์) (ทิพา เทพอักษรพงศ์ 2524 : 55)

วิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปล ถูกโจมตีว่าเป็นวิธีสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ และ
ล้าสมัย อย่างไรก็ตามได้นักภาษาศาสตร์คนหนึ่งกล่าวว่า วิธีสอนแบบนี้ได้เลวร้าย
อะไร แต่เนื่องจากเราไปเอา "ไวยากรณ์เลว" (Bad Grammar) และ
"การแปลเลว" (Bad Translation) มาสอน จึงไม่ได้ผล (Catford. 1965 :
viii)

ในยุคนปัจจุบัน นักภาษาศาสตร์เห็นความสำคัญด้านบทบาทและหน้าที่ภาษาใน
สังคม (Social Functions of Language) กับ "สมรรถภาวะในการสื่อสาร"
(Communicative Competence) ทำให้แนวการสอนเปลี่ยนไปเน้นเรื่อง "ไวยากรณ์
เชิงสื่อสาร" (Communicative Grammar) คือ การใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม
กับสถานการณ์ (Leech and Svartvik. 1973 : 43 - 185) และ "ไวยากรณ์
เชิงการกิจ" (Functional Grammar) คือ การใช้ภาษาตามหน้าที่ต่าง ๆ
(Halliday. 1985 : 19 - 37) จากแนวโน้มดังกล่าว ทำให้มีการพูดถึง
"การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร" (Communicative Language Teaching) มากขึ้น
ในขณะนี้ หนังสือและบทความทางวิชาการในทศวรรษที่ผ่านมาล้วนว่าด้วยเรื่องนี้ทั้งสิ้น
(Widdowson. 1978 ; Swan. 1985)

จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไม่ว่าจะเป็นการสอนแผนเก่า หรือ
แผนใหม่ก็ต้องศึกษาไวยากรณ์ทั้งสิ้น ไวยากรณ์จึงมีบทบาทสำคัญมากในหลักสูตรภาษา
(Richards. 1984 : 1 - 29) แต่ปรากฏว่า ตลอดเวลาห้าทศวรรษที่ผ่านมา
ส่วนใหญ่เราสนใจในเรื่องของวิธีสอนซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา โดย
มิได้สนใจว่าไวยากรณ์มีบทบาทที่แท้จริงในการเรียนการสอนอย่างไร (Pierce.
1985 : 8) นักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่งถึงกับขอให่วงการเรียนการสอนภาษา
อังกฤษพิจารณาบทบาทของไวยากรณ์ทั้ง "การกระจาย" (Parsing) ตามหลัก
ไวยากรณ์แบบโบราณ และ "การใช้ภาษา" (Language in Use) ตามหลักไวยากรณ์
แผนใหม่ (Crystal. 1985 : 21 - 25)

จากการศึกษาไวยากรณ์ที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ไวยากรณ์สัญชาตญาณ (Intuitive Grammar)
2. ไวยากรณ์ทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Grammar)
3. ไวยากรณ์สำหรับสอน (Pedagogical Grammar)

(Johnson. 1967 : 349 - 352)

1. ไวยากรณ์สัญชาตญาณ (Intuitive Grammar) คือไวยากรณ์ที่มีมาแต่กำเนิดในหัวสมองของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ทำให้สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ตามธรรมชาติ

2. ไวยากรณ์ทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Grammar) คือไวยากรณ์ที่นักภาษาศาสตร์เขียนขึ้นเพื่ออธิบายให้ผู้เรียนภาษาศาสตร์เข้าใจ (ม.ล. บุญเหลือ ฤกษ์ 2499 : 22 - 23) เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา ขบวนการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

2.1 ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Grammar) คือกฎเกณฑ์ของภาษา ที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีทางภาษาศาสตร์สำนักต่าง ๆ เช่น "ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง" และ "ไวยากรณ์เชิงปริวรรต"

2.2 ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Grammar) คือกฎเกณฑ์ของภาษาที่สร้างขึ้นภายในสมอง โดยอาศัยเครื่องรับภาษาซึ่งมีมาแต่กำเนิด (Language Acquisition Device : LAD) ช่วยสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้น

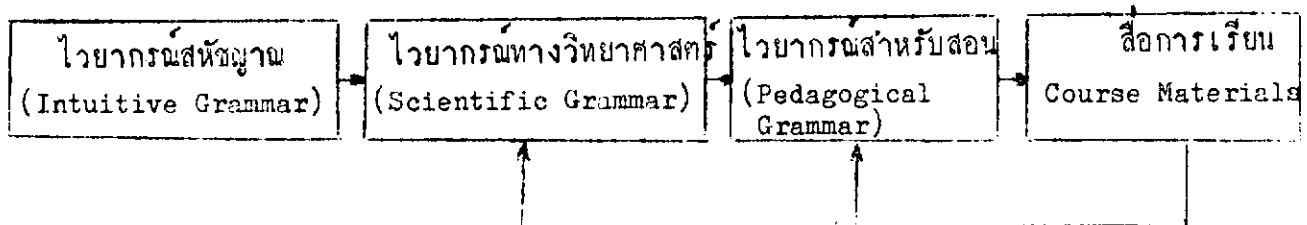
2.3 ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic Grammar) คือการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของสังคมและสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น "ไวยากรณ์เชิงภารกิจ" และ "ไวยากรณ์เชิงสื่อสาร"

3. ไวยากรณ์สำหรับสอน (Pedagogical Grammar) คือโครงสร้างภาษา ขบวนการเรียนรู้ภาษา และ การใช้ภาษา ซึ่งรวบรวมมาจากไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา

นอกจากนี้ยังมีไวยากรณ์อีกชนิดหนึ่งที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า "ไวยากรณ์อ้างอิง" (Reference Grammar) ไวยากรณ์ชนิดนี้มีความละเอียดลออเป็นพิเศษ เพราะได้รวบรวมเอาทฤษฎีต่าง ๆ หลายทฤษฎีเข้าไว้ และสามารถนำไปใช้อ้างอิงหาคำตอบเกี่ยวกับภาษาได้ เช่น ไวยากรณ์ของเควิก และคนอื่น ๆ (Quirk and others 1972) ได้ใช้เวลาในการรวบรวมนาน 10 ปี และมีจำนวนถึง 1,120 หน้า เป็นไวยากรณ์ที่เขียนขึ้นเพื่อใช้สำหรับอ้างอิง ซึ่งสามารถนำมาดัดแปลงใช้ในการสอนได้ หรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างไวยากรณ์สำหรับสอนขึ้นใช้ต่อไป (ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2518 : 87)

ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง ไวยากรณ์สำหรับสอน เป็นไวยากรณ์ที่มีความสำคัญที่สุด ดังนั้นจึงควรใช้ไวยากรณ์ชนิดนี้เป็น "สื่อการเรียน" : Course Materials" (Titone. 1965 : 1-11; 1970:43; Jarvis. 1971 : 239)

จากไวยากรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่ได้อธิบายมาแล้ว พอจะสรุปให้เห็นเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

การที่จะนำไวยากรณ์สำหรับสอนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะต้องให้
 สอดคล้อง หรือดำเนินการตามกระบวนการของ "วิทยาการสอนภาษา" (Language
 Teaching Methodology) วิทยาการสอนภาษา คือ ปณิธานและหลักการ
 (Assumptions and Principles) ที่จะนำไปสู่การจัดเนื้อหาหลักสูตรและสื่อ
 การเรียน (Syllabuses and Materials) เพื่อให้สามารถได้แนวทางและกลวิธี
 (Strategies and Techniques) บรรลุตามเป้าหมาย (ประพาศน์ พงษ์ประภา
 2528 : 7)

เท่าที่ผ่านมายังไม่มีกรเขียนไวยากรณ์สำหรับสอนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แต่
 มีผู้พยายามเขียนไวยากรณ์ชนิดนี้ออกมาเป็นบทความในหัวข้อต่าง ๆ ไว้มาก เช่น
 "คำกริยาบอกอนาคตในภาษาอังกฤษ : English Verbs of Future Reference"
 (Smith. 1972 : 51 - 60) "ระบบคำนำหน้านาม : Article System"
 (McEldowney. 1977 : 7 - 24) "ประโยคกรรม : Passive Voice"
 (Dagut. 1985 : 1 - 12) และยังมีอีกเรื่องหนึ่งคือ "คำช่วยกริยา : Modal
 Auxiliaries" (Jarvis. 1971 : 238 - 248)

สำหรับเรื่อง Modal Auxiliaries นั้น ได้มีผู้ศึกษาคำว่า can, may
 must และ have to ตามหลัก Generative Semantics เพราะเห็นว่าเรื่อง
 ของ "ความหมาย" (meaning) เป็นปัญหาอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษา
 อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Cook. 1978 : 5 - 15) เช่น นักเรียนเวียดนาม
 ก็ประสบปัญหาในการเรียนเรื่องนี้ (Bui Thi Hong Nguyét. 1974 : 1) การ
 บรรจุเรื่อง Modal Auxiliaries ไว้ในหลักสูตรอย่างมีระบบจึงนับว่าจำเป็นมาก
 (Sidiropoulou. 1985 : 27 - 29)

สรุปแล้วเรื่อง Modal Auxiliaries น่าจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยด้วย
 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียด แล้วนำมาเขียนเป็นเค้าโครงไวยากรณ์
 สำหรับสอนและตัวอย่างสื่อการเรียน เพื่อเป็นคู่มือสำหรับสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพ
 อย่างแท้จริงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน (Pedagogical Grammar)
2. เพื่อสร้างสื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals สำหรับสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 - 5

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้เค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน
2. ทำให้ได้สื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้วิจัยจะศึกษาคำช่วยกริยา จำนวน 14 คำได้แก่ will, would, shall, should, can, could, may, might, must, need, dare, ought to, be able to และ have to
2. ผู้วิจัยจะศึกษาคำช่วยกริยาที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ รายวิชา
อ. 421 - อ. 422 และ อ. 523 - อ. 524 Outline of English Directions.
3. การศึกษาคำช่วยกริยา จะพิจารณาเฉพาะความหมายที่แตกต่างกันตาม
ภารกิจของภาษา (Language Functions) ที่ใช้เป็นมาตรฐานในระดับของคนที่
มีการศึกษา (Educated Variety) เท่านั้น โดยไม่พิจารณาเรื่องการออกเสียง

ท้าวจำกัดความเฉพาะ

1. ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Grammar) คือ กฎเกณฑ์ของ
ภาษา ที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีทางภาษาศาสตร์สำนักต่าง ๆ เช่น "ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง"
(Structural Grammar) และ "ไวยากรณ์เชิง परिवรรต" (Transformational
Grammar)

2. ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Grammar)

คือ กฎเกณฑ์ของภาษาที่สร้างขึ้นภายในสมอง โดยอาศัยเครื่องรับภาษา ซึ่งมีมาแต่กำเนิด (Language Acquisition Device) ช่วยสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นตามสมมติฐานของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

3. ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic Grammar)

คือ การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของสังคมและสถานการณ์ต่าง ๆ

4.เค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน (Outline of Pedagogical Grammar)

คือ แนวทางในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายตามโครงสร้างประโยค โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ภาษา และการสร้างสื่อการเรียนรู้ ตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา

5. คำช่วยกริยา (คำกริยา Modals) คือ คำที่บอกอนาคต (Futurity)

ความตั้งใจ (Volition) ความตั้งใจ (willingness) ความสามารถ (Ability) ความรู้สึก (Sensation) ความน่าจะเป็น (Probability) ความเป็นไปได้ (Possibility) การบ่มเร้า (Insistence) การสัญญา (Promise) การขออนุญาต (Permission) การบังคับ (Obligation) และการสรุป (Conclusion)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำว่า "ไวยากรณ์" ในที่นี้หมายถึงกฎเกณฑ์การใช้ภาษา การที่คนเราเรียนรู้ภาษาได้จะต้องมีความรู้เรื่องไวยากรณ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าใจ และใช้ภาษาได้ถูกต้องทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สุไรพงษ์ทองเจริญ 2525 : 109) ไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะ "การเรียนรู้ไวยากรณ์นั้นเป็นของดี และเป็นเครื่องมือช่วยให้เรียนภาษาได้เร็วขึ้นกว่าที่จะไม่เรียน..." (ม.ล.บุญเหลือ กุญชร 2499 : 17)

ไวยากรณ์ที่ใช้สอนกันมา ได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในด้านความคิดเห็น และความก้าวหน้าทางวิชาการ ไวยากรณ์เริ่มแรกที่ใช้คือ "ไวยากรณ์แผนโบราณ" (Traditional Grammar) ไวยากรณ์แผนโบราณ เป็นไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นจากการกำหนดกฎเกณฑ์ของภาษาโดยนักไวยากรณ์ การเรียนการสอนภาษาก็คือ การท่องจำกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ดังกล่าวจนขึ้นใจ เช่น ไวยากรณ์ของ เจ ซี เนสฟิลด์ (J. C. Nesfield) ซึ่งได้ใช้สอนในโรงเรียนอย่างแพร่หลายจนเป็นที่รู้จักกันในนามว่า "ไวยากรณ์โรงเรียน" (School Grammar) แม้แต่โรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากในประเทศอังกฤษที่มีสมญานามว่า "โรงเรียนไวยากรณ์" (Grammar School) ก็เน้นการสอนไวยากรณ์แผนโบราณตามแนวของกรีกและละติน (Francis. 1958 : 49 ; Postman and Weingartner. 1966 : 45 - 46) นอกจากนี้ ยังมีไวยากรณ์แผนโบราณอีกชนิดหนึ่งคือ "ไวยากรณ์คงแก่เรียน" (Scholarly Grammar) ไวยากรณ์คงแก่เรียน เป็นไวยากรณ์ที่ไม่พิถีพิถันในข้อกำหนดกฎเกณฑ์แบบประกาศิต (Prescriptive) เหมือนไวยากรณ์โรงเรียน (Gleason. 1965 : 76) หลังจากนั้น

แนวคิดทางไวยากรณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิด "ไวยากรณ์แผนใหม่ (Modern Grammar) ขึ้น ไวยากรณ์แผนใหม่ คือไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นจากทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง, ไวยากรณ์เชิงปริวรรต, ไวยากรณ์เชิงสื่อสาร, ไวยากรณ์เชิงการกิจ ฯลฯ (ประพาศน์ พงษ์ทิปประภา 2528 : 20 - 23)

"ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง" (Structural Grammar) เป็นไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นจาก "ภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง" (Structural Linguistics) ซึ่งศึกษาภาษาคด้วยวิธี "พรรณนา" (descriptive) คืออธิบายลักษณะของภาษาจากความเป็นจริงตามข้อมูล แล้วเขียนไวยากรณ์ขึ้นโดยเน้นเรื่อง "กลุ่มของโครงสร้าง" (Clusters of Structures) ซึ่งคำนึงถึง "ส่วนประกอบและการเรียงลำดับ" (Item and Arrangement) ของประโยคเป็นสำคัญ การเรียนการสอนภาษาจะให้ผู้เรียนศึกษาประโยคที่แตกต่างกันโดยเริ่มจากการฝึกพูด แล้วให้เปลี่ยนหรือเลือกคำเทียบแทน (substitution) ให้ถูกต้อง

"ไวยากรณ์เชิงปริวรรต" (Transformational Grammar) เป็นไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นจากหลัก "ภาษาศาสตร์เชิงปริวรรต" (Transformational Linguistics) ซึ่งศึกษาภาษาคด้วยวิธี "ก่้าจาย" (generative) โดยอาศัย "พลังสมอง" (intuition) เป็นหลักเพื่อ "สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นในจำนวนจำกัด แต่สามารถประกอบประโยคได้ไม่จำกัดจำนวน" การเรียนการสอนภาษาตามแนวทางนี้ส่วนใหญ่จะศึกษา "ประโยคพื้นฐาน" (Basic or Kernel Sentences) และ "กฎการปริวรรต" (Transformational Rules) ซึ่งใช้เปลี่ยนแปลงประโยคพื้นฐานให้เป็นประโยคที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นในเรื่อง "โครงสร้างผิว" (Surface Structure) กับ "โครงสร้างลึก" (Deep Structure) อีกด้วย เพราะจะช่วยให้เข้าใจความหมายของประโยคได้ดีขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่มี "ความกำกวม" (ambiguity) อยู่ด้วย

ทั้ง "ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง" และ "ไวยากรณ์เชิงปริวรรต" ได้รับอิทธิพลมาจากวิชาภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นอันมาก ได้แก่ "จิตวิทยากลุ่มพฤติกรรม" (Behaviorist Psychology) และ "จิตวิทยากลุ่มจิตกรรม" (Cognitive Psychology)

ต่อมาการเรียนการสอนภาษาก็ได้เปลี่ยนแปลงไปอีกแนวทางหนึ่ง เมื่อวิชาภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยามีรากฐานมั่นคงขึ้น เนื่องมาจากผลงานวิจัยของภาษาศาสตร์ทั้งในประเทศอังกฤษและอเมริกา ซึ่งเน้นหนักใน "บทบาทและหน้าที่ภาษาในสังคม" (Social Functions of Language) กับ "สมรรถภาวะในการสื่อสาร" (Communicative Competence) ทำให้การเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันหันมาเน้นเรื่อง "ไวยากรณ์เชิงสื่อสาร : Communicative Grammar (Leech and Svartvik. 1975) และ "ไวยากรณ์เชิงภารกิจ : Functional Grammar" (Halliday. 1985)

จากไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้สามารถจำแนกความหมายของไวยากรณ์ได้เป็น 3 ชนิด (Francis. 1958 : 66 - 92) ดังนี้

1. "Grammar 1" คือ ไวยากรณ์ที่มีอยู่ในหัวของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง โดยไม่จำเป็นต้องรู้ หรืออธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้

2. "Grammar 2" คือ ไวยากรณ์ที่เกิดจากการค้นคว้าของนักภาษาศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ หรือการอธิบายลักษณะของภาษา

3. "Grammar 3" คือ การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของสังคม นอกจากนี้ยังมี "Grammar 4" คือ ไวยากรณ์โรงเรียน (School Grammar) เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้สอนในโรงเรียน และ "Grammar 5" คือ ศิลปะในการเขียน และการผูกประโยคเพื่อให้เกิดความไพเราะ (Hartwell. 1985 :

ถึงแม้ว่าการสอนไวยากรณ์ได้มีวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็ตาม ไวยากรณ์แผนโบราณ ซึ่งเป็นไวยากรณ์เก่าแก่ ก็ยังมีผู้นิยมใช้สอนกันอยู่ นักไวยากรณ์เชิงโครงสร้างก็พัฒนาไปเป็นอันมาก ส่วนนักไวยากรณ์เชิงปริวรรตนั้นก็พยายามปรับปรุงการวิเคราะห์ เพื่อให้คำอธิบายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น (Hook and Crowell. 1970 : iii)

ไวยากรณ์ได้เข้ามามีส่วนในการเรียนการสอนภาษามาตลอด ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้ตำราไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ตำราไวยากรณ์ที่มีความพิสดาร และมีความสมบูรณ์มากที่สุดเล่มหนึ่งคือ A Grammar of Contemporary English (Quirk and others. 1972) เป็นตำราไวยากรณ์ที่เกิดจากผลงานวิจัยของผู้ที่เป็นทั้งเจ้าของภาษาและครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ใช้เวลาในการเขียนถึง 10 ปี และสามารถใช้เป็นไวยากรณ์อ้างอิง (Reference Grammar) ได้ เนื่องจากเป็นไวยากรณ์ที่สามารถอธิบายเรื่องต่าง ๆ ได้ทุกเรื่อง แต่ด้วยเหตุที่ว่าตำราเล่มนี้มีความละเอียดลออมาก ไม่เหมาะที่จะใช้เป็นตำราในห้องเรียน จึงมีการคัดลอกและดัดแปลงให้เหมาะสมกับการนำไปใช้สอนนักเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหาสาระสำคัญของไวยากรณ์ให้ครบถ้วนในระยะเวลาจำกัด โดยตั้งชื่อใหม่ว่า A University Grammar of English (Quirk and Greenbaum. 1973) นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นใช้ควบคู่กับตำราไวยากรณ์เล่มนี้ คือ A University Grammar of English : Workbook (Close. 1974) เป็นหนังสือแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นจากกฎเกณฑ์และสิ่งที่เป็นปัญหาที่มีอยู่ในแต่ละบทเพื่อใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน ต่อมาเมื่อการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไปเน้นเรื่อง การสื่อสาร จึงมีตำราไวยากรณ์เพื่อการนี้ขึ้น คือ A Communicative Grammar of English (Leech and Svartvik. 1975)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นเจ้าของภาษา หรือไม่ใช่อเจ้าของภาษา จะต้องศึกษาไวยากรณ์ทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีตำราไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ มากมาย ตามปรุุมทรรศน์และหลักการที่แตกต่างกันของนักภาษาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม สมาคมภาษาปัจจุบันในประเทศอเมริกา (The Modern Language Association of America) ก็ปรารภว่านักเรียนยังมีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย ทั้ง ๆ ที่อดีตนายกสมาคม MLA ผู้หนึ่งคือ George O. Curme ได้แต่งตำราไวยากรณ์ขึ้นใช้อย่างแพร่หลายในประเทศอเมริกาชื่อว่า College English Grammar (Curme. 1925) และเมื่อตีพิมพ์ใหม่ได้เปลี่ยนชื่อเป็น English Grammar (Curme. 1947) ตำราเล่มนี้มีลักษณะคล้ายกับไวยากรณ์แผนโบราณ แต่ไม่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์เกินไป ส่วนใหญ่เป็นเรื่องวิวัฒนาการด้านการใช้ภาษา

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในเวลาเดียวกัน ทางสมาคมของประเทศอังกฤษ (The English Association) ก็มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน และได้มอบหมายให้ ลีช คูชาร์ และฮูเจนทราด (Leech, Deuchar, and Hoogenraad. 1982) แต่งตำราไวยากรณ์ขึ้นมาเล่มหนึ่งชื่อ English Grammar for Today : A New Introduction เพื่อใช้สอนในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย เป็นตำราไวยากรณ์ที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา การวิเคราะห์โครงสร้างภาษา และการนำภาษาไปใช้ ตลอดจนแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจท้ายบท พร้อมคำตอบเฉลยท้ายเล่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง (Birch. 1984 : 95)

สำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บ่อมมีปัญหาในการเรียนการสอนภาษามากกว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ไวยากรณ์ที่เคยใช้สอนกันมาก็คือ ไวยากรณ์แผนโบราณ ตำราไวยากรณ์ที่แต่งขึ้นสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเล่มหนึ่งซึ่งน่าสนใจมากคือ English as a Foreign Language : Its Constant Grammatical Problems (Close. 1962) หนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์เผยแพร่มากครั้ง และได้แก้ไขปรับปรุงถึง 2 ครั้งด้วยกัน สาเหตุที่หนังสือเล่มนี้เป็นที่นิยมแพร่หลายมากก็เพราะผู้เขียนได้ใช้เวลาศึกษาปัญหาจากผู้เรียนและผู้สอน แล้วพยายามหาวิธีแก้ไข

ปัญหานั้น ๆ เป็นเวลาถึง 21 ปี และในการปรับปรุงครั้งที่ 3 ยังได้เพิ่มเรื่อง "การกิจ และ อรรถกิจ" (Functions and Notions) ไว้ค่อนข้างมากอีกด้วย (Newman. 1982 : 108 - 111)

ตำราไวยากรณ์ที่เขียนเน้นในเรื่องนี้ และใช้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอีกเล่มหนึ่งคือ A Basic English Grammar (Eastwood and Mackin. 1982) ซึ่งเป็นตำราไวยากรณ์ที่เขียนอธิบายลักษณะโครงสร้างของประโยค และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (Grammatical Structures and Communicative Functions) ซึ่งเหมาะสำหรับนำไปใช้สอนนักเรียนที่เริ่มเรียน ภาษาอังกฤษในช่วง 3 - 4 ปีแรก ดังตัวอย่างการใช้คำกริยา Modals ต่อไปนี้

ตัวอย่างประโยค

1. I can swim.
Sarah could play the piano
when she was very young.
If you go to town, I'll be
able to do some shopping.
Tim can't drive.
Can your sister dance?
Yes, she can.
2. The children fell into the
water, but luckily they were
able to hold on to the boat.
I was able to swim back and
get help.

การใช้

1. เราใช้ can และ could เมื่อพูดถึง
เกี่ยวกับความสามารถ หรือโอกาส
(opportunity)
2. เราใช้ was/ were able to
แสดงรูปอดีตของ can แสดงการ
กระทำที่เกิดขึ้นจริงในอดีต เช่น
I was able to swim back.
หมายถึง I really did swim back.
เราจะไม่ใช่ could กับเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นจริงในอดีต

3. Could you lift the cupboard?
No, I couldn't. It was too
heavy. Were you able to paint
the windows?
No, I wasn't. It rained all
day.

4. We could see a man on the roof.
I could hear the traffic on
the main road.
5. I couldn't do your job.
I'm not clever enough.

3. เราสามารถใช้ could และ was/
were able to ในประโยคคำถาม
และปฏิเสธ (แต่ Could you....?
มักจะใช้ในการขอร้อง).

4. เราสามารถใช้ can และ could
กับกริยาที่บอกการรับรู้ (perception)
เช่น see, hear. could see = saw
5. เราสามารถใช้ could พูดเกี่ยวกับ
ความสามารถ ในสถานการณ์ที่เรา
จินตนาการขึ้น ในที่นี้ could
มีความหมาย = would be able to.

รูปแบบ

บอกเล่า

ปัจจุบัน can
am/are/is able to
อดีต could
was/were able to
อนาคต will be able to

ปฏิเสธ

can't / cannot
am not/aren't/isn't able to
couldn't/ could not
wasn't/weren't able to
won't be able to.

การตอบคำถามแบบสั้นด้วย can และ could.

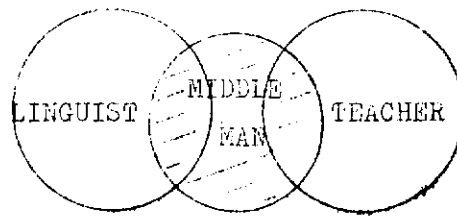
Yes, I/you/he/we/they can.
No, I/you/he/we/they can't

Yes, I/you/he/we/they could
No, I/you/he/we/they couldn't

นอกจากนี้ยังมีตำราไวยากรณ์ที่เขียนขึ้นสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ คือ A Revolution in English Grammar (Pierce. 1985) ซึ่งเขียนขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจริง ๆ จากผู้บอกภาษา (informant) ที่ได้รับการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์เชิงมานุษยวิทยา และตรวจสอบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์กับภาษาเขียนในตำราและเอกสารต่าง ๆ เป็นเวลาถึง 29 ปี (Pierce. 1985 : 2 - 8)

สรุปได้ว่า ไวยากรณ์ได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษามาช้านาน และได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปตามความเชื่อของนักภาษาศาสตร์ ตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่การเรียนการสอนภาษาโดยการยัดไวยากรณ์แผนโบราณ แล้วก็หันไปสนใจไวยากรณ์แผนใหม่ อย่างไรก็ตาม ทั้งไวยากรณ์แผนโบราณและไวยากรณ์แผนใหม่ก็ไม่ได้ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาประสบผลสำเร็จเสมอไป จะเห็นได้จากผลงานวิจัยในประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนไวยากรณ์ 2 ชนิด (ได้แก่การสอนไวยากรณ์แผนโบราณ และการสอนไวยากรณ์เชิงปริวรรต) กับการไม่สอนไวยากรณ์ ผลปรากฏว่า การสอนไวยากรณ์ทั้ง 2 ชนิดที่กล่าวมา ไม่ได้ช่วยให้การเขียนของนักเรียนดีขึ้นเลย (Hartwell. 1985 : 107) อย่างไรก็ตาม ทั้งแต่ทฤษฎีไวยากรณ์เชิงปริวรรตและงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาก้าวหน้ามากขึ้น ปรากฏว่าไวยากรณ์มีความจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอย่างยิ่ง (Biller. 1975 : 67 - 68)

ดังนั้นสาเหตุที่ปรากฏผลของการวิจัยเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะยังไม่มีไวยากรณ์สำหรับสอนจึงทำให้เกิดช่องว่างขึ้นระหว่างนักภาษาศาสตร์และครู (Lee. 1980 : 159 - 171) จึงจำเป็นต้องมีคนกลาง (middle man) เพื่อทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างนักภาษาศาสตร์กับครู ดังภาพข้างล่างนี้

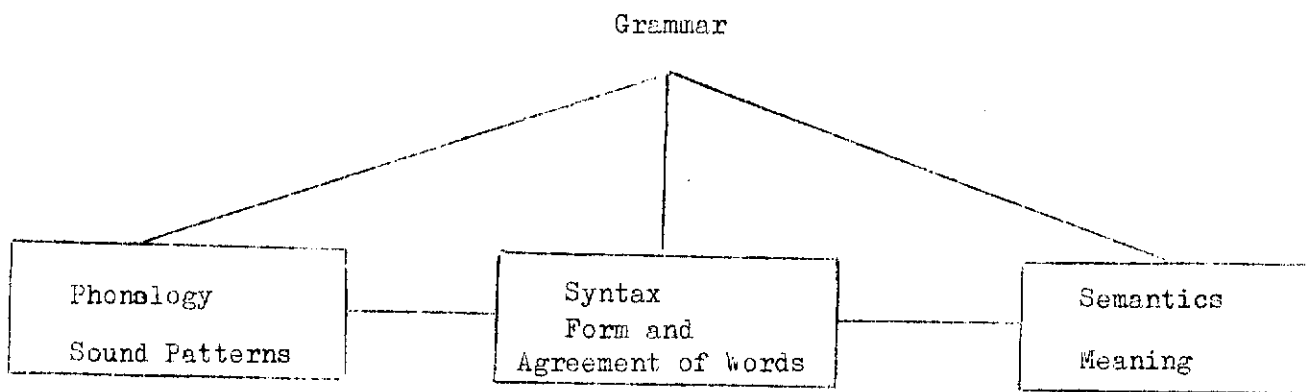
(Adapted from Lee. 1980 : 163)

นอกจากที่กล่าวถึงนั้น ก็คือนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Linguist)
 ซึ่งจะช่วยเหลือหาไวยากรณ์ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการสอน (Kanittha
 Vanikietti. 1985 : 7)

ไวยากรณ์ที่ว่านี้คือ ไวยากรณ์สำหรับสอน (Pedagogical Grammar)
 ซึ่งมีลักษณะผสมผสาน (eclectic) ระหว่างไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์, ไวยากรณ์
 ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ที่แฝงอยู่
 ในสื่อการเรียน

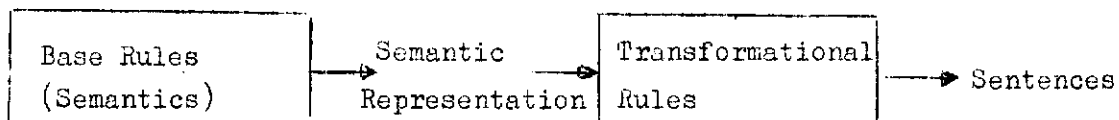
ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์คือ ไวยากรณ์ที่เขียนอธิบายลักษณะโครงสร้างภาษา
 โดยการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ตามแนวคิดทางไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง หรือไวยากรณ์
 เชิงปริวรรต

ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง จะอธิบายลักษณะโครงสร้างภาษา โดยเริ่มต้น
 ศึกษาจากหน่วยเสียง หน่วยคำ ประโยค ไปหาความหมาย ดังแสดงให้เห็นจาก
 แผนภูมิข้างล่างนี้

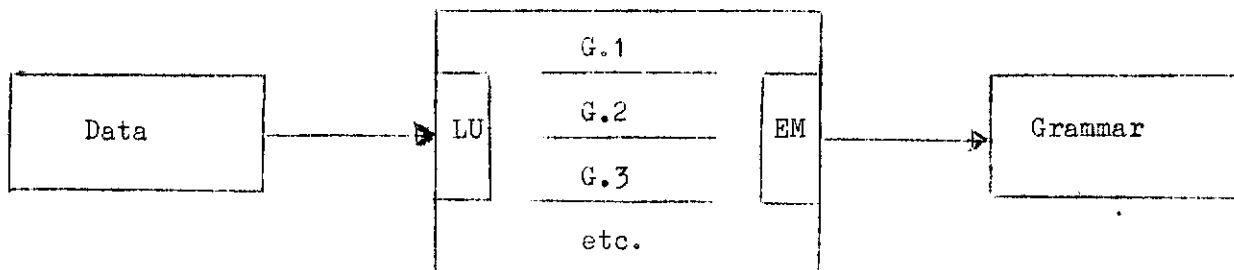
(Aitchison. 1978 : 17, 40)

ไวยากรณ์เชิงปริวรรต คือไวยากรณ์ที่ศึกษาโครงสร้างภาษา จากกฎพื้นฐาน (Base Rules) ไปสู่กฎการปริวรรต (Transformational Rules) ซึ่งจะช่วยให้เราสร้างประโยคที่มีความหมายและถูกไวยากรณ์ได้ ดังแสดงให้เห็นจากแผนภูมิข้างล่างนี้

(Bell. 1981 : 116)

ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา คือการศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษา
ที่สร้างขึ้นภายในสมอง โดยอาศัยเครื่องรับภาษา (LAD) ซึ่งมีมาแต่กำเนิดตั้ง
แผนภูมิต่อไปนี้

LU - ลักษณะสากลของภาษา (Linguistic Universals)

EM - การประเมินไวยากรณ์ (Evaluation Measure)

LAD - เครื่องรับภาษา (Language Acquisition Device)

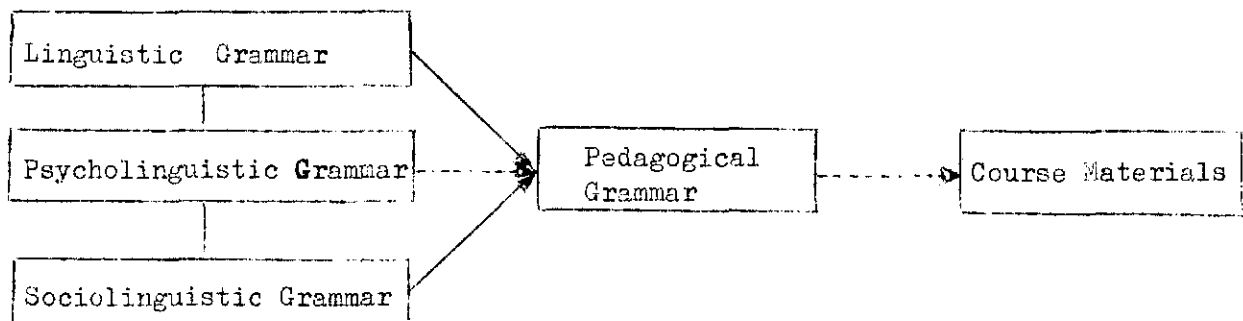
(Derwing. 1973 : 62)

ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา คือการศึกษาการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
เหมาะสมตามบริบทของสังคม และสถานการณ์ต่าง ๆ ตั้งแผนภูมิต่างดังนี้

<u>Level</u> : Situation	Social Structures Access to varieties Varieties Situation Types
Interlevel	Context
<u>Level</u> : Form	Syntax Lexis
Interlevel	Phonology (Graphology)
<u>Level</u> : Substance	Sounds (writing)

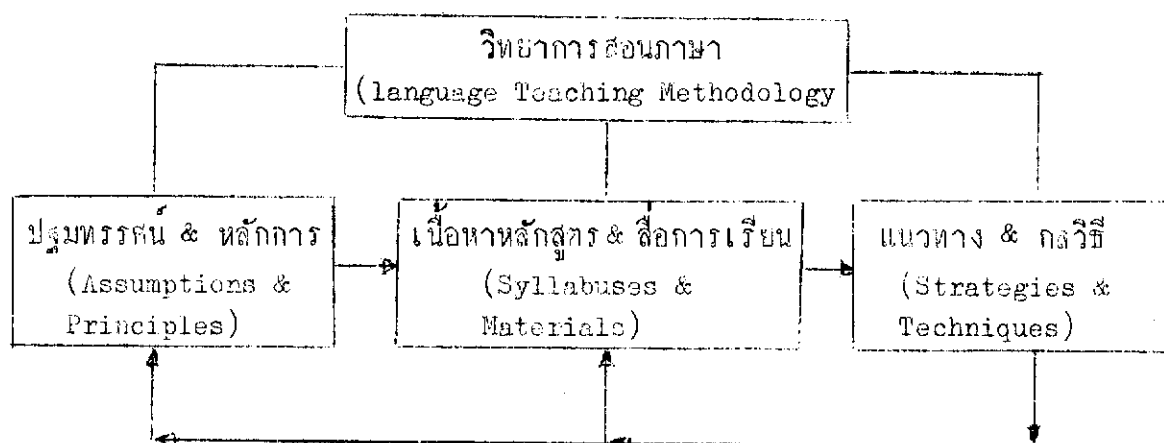
(Hartley. 1982 : 117)

จากการศึกษาไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาและไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยานั้น นักภาษาศาสตร์พยายามที่จะอธิบายลักษณะภาษาในรูปแบบต่าง ๆ กัน แต่การอธิบายลักษณะภาษาตามหลักการทางภาษาศาสตร์อย่างเดียวยังไม่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ (Rivers. 1972 : 10) และยังมีไวยากรณ์ชนิดใดที่อธิบายลักษณะภาษาได้สมบูรณ์พอ (Koul. 1983 : 75) ดังนั้นการคัดเลือกเอาส่วนที่ดีของไวยากรณ์ดังกล่าวมาผสมผสานกัน เป็นไวยากรณ์สำหรับสอนในรูปของสื่อการเรียนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

(Adapted from Jarvis. 1971 : 239)

เป็นที่น่าสังเกตว่า การนำไวยากรณ์สำหรับสอนไปใช้นั้น จะต้องสอดคล้องกับ "วิทยาการสอนภาษา" (Language Teaching Methodology) ซึ่งมีความพิสดารมากกว่าเรื่อง "วิธีสอนแบบต่าง ๆ" (ประพาศน์ พงศพิศประภา 2528 : 8) สิ่งที่ต้องพิจารณาในอันดับแรกคือ "ปฐมพรรณและหลักการ" (Assumptions and Principles) ซึ่งหมายถึงสมมุติฐานและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เช่น เราอาจเชื่อในหลักการที่ว่า การเรียนรู้ภาษา คือ การเรียนรู้ศัพท์ เรียนไวยากรณ์ เรียนการสื่อสาร ฯลฯ เมื่อมีปฐมพรรณ และหลักการอย่างไรงี้ก็นำความเห็นนั้นไปสร้างเป็นเนื้อหาหลักสูตรและสื่อการเรียน (Syllabuses and Materials) ขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู แบบฝึกหัด ฯลฯ เพื่อประกอบการเรียนการสอน ประการสุดท้ายต้องอาศัยแนวทางและกลวิธี (Strategies and Techniques) ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติ และศิลปะที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตร กระบวนการดังกล่าวนี้จะต้องดำเนินต่อเนื่องกัน และสามารถประเมินผลย้อนกลับ (Feed Back) ได้ด้วย ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

(ประพาศน์ พงศพิศประภา 2528 : 7)

การเรียนการสอนภาษา จะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาการการสอนภาษา กับไวยากรณ์สำหรับสอน

ปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ : English as an International Language (Smith. 1976 ; 1978 ; 1981) เนื่องจากมีจำนวนประชากรประมาณ 700 ล้านคน เรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก และภาษาหลัง (Smith. 1983) ดังนั้นแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาจึงหันไปเน้นเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งถือว่าสิ่งสำคัญในการสอนคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง "หลักภาษา" (usage) กับ "การใช้ภาษา" (use) โดยอาศัยกิจกรรมที่น่าสนใจช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง และเรื่องความหมายก็ควรสอดแทรกไว้ในเนื้อหาหลักสูตรด้วย (Swan. 1985 : 77)

ข้อแตกต่างระหว่างการสอนภาษาในอิตีกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันอาจสรุปได้ดังนี้

การสอนภาษาในอิตี	การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
1. สอนเรื่องรูปแบบอย่างเดี่ยว	1. สอนเรื่องรูปแบบ ความหมาย และวิธีการใช้
2. สอนคำศัพท์โดยให้ความหมายเพียงอย่างเดียว	2. สอนคำศัพท์โดยให้ความหมายในบริบท (context) ต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง
3. การสอนวิธีนี้ ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาได้	3. การสอนวิธีนี้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นจริง
4. การสอนแบบโครงสร้าง ถึงแม้จะสอนทั้งความหมายและรูปแบบภาษา	4. แนวการสอนวิธีนี้ จะศึกษาความหมายอย่างมีระบบ

มีข้อสังเกตว่า นักวิชาการทั้งหลายต่างก็พยายามอธิบายเรื่องการเรียนการสอนภาษาตามแนวคิดของตนเอง เช่น เอ็ดเวิร์ด เอ็ม แอนโทนี (Anthony. 1975 : 93 - 97) กล่าวถึงเรื่อง Approach, Method และ Technique ไว้ดังนี้

"Approach" หมายถึง แนวความคิด ความเชื่ออย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติภาษา และการเรียนการสอนภาษาที่เป็นความจริงโดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ เช่น Structural Approach, Aural-Oral Approach แนวคิดแต่ละแนวอาจจะมีหลายวิธีก็ได้

"Method" หมายถึง ระเบียบวิธีที่จะเอาแนวความคิด ความเชื่อมาปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น Mim-Mem Method และ Pattern Practice ทั้ง 2 วิธีนี้มีแนวคิดร่วมกันคือ Aural-Oral Approach แต่จะแตกต่างกันคือ วิธีแรกจะเริ่มต้นจากสถานการณ์ เช่น การทักทาย การไปเข้าห้องในโรงแรม นักเรียนจะต้องท่องจำตามเจ้าของภาษา พยายามเลียนเสียงให้เหมือน และจำประโยคจากสถานการณ์นั้น ๆ ให้ได้มากที่สุด ส่วนวิธีที่สอง เริ่มต้นจากการเรียนโครงสร้างของประโยค หน่วยเสียง และไวยากรณ์ โดยการฝึกฝนและการเพิ่มคำศัพท์

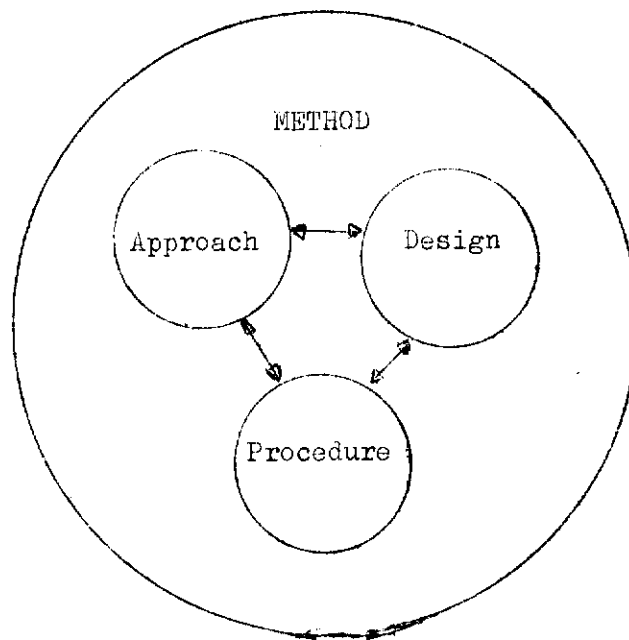
"Technique" หมายถึง เทคนิควิธี หรือศิลปะในการสอนของครูที่จะนำไปใช้สอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ เช่น การสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงที่แตกต่างกันคือ [l] และ [r] ครูอาจจะมีวิธีการต่าง ๆ ที่จะไปสอนนักเรียน วิธีแรก ครูอาจจะออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ออกตาม วิธีที่สอง ครูอาจจะให้นักเรียนดูแผนภาพเกี่ยวกับอวัยวะในการออกเสียงภายในปาก หรือวิธีอื่น ๆ ก็ได้

จะเห็นว่าครูจะต้องใช้ Technique ให้สอดคล้องกับ Method และ Method จะต้องสอดคล้องกับ Approach นั่นคือ ทุกอย่างต้องสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ยังมีทัศนะที่ว่า วิธีสอนหมายถึง Approach, Design และ Procedure (Richards and Rodgers. 1982 : 153 - 165)

" Approach" หมายถึง ทฤษฎีเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา และกระบวนการในการเรียนภาษา "Design" หมายถึง การกำหนดเนื้อหา การจัดอันดับบทาของ ผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งสื่อการเรียน และ " Procedure" หมายถึง เทคนิควิธี และแนวปฏิบัติในการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ

Approach, Design และ Procedure มีความสัมพันธ์กันดังนี้

(Richards and Rogers. 1982: 155)

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น สมัยแรกเริ่มเรา เฒ่าแบบอย่างการสอนภาษาละตินในยุโรปมาใช้ คือ การให้ท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และแปล (Grammar-translation Method) คำราภาษาอังกฤษที่ใช้สอนคือ หนังสือไวยากรณ์อังกฤษของเนสฟิลด์ (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2524 : 1 - 2) ซึ่งเป็นนักไวยากรณ์แผนโบราณที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก คำราไวยากรณ์เล่มหนึ่งของเขา ที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วโลกคือ Outline of English Grammar ต่อมาได้มีผู้เขียน

ตำราไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยขึ้นบ้าง (โดยการดัดแปลงจากตำราไวยากรณ์ของเนสฟิลด์) เช่น ตำราไวยากรณ์อังกฤษ ของ ประหยัด อมาตยกุล (ประพาศน์ พกพิประภา 2528 : 17 - 19) เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นลักษณะไวยากรณ์ของเนสฟิลด์ และของ ประหยัด อมาตยกุล จึงขอยกตัวอย่างเรื่อง "ส่วนของคำพูด" (Parts of Speech) มาให้ดูดังนี้

The Parts of Speech defined....

From the account that has now been given, the parts of speech may be defined thus:-

(1) A noun is a word used for naming some person or thing.

(2) A pronoun is a word used instead of a noun or noun-equivalent.

(Nesfield. 1929 : 5)

Noun(นาม) คือคำที่เป็นชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ หรือ สถานที่ แบ่งออกเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. Common Noun (สามัญนาม)
2. Proper Noun (วิสามัญนาม)
3. Abstract Noun (อาการนาม)
4. Material Noun (วัตถุนาม)
5. Collective Noun (สมุหนาม)

(ประหยัด อมาตยกุล 2475:24-34)

ตัวอย่างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ที่ยึดหลักการสอนตามแนวไวยากรณ์แผนโบราณ ก็ได้จากหนังสือ The Oxford English Course for Thailand ของ H.Coulthard Burrow ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ดังนี้

CONTENTS

	Page
Lesson One	1
before and after as prepositions; Revision of some, any, a lot of, many; Count and mass nouns.	
Lesson Two	8
Past Simple (regular verbs and to be), Revision of tenses and prepositions.	
Lesson Three	12
Past Simple (irregular verbs); Ordinal numbers; Revision of by car etc.	
Lesson Four	18
Past Simple - negative and interrogative; Conjunctions - and, but, or.	
Lesson Five	22
Possessive pronouns; whose in questions.	

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวนี้นี้ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้
แต่ในปัจจุบันก็ยังมีผู้นิยมใช้สอนกันอยู่ เมื่อมีผู้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ "วิธีตรง"
(Direct Method) ซึ่งเป็นการสอนโดยไม่ใช้ภาษาแม่ในห้องเรียนเลย นักเรียนจะ
ฝึกฟัง เลียนแบบ และพูด จนกระทั่งมีความสามารถที่จะใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านี้
ได้โดยอัตโนมัติ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 13) มีครูชาวเยอรมันคนหนึ่งชื่อ

เกสเลอร์ (Geisler) ได้นำวิธีการนี้ไปสอนภาษาเยอรมันให้นักเรียนโรงเรียน
 บพิตรภิมุข ผลปรากฏว่า นักเรียนสามารถสนทนาเป็นภาษาเยอรมันได้อย่างคล่องแคล่ว
 (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2524 : 4) และ ม.ล.มานิจ ชุมสาย เมื่อครั้งเป็น
 "ข้าหลวงตรวจการศึกษาประจำภาคอุดร" ได้นำวิธีการนี้ไปใช้สอนนักเรียนในจังหวัดอุดร
 ประสบผลสำเร็จมาแล้ว ดังที่ท่านได้เขียนกล่าวไว้ว่า "ข้าพเจ้าเริ่มต้นเผยแพร่วิธีสอน
 ภาษาอังกฤษแบบใหม่ โดยหลอกล่อกับเด็กโดยวิธีเล่น และแบบตรง (Direct
 Method) ซึ่งข้าพเจ้าได้ทดลองสอนมาจากอุดรด้วยตนเองได้ผล จนนักเรียนสามารถร้อง
 เพลง และเล่นละครเป็นภาษาอังกฤษ..." (ม.ล.มานิจ ชุมสาย 2523 : 76-77)

นอกจากนี้ท่านยังได้นำวิธีสอนแบบใหม่นี้ออกเผยแพร่ทาง วิทยาคารย โดย
 อธิบายวิธีการสอนศัพท์, ไวยากรณ์, การเขียนตามคำบอก ฯลฯ เป็นขั้นตอนเพื่อความ
 สะดวกในการนำไปปฏิบัติ พร้อมกันนี้ยังได้เสนอแนะ "วิธีบอกโดยไม่ต้องแปล" ซึ่งพอ
 สรุปได้ดังนี้

1. นำเอาของจริงเข้ามาประกอบ
2. ทำท่าทางกริยา เช่น พุดโต๊ะ I hit the table.
3. โดยใช้คำตรงกันข้าม black - white.

The blackboard is black.

Ink is black.

Chalk is white.

Paper is white.

4. โดยใช้นิยามของคำนั้น ๆ เช่น 'animal'

The cat is an 'animal'.

The dog is an 'animal'.

5. โดยวิธีให้เจตความหมาย แต่ต้องให้แน่ชัด ไม่ใช่สองง่าม

6. ยกตัวอย่างให้มาก ๆ ใช้คำนั้นเรื่อยไปจนกว่าจะเข้าใจคำนั้น ปฏิบัติให้
 ถ้าวทำได้

7. เรียนไวยากรณ์ได้จากประโยคที่เคยพูดเคยรู้จักมาแล้ว เอามาแยกหา
กฎเกณฑ์ดู ยกตัวอย่างให้ดูมาก ๆ หรือเอาออกมาจากหนังสืออ่านก็ได้ จนเคยชิน
ใจเองได้

8. หัดให้คิดเป็นภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทยเสียก่อน
จะหาให้ใช้ไวยากรณ์ถูกโดยความเคยชิน เช่น I am good.

9. ให้ดูรูปภาพ หรือเขียนภาพประกอบเรื่องราวบนกระดานดำ (ม.ล.มานิจ
ชุมสาย 2480 : 2470 - 2478)

ตำราไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับสอนตามแนวนี้นี้อยู่มากมาย แต่ที่นิยม
ใช้กันแพร่หลาย คือ The New Method Reader กับ The New Method
Exercises ของ Michael West และที่เขียนโดยคนไทย คือ Direct Method
ของ ม.ล.มานิจ ชุมสาย

ต่อมาภายหลังจึงเกิดวิธีสอนฟัง - พูด (Audio-Lingual or Aural-
Oral Method) ขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง (Structural
Linguistics) และจิตวิทยาพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Psychology)
วิธีสอนแบบนี้เน้นการฝึกโครงสร้างของภาษาโดยการกระทำซ้ำ ๆ จนสามารถใช้ภาษา
ได้โดยอัตโนมัติ (ทิพา เทพอักษรพงศ์ 2524 : 56 - 57)

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ
เช่น องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)
มูลนิธิฟูลไบรท์ (The Fulbright Foundation : FF) บริติชเคาน์ซิล (The
British Council : BC) สมาคมนักเรียนเก่าอเมริกัน (AJA) เป็นต้น นอกจากนี้
โครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ (The Southeast Asian
Regional English Project : SEAREP) ก็มีบทบาทสำคัญมากต่อการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในประเทศไทย (Nontip Aksornkul. 1980 : 100) ตำราที่เขียน
ขึ้นใช้ในโครงการนี้มี 4 เล่ม คือ Pronunciation, Grammar, Pattern Practice

และ Reading and Vocabulary Building ซึ่งได้เคยทดลองใช้ในโรงเรียน
ฝึกหัดครู (Prapart Brudhiprabha. 1975 : 94 - 96) และมีหนังสือคู่มือ
แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เขียนโดย ไบรซ แวน ไซออก ผู้อำนวยการโครงการ
ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดย คมคาย จงเจริญสุข เพื่อให้เป็นตำราเกี่ยวกับวิธีสอน
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนฝึกหัดครู ชื่อว่า แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษา-
ศาสตร์สำหรับประเทศไทย (แวน ไซออก 2504) นอกจากนี้โครงการ SEAREP
ยังได้เขียนหนังสือ English for Thai Students เพื่อใช้สอนนักเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาด้วย เนื้อหาหลักสูตรในหนังสือชุดนี้ยึดไวยากรณ์เชิงโครงสร้างเป็นหลัก
ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

CONTENTS

	Page
UNIT ONE	1
Structural Content: $V_{be} + NC + V_{be} + AC$	
Story: Introduction to the people in Nakhon Buri	
UNIT TWO	34
Structural Content: Plurals; Possessive adjectives	
Stories: Places in Nakhon Buri; Lek and Yai	
UNIT THREE	63
Structural Content: Prepositions of Position; There is/are; How many...?	
Story : Places in Nakhon Buri	
UNIT FOUR	93
Structural Content: Past tense of V_{be}	
Story: Lek and Uan build a bicycle airplane	

Structural Content : Present continuous tense;

Question forms

Story : On the train to Nakhon Buri

ปัจจุบันแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาได้เปลี่ยนแปลงไปเน้นเรื่องของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Communicative Approach (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525) และ Functional-Notional Approach (สันทนา สุชาดารัตน์ 2527) คือ การสอนภาษาเพื่อเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ และใช้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ นอกจากนี้ยังมี Cognitive Approach ซึ่งเน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาในขณะเดียวกัน คำราชาภาษาอังกฤษที่สอนในแนวนี้นี้อยู่หลายเล่มด้วยกัน เช่น Getting Through to People ของ J.C. Richards and M.N. Long และ Studying Strategies : Students' Books ของ Brian Abbs, Ingrid Freebairn with John Clegg, Norman Whitney เพื่อให้เห็นลักษณะเนื้อหาของไวยากรณ์ดังกล่าว จึงขอยกตัวอย่างจากหนังสือ Getting Through To People มาให้ดู ดังนี้

CONTENTS

30

UNIT	PAGE	LANGUAGE FUNCTION	RELATED FUNCTIONS	PRINCIPAL PHRASES AND STRUCTURE
1. Good morning	1	How we greet people	Introducing yourself Introducing someone	Good morning. Good afternoon. Good evening. Good-bye. Hello!
2. Thank you.	9	How we thank people How we talk about clothing	Asking politely	Yes, please. No, thank you. I'm sorry, Could I...? Would you...? Do you like...? It suits you.
3. Have you got any...?	17	How we buy things. How we ask the names and meanings of things.	Shopping.	Have you got any...? I want some... What's a...? What's it called? What does it mean?
4. May I?	25	How we ask permission How we ask someone to repeat something.	Borrowing. Refusing.	May I...? Could I...? Do you mind if I...? Pardon?
5. How much is it?	33	How we ask the price of something	Bargaining	I want...? How much...? What does it cost? It is/they are....
6.				

จากปฐมพรศน์และหลักการในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามที่ได้อธิบายมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีสอนตลอดเวลา เริ่มต้นจากการสอนโดยวิธีการแปล ไปจนถึงการสอนที่นิยมใช้กันในปัจจุบันคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ลักษณะเนื้อหาหลักสูตรในการสอนภาษาอังกฤษก็ได้เปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน

ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ได้เข้ามามีส่วนในหลักสูตรสามัญศึกษา ตั้งแต่สมัยก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง เพราะในระบอบนั้น ประเทศไทยอยู่ในเขตอิทธิพลการล่าเมืองขึ้นของอังกฤษ จึงจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษไว้เพื่อการติดต่อ (อารี สัมหลวี 2512 : 1 - 25, สาย ภาณุรัตน์ 2513 : 3 - 16 และ สมถวิล ชนะโสภณ 2526 : 202 - 282)

ระหว่างปี พ.ศ. 2427 - 2437 โรงเรียนภาษาอังกฤษเปิดให้บุคคลทั่วไปได้เล่าเรียน จัดแบ่งเป็น 6 ชั้น ผู้ที่จะเรียนต้องจบความรู้ภาษาไทยประโยค 1

ในปี พ.ศ. 2438 ได้เริ่มมีการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาบาลี และภาษาอังกฤษ) ในประโยค 3 ซึ่งเดิมเรียนแต่ภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษใช้หนังสือบันได 5 เล่ม มี 4 ชั้น

ชั้น 1 เรียนบันไดเล่ม 1 และ 2

ชั้น 2 เรียนบันไดเล่ม 3 และ 4

ชั้น 3 เรียนบันไดเล่ม 5 อ่าน, แปล, เรียงความ และหักพุด

ชั้น 4 กำหนดหนังสือและหาบทความจากหนังสือที่ไม่ได้เรียนมาให้อ่าน และแปล เรียงความ โวยากรณ์ พุค และแต่งจดหมาย

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2445 มีประโยคมัธยมศึกษา และประโยคมัธยมสูงแทนประโยค 2 และประโยค 3 ปรากฏว่าเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในประโยคมัธยมศึกษา โดยกำหนดให้สอนอ่านและเขียนประโยคง่าย ๆ ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเข้าไปศึกษาภาษาอังกฤษในชั้นประโยค 3 หรือประโยคมัธยมสูง

มีการปรับปรุงหลักสูตรสามัญศึกษาตามแผนการศึกษาชาติใหม่ ในปี พ.ศ. 2452 โดยเพิ่มชั้นประถมพิเศษ และมัธยมพิเศษขึ้น สำหรับชั้นประถมพิเศษ เรียนวิชาอื่น เหมือนประถมศึกษา แต่เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ส่วนหลักสูตร ภาษาอังกฤษมัธยมศึกษา ได้กำหนดความมุ่งหมายสูงกว่าเดิม คือให้ผู้เรียนรู้พอใช้ ประโยชน์ได้บ้าง กับเป็นหนทางสำหรับเรียนเพิ่มเติม และเน้นว่า "การพูดถือเป็น สำคัญข้อใหญ่" นอกจากนี้ยังมีหมายเหตุไว้ว่า "การสอนภาษาอังกฤษทั้งหมดนี้ให้ พยายามลดน้อยเสียง คือให้หัดอ่านออกเสียง และให้หัดพูดมาก ๆ หรืออีกนัยหนึ่งว่า ให้สอนทางหูให้มาก ๆ อย่าสอนแต่ทางตาฝ่ายเดียว ห้ามไม่ให้ใช้แบบเรียนไวยากรณ์ และสอนไวยากรณ์เป็นวิชาหนึ่งแต่อาฟังเป็นอันขาด ส่วนหลักสูตรมัธยมพิเศษเรียนเหมือน มัธยมศึกษาทุกอย่าง ต่างกันที่ลดหย่อนภาษาไทยและเพิ่มภาษาอังกฤษ ในชั้นมัธยมสูง จะสอนภาษาอังกฤษต่อจากมัธยมพิเศษ ในระยะนี้ตั้งภาษาบาลีทิ้ง โดยให้เรียนภาษา ฝรั่งเศสหรือเยอรมันแทน

โครงการศึกษาใหม่ ในปี พ.ศ. 2456 ได้ยกเลิกประถมพิเศษและมัธยมพิเศษ เปลี่ยนประถมศึกษากลาง เป็นมัธยมตอนต้น มัธยมเดิม เป็นมัธยมตอนกลาง และ มัธยมสูงเป็นมัธยมตอนปลาย

หลักสูตรกำหนดให้สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่มัธยมตอนต้น แต่ไม่บังคับตายตัว รายการสอนได้แก่ อ่าน เขียน แปล แต่ง และพูด ความมุ่งหมายกำหนดไว้ คล้ายกับของเดิม ในมัธยมตอนกลาง ยกเอาความมุ่งหมายและรายการสอนของประโยค มัธยมเดิมไปใช้ เปลี่ยนข้อความบ้างเล็กน้อย ส่วนภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันได้ ยกความมุ่งหมายในชั้นมัธยมสูงเดิมไปใช้ แต่กำหนดรายการสอนง่ายกว่า และกำหนด ให้นักเรียนชายเรียนเท่านั้น ส่วนมัธยมตอนปลาย ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ใช้หลักสูตรที่เคยใช้ในมัธยมสูงเดิมนั่นเอง

ตามโครงการศึกษาใหม่ในปี พ.ศ. 2464 มีการออกหลักสูตรใหม่ แต่ภาษา ต่างประเทศเหมือนเดิม เพียงแต่เพิ่มภาษาจีนให้เลือกแทนภาษาฝรั่งเศส หรือเยอรมันได้

ในปี พ.ศ. 2471 ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขมัธยมตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 3 แผนก หลักสูตรภาษาต่างประเทศจึงเปลี่ยนไปจากเดิม มีการเรียนมากขึ้นแตกต่างกันตามแผนก ภาษาจีนถูกตัดออกไป รายการสอนภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือเยอรมันได้เขียนขึ้นใหม่หมด โดยกำหนดเป็นอย่างเอกและอย่างโท แผนกกลางและวิทยาศาสตร์ ให้เลือกเรียนเพียงภาษาเดียวอย่างโท ส่วนแผนกภาษานั้นต้องเรียน 2 ภาษา อย่างเอกภาษาหนึ่ง และอย่างโทอีกภาษาหนึ่ง

ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามแผนการศึกษาชาติใหม่ เพื่อที่จะยกมาตรฐานการศึกษาในระดับหนึ่ง ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม จึงได้กำหนดหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น มีหลักสูตรเทียบสำหรับเทียบ และอนุญาตให้สอนภาษาต่างประเทศในชั้นประถมศึกษาสัปดาห์ละไม่เกิน 5 ชั่วโมง อีกทั้งยังเปิดทางให้โรงเรียนขออนุญาตสอนภาษาอื่นแทนภาษาอังกฤษได้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2480 แต่กระทรวงจะพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชั้นมัธยมตอนต้นและตอนปลายได้เขียนขึ้นใหม่ และได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ส่วนหลักสูตรชั้นเตรียมอุดมศึกษา เป็นหน้าที่ของสถานอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะจัดทำกันเอง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2491 กระทรวงได้เปิดชั้นเตรียมอุดมศึกษาขึ้นในโรงเรียนมัธยม จึงได้มีหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศในระดับนี้ขึ้นใหม่

ในปี พ.ศ. 2493 ได้มีการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรออกเป็น ความมุ่งหมายทั่วไป และความมุ่งหมายเฉพาะ ในชั้นมัธยมตอนต้นกำหนดความมุ่งหมายทั่วไปของการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า "ให้รู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นรากฐานสำหรับเรียนเพิ่มเติม และเพื่อช่วยวิชาอื่น ๆ" ส่วนวิชาที่เรียนมี อ่านและสนทนา กัด เขียน แต่ง แปล และไวยากรณ์ แต่ละวิชามีความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ในชั้นมัธยมตอนปลายเพิ่มความมุ่งหมายขึ้นอีกข้อหนึ่งคือ "เพื่อใช้ประโยชน์ในธุรกิจธรรมดาที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศ" ไม่มีการคัดอังกฤษ นอกนั้นเหมือนกับมัธยมตอนต้น แต่ถือมาตรฐานหนังสือเรียนที่สูงขึ้น ส่วนหลักสูตรเตรียมอุดมศึกษา 2491 ซึ่งต่อจากมัธยมตอนปลาย

วิชาที่เรียนมี ไวยากรณ์ แปล แต่งความ วรรณคดี และให้มีการสอนอ่าน เขียน และสนทนาด้วย คนที่เรียนแผนกอักษรศาสตร์ ต้องเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอีก

1 ภาษา ให้เลือกได้จากภาษาบาลี ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาจีน

เป็นการปรับปรุงหลักสูตรเตรียมอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2498 คือกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ และเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอน ขึ้นไปเป็น 9 - 10 ชั่วโมง

ในระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2503 แบ่งเป็น 2 ระดับคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับละ 3 ชั้น โดยแบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายสามัญ และสายอาชีพ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย จะมีรายการสอนที่คล้ายกันคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเพิ่มภาษาอังกฤษ ข และภาษาอังกฤษ ค ขึ้น ภาษาอังกฤษ ข เพิ่มให้กับแผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ หรือแผนกทั่วไป และภาษาอังกฤษ ค เพิ่มให้กับแผนกศิลปะ และแผนกทั่วไป

ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจัดให้มี 2 ชั้น คือ ม.ศ. 4 และ ม.ศ. 5 จุดประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษก็แยกออกจากปี พ.ศ. 2503 โดยเน้นความสำคัญของทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รายวิชาที่สอนก็จะพยายามเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 อย่างเต็มที่

หลังจากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่นานก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2521 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้กว้างไว้อย่างกว้าง ๆ คือ ให้ความรู้ และทักษะเบื้องต้นในการที่จะใช้ภาษาให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และเป็นพื้นฐานการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูง รายวิชาที่เรียนก็แบ่งออกเป็นวิชาหลัก และวิชาเสริมทักษะ แต่ละวิชาที่มีจุดประสงค์ของการเรียนแตกต่างกัน

และในปีเดียวกันนี้เอง ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาเพื่อให้ สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 โดยเปลี่ยนแปลงระบบชั้นเรียนจาก ระบบ 7 : 3 : 2 เป็นระบบ 6 : 3 : 3 ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 นี้ ไม่ได้กำหนดให้มีการสอนภาษาต่างประเทศไว้ นักเรียนทุกคนจะต้องเริ่มเรียนภาษา ต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สมณทิเบต แก่นมณี 2524 : 1 - 6)

หลักสูตรประถมศึกษา ได้เริ่มพัฒนาในปี พ.ศ. 2513 คณะอนุกรรมการปรับปรุง หลักสูตรประถมศึกษา ได้วิเคราะห์หลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2503 และได้เสนอคณะกรรมการ คำเนินงานปรับปรุงหลักสูตร (กปส.) และกระทรวงศึกษาธิการว่า ควรมีการพัฒนา หลักสูตรในระดับนี้ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2518 ว่า ตั้งแต่ชั้น ประถมปีที่ 5 ขึ้นไป ให้มีการสอนภาษาต่างประเทศ โดยถือเป็นวิชาเลือกได้ ปรากฏว่าโรงเรียนที่เคยสอนภาษาต่างประเทศอยู่แล้วยังสอนต่อไป คณะรัฐมนตรีจึงมี มติเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2520 ว่า ให้ยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษา ในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนทุกเชื้อชาติเรียนรู้ภาษาไทย และ เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการขณะนั้นคือ นายบุญโญ สาคร ได้แถลงนโยบายภาษาต่างประเทศอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อเดือน สิงหาคม 2520 (Nantip Aksornkul. 1980 : 116) ปรากฏว่า ได้มีปฏิกิริยา ค่อกันจากประชาชน และสื่อมวลชนอย่างมาก เช่น คอลัมน์ "คลื่นใต้น้ำ" ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ หน้า 7 ฉบับวันที่ 2 กันยายน 2520 ได้เขียนวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน 2520 นายบุญโญ สาคร ได้ให้แถลงการใหม่ว่า อนุญาตให้โรงเรียนที่มีความพร้อมสอนภาษา อังกฤษนอกหลักสูตรได้ แต่มติคณะรัฐมนตรีก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลง เมื่อกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้หลักสูตรใหม่ในปีการศึกษา 2521 ปรากฏว่าหลักสูตรในระดับนี้ ไม่ได้กำหนด ให้มีการสอนภาษาต่างประเทศเลย แต่เพื่อคำนึงถึงความปลอดภัย ความมั่นคงของชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความต้องการของประชาชน และสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นสมควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ
เสียใหม่ ตามหนังสือราชการที่ ศษ. 0205/10306 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2521
พอสรุปได้ดังนี้

1. ในหลักการสำหรับระดับประถมศึกษา ซึ่งเดิมหลักสูตรบังคับเวลาเรียน
ไว้สัปดาห์ละ 25 ชั่วโมง โดยไม่ได้อบรมภาษาต่างประเทศไว้ บัดนี้อนุญาตให้สอน
ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม
2. เนื่องจากภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน
โดยเฉพาะในเมืองมากพอควร จึงอนุญาตให้โรงเรียนราษฎร์ที่มีความต้องการ และม
ความพร้อมที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษ สอนวิชานี้ได้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 โดยถือ
เป็นวิชานอกหลักสูตร และจัดสอนได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง และให้เพิ่มชั่วโมง
ในหลักสูตรประถมศึกษาชั้น ป.5 - ป.6 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง เพื่อให้โรงเรียน
ของรัฐประจำท้องถิ่น โรงเรียนราษฎร์ที่ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษมาก่อนเลือกภาษาอังกฤษ
หรือสอนวิชาอื่นที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามสภาพและความ
เหมาะสมของท้องถิ่นนั้น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 1 - 14)

หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2523 ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ 154 ก./2523
อนุญาตให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือวิชาการงาน และอาชีพเป็นวิชาเลือกได้

(Prapart Brudhiprabha. 1982 : 6 - 7)

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตร ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้มีการเปลี่ยนแปลง
อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2524 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปี พ.ศ.
2521 และได้ขยายระดับชั้นออกไปเป็น 3 ปี คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
จุดประสงค์ทั่วไปคล้ายกับของเดิม แต่เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้สัมพันธ์กับของระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น คือ มีทั้งวิชาหลัก วิชาเสริมทักษะ การอ่าน ฯลฯ หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายนี้มี 2 โครงสร้างด้วยกัน โครงสร้างที่ 1 สำหรับนักเรียนที่เคยเรียนภาษา
อังกฤษมาแล้วในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนโครงการที่ 2 สำหรับนักเรียนที่ไม่เคยเรียน

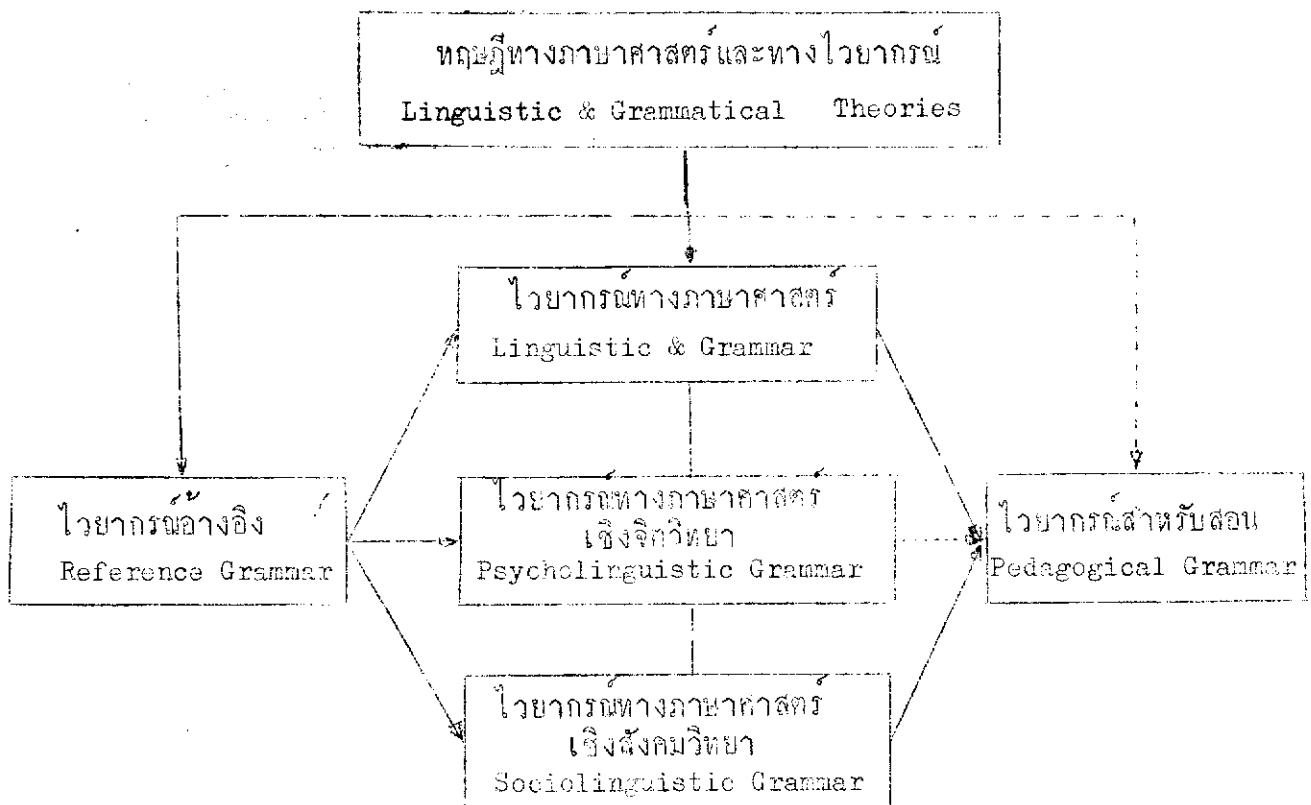
ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน นอกจากนั้นยังมีหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาที่ออกด้วย เช่น ขางอุตสาหกรรม, เกษตรกรรม, พาณิชยกรรม, คหกรรม เป็นต้น

หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ได้อ้างมาแล้วนั้น ล้วนมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในทักษะทั้ง 4 ได้ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษจนจบเตรียมมหาวิทยาลัย แล้วเรียนมหาวิทยาลัยจนจบ มีความรู้ภาษาอังกฤษขนาดห่าขานเท่านั้น (ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช 2520 : 7) คือ นักเรียนส่วนมากจะฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อย หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจ เนื้อความที่อ่านโดยฉกฉกที่เห็นตกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อย และไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 1)

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากหลักสูตร ปัญหาแรกคือ ความมุ่งหมาย ความมุ่งหมายในการสอนภาษาต่างประเทศตั้งไว้กว้าง ๆ ไม่กำหนดลงไปให้แน่นอนว่าระดับประถมจะมุ่งอะไร เน้นทักษะไหนก่อน วางมาตรฐานแค่ไหน ระดับมัธยมมุ่งอะไร ฯลฯ (สมณทิเบร แก่นมณี 2524 : 9) และ การตั้งจุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับลำดับวุฒิภาวะของเด็ก ทั้งยังเป็นสากลเกินไป มิได้ตั้งอยู่บนสภาพความเป็นไปอย่างแท้จริงของบ้านเมือง ในด้านเนื้อหาสาระและเวลาเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้ประเภท "รู้ไว้ใช้ว่า" ซึ่งหาได้เป็นความรู้ที่มีส่วนพัฒนาระบบความคิดหรือสามารถนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิตให้มีความสุขเจริญขึ้นไป (ลีปพนนท์ เกตุทัต 2518 : 100 - 101) ปัญหาด้านครู เรายังขาดครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษา เราไม่ได้มีการอบรมและฝึกบุคลากรด้านนี้โดยเฉพาะ (Van Syoc. 1975 : 16) ครูที่สอนภาษาอังกฤษ จะต้องรู้อย่างน้อยเกี่ยวกับ การวิเคราะห์โครงสร้าง 3 เรื่อง เช่น Traditional, Structural และ Transformational ทั้งหมดให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษและได้เสนอแนะวิธีสอนให้กับผู้ที่เป็นครู (Wilson. 1982 : 13)

จะเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเรายังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ อยู่มาก เช่น ขาดระเบียบแบบแผนที่ดี ขาดความร่วมมือ ขาดการนำที่ดี และขาดความแน่นอน (Prapart Brudhiprabha. 1983 : 6) ถ้าจะให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประสบผลสำเร็จจะต้องคำนึงตามขั้นตอนของวิทยาการสอนภาษาและนำไปสัมพันธ์กับ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางไวยากรณ์

ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางไวยากรณ์เป็นบ่อเกิดของไวยากรณ์ หลายชนิดด้วยกัน เช่น ไวยากรณ์อ้างอิง ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา เมื่อคัดเลือกรวบรวมสำคัญของไวยากรณ์เหล่านี้มารวมกัน จะได้ไวยากรณ์ชนิดใหม่ขึ้นชื่อว่า ไวยากรณ์สำหรับสอน ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

สำหรับเรื่องไวยากรณ์สำหรับสอนนี้ ได้มีผู้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่าง
เช่น "Modal Auxiliaries" (Jarvis. 1971 : 238 - 248) "คำกริยา
บ่งบอกอนาคตในภาษาอังกฤษ : English Verbs of Future Reference"
(Smith. 1972 : 51 - 60) "ระบบคำนำหน้านาม : Article System"
(McEldowney. 1977 : 7 - 24) "ประพันธสรรพนาม : Relative Pronoun"
(Stableford. 1984 : 6 - 8) และ "ประโยคกรรม : Passive Voice"
(Dagut. 1985 : 1 - 12) จากการศึกษาบทความดังกล่าวข้างต้น สามารถที่จะชี้ให้เห็น
ลักษณะของไวยากรณ์สำหรับสอนในแต่ละเรื่องตามลำดับดังนี้

เรื่อง "Modal Auxiliaries" ผู้เขียน (Jarvis. 1971 : 238-248)
ได้อธิบายลักษณะของไวยากรณ์สำหรับสอน และได้ยกเรื่องคำกริยา Modals มาเป็น
ตัวอย่าง วิธีการสอนตามแนวนี้นี้คือ อธิบายหลักการตามทฤษฎีทางไวยากรณ์ด้วยการ
เขียนเค้าโครงไวยากรณ์ พร้อมกับตัวอย่างประโยคประกอบ จะทำให้เข้าใจเรื่องนี้ได้
อย่างชัดเจน และสามารถนำไปใช้สอนได้ ดังตัวอย่างในตารางข้างล่างนี้

SPEAKER'S ATTITUDE		MODAL	EXAMPLE
Spkr PREDICT	NEG	will	John will go to London tomorrow.
Spkr PREDICT		will not (won't)	That horse won't win the race.
Spkr GUARANTEE	NEG	shall	John shall have £ 5 if he passes the exam.
Spkr GUARANTEE		shall not (shan't)	He shall not escape me.
Spkr CONCLUDE	NEG	must(be)	He must be dead.
Spkr CONCLUDE		cannot(be)	He cannot be dead.
Spkr } PERMIT Sby }	NEG	may; can	You can borrow my bicycle.
NEG Spkr Sby		may not/ cannot	You may not go out now.

ส่วนเรื่อง "คำกริยาบอกอนาคตในภาษาอังกฤษ" ผู้เขียน (Smith. 1972 : 51 - 60) ได้เสนอรูปแบบ (Form) ของคำกริยาบอกอนาคตไว้ 6 ชนิดด้วยกัน ได้แก่

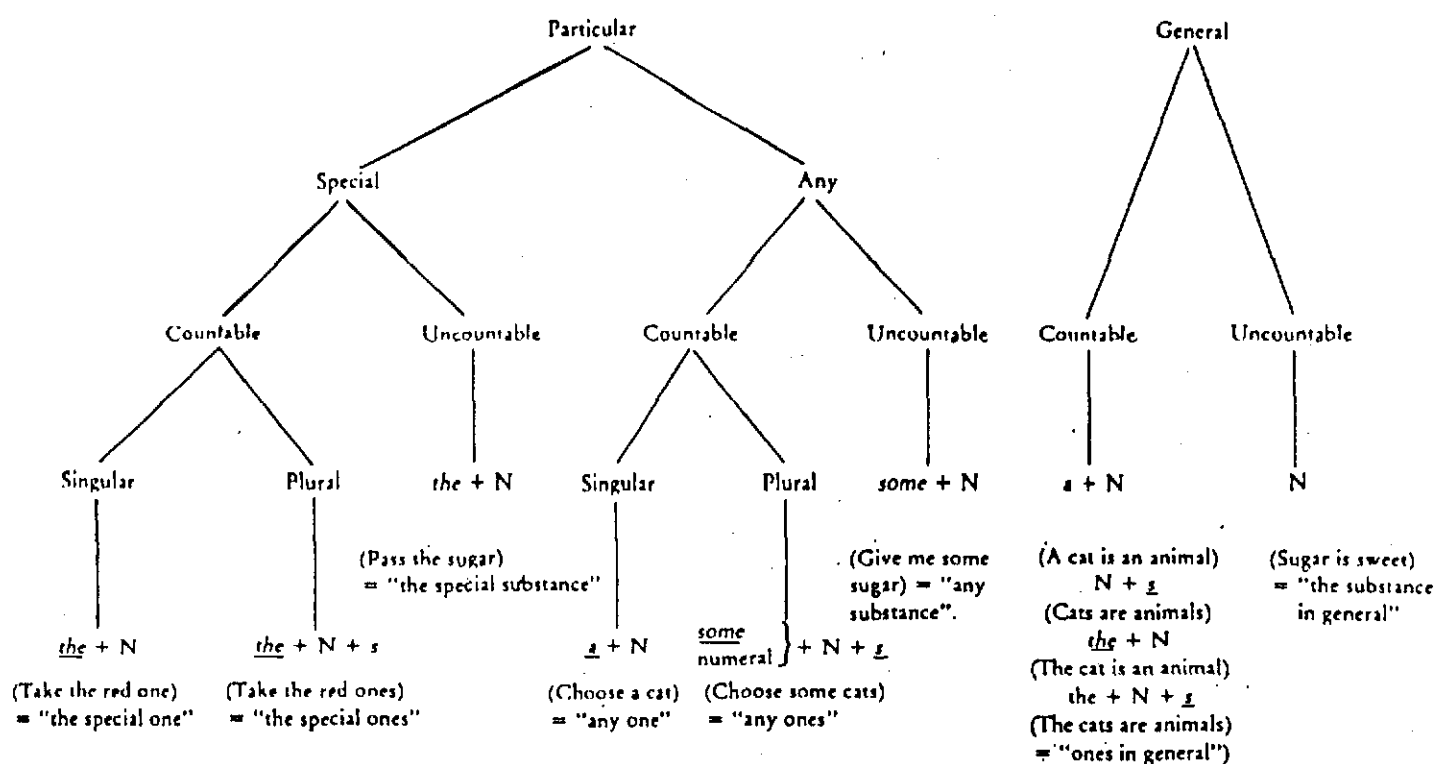
- a. Will + MV as in, "I will come"
- b. Shall + MV
- c. Be + going to + MV
- d. Be to + MV
- e. The Simple Present Tense as in, "I come".
- f. The Present Progressive Tense as in, "I am coming".

นอกจากนี้ยังได้อธิบายความหมายของการใช้คำกริยาดังกล่าว พร้อมกับตัวอย่างประโยคประกอบให้เห็นชัดเจน ดังตัวอย่างจากตารางข้างล่างนี้

Schema Types	Verbal Forms	Examples
I. "I PREDICT"	a)/b)/c) = Predictive Future	I will come. I shall come. I am going to come.
II. a "I IMP MYSELF"	a)/b) = Impositional Future	I will get it. You shall get it.
II. b "I IMP..."	a)/b)/d) = Impositional Future	I IMP YOU You shall come. You are to come. I IMP HER She shall come. She is to come.
III "I STATE SOME PLAN"	e)/f) = Pre-planned Future	I come. I am coming.

เรื่อง "ระบบคำนำหน้านาม" นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ a, an, the ผู้เขียน (McEldowney. 1977 : 7 - 24) ได้สรุปการใช้คำนำหน้านามออกเป็น 4 แบบ โดยเขียนเป็นแผนภูมิแสดงการใช้ไว้ดังนี้

English Article Usage

สำหรับเรื่อง "ประพันธรรพนาม" ผู้เขียน (Stableford. 1984 : 6 - 8) ได้อธิบายหลักการใช้และสรุปออกมาเป็นตารางให้เห็นดังนี้

	Restrictive/Nonrestrictive		Restrictive Only
	personal	nonpersonal	personal and nonpersonal
subjective case	who	which	that
objective case	who(m)		that $\emptyset$
genitive case	whose	of which/ whose	

เรื่องสุดท้ายคือเรื่อง "ประโยคกรรม" ผู้เขียน (Dagut. 1985 : 1 - 12) ได้จัดลำดับความจำเป็นในการสอน และเสนอการวิเคราะห์รูปประโยคกรรมเพื่อที่จะช่วยให้ครูสามารถนำหลักการนี้ไปใช้สอน โดยเน้นความหมายและการฝึกมากกว่าเน้นโครงสร้างประโยค ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. แสดงให้เห็นตัวอย่างของคำกริยาในรูปประโยคกรรม
2. แสดงให้เห็นโดยการอธิบายและสาธิตการใช้ประโยคกรรมที่ละผู้กระทำ
3. อธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษกับประโยคกรรมในภาษาแม่ของผู้เรียน
4. อธิบายให้เห็นความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ประโยคกรรม
5. แสดงให้เห็นวิธีการฝึกและเปรียบเทียบกับประโยคกรรมที่บอกผู้กระทำ
6. วิเคราะห์ชนิดของคำกริยาในประโยคกรรมโดยเน้นเรื่องโครงสร้างและความหมาย

7. อธิบายให้เห็นความแตกต่างระหว่างคำกริยาในประโยคกรรม (Passive Verbs) กับคำคุณศัพท์ในประโยคกรรม (Passive Adjectives)

8. ชี้ให้เห็นถึงการใช้คำ V + en ในรูปประโยคกรรม

การศึกษาไวยากรณ์สำหรับสอนจากเอกสารและบทความต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ไวยากรณ์สำหรับสอนพยายามที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถสร้างประโยคชนิดต่าง ๆ ขึ้นได้ (Rivers. 1972 : 9) ด้วยเหตุนี้จึงได้มีผู้พยายามให้คำจำกัดความของไวยากรณ์สำหรับสอนไว้มากมาย เช่น

ไวยากรณ์สำหรับสอนคือ ไวยากรณ์ที่ถูกนำมาดัดแปลงให้เหมาะสม พร้อมทั้งจะนำไปใช้สอนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการ (Spolsky. 1969 : 143)

ไวยากรณ์สำหรับสอนคือ การคัดเลือกไวยากรณ์ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะนำมาเป็นไวยากรณ์สำหรับฝึก ในรูปของสื่อการเรียน ซึ่งจะต้องอาศัยภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ขบวนการสอน และการวิเคราะห์เชิงแย้ง (Jarvis. 1971 : 238, Dagut. 1985 : 1)

ไวยากรณ์สำหรับสอนคือ การที่นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้เลือกเนื้อหาไวยากรณ์ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสอนอย่างเหมาะสม (Allen. 1974 : 60)

ไวยากรณ์สำหรับสอนคือ ไวยากรณ์ที่ทำหน้าที่ช่วยในด้านการเรียนการสอน คือช่วยให้ผู้เรียนได้รับทักษะในการเรียนภาษาตามที่ตนต้องการ (Koul. 1983 : 80)

ไวยากรณ์สำหรับสอนคือ การนำไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ มาจัดระเบียบไว้ในสื่อการเรียนเพื่อนำไปใช้สอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (Kanittha Vanikietti. 1985 : 3)

ไวยากรณ์สำหรับสอน กับไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ มีความแตกต่างกันพอสรุปได้ดังนี้

ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์	ไวยากรณ์สำหรับสอน
- พยายามอธิบาย และเสนอข้อเท็จจริงของภาษา โดยการสร้างทฤษฎีต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นไวยากรณ์สากล (Universal Grammar) หรือเป็นไวยากรณ์ของภาษาใดภาษาหนึ่งโดยเฉพาะ (Language Specific Grammar)	- ไวยากรณ์สำหรับสอน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร - ไวยากรณ์สำหรับสอน มุ่งอธิบายโครงสร้างภาษาให้กับผู้เรียนที่มีความต้องการทางทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน - ไวยากรณ์สำหรับสอนจะช่วยผู้เรียนให้ใช้ภาษาได้ โดยอาศัยสื่อการเรียนต่าง ๆ - การอธิบายลักษณะของประโยค ให้เรียงจากหน่วยเล็กไปหาหน่วยใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคได้ด้วยตนเอง

(Koul. 1983 : 75-76; Saporta. 1973 : 266)

จากการศึกษาเรื่องไวยากรณ์สำหรับสอน ทำให้สามารถสรุปลักษณะสำคัญได้

ดังนี้

1. จะต้องมีการเลือกสรรมาเป็นอย่างดี คือการดึงเอาส่วนสำคัญจาก
ไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ มารวมกัน
2. เรื่องที่จะสอน ต้องเขียนอธิบายอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง
3. การอธิบายนั้นจะต้องครอบคลุมเรื่องการใช้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางให้
ผู้เรียนจัดระบบความรู้ไวยากรณ์และนำภาษาไปใช้สื่อสารได้
4. เป็นไวยากรณ์ที่ครูสามารถนำไปใช้สอนได้เลย (Jarvis. 1971 : 239;
McEldowney. 1977 : 7; Stableford. 1984 : 6; Rutherford and Smith.
1985 : 274 - 282)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าสำหรับการวิจัยนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและวิทยาการสอนภาษา

จากการศึกษาไวยากรณ์แผนใหม่และภาษาศาสตร์ ทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีในการเรียนการสอนภาษา 2 ทฤษฎีด้วยกันคือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมทางภาษา (Audio-Lingual Habit Theory)
2. ทฤษฎีจิตกรรมทางการเรียนภาษา (Cognitive-Code Learning Theory)

ทฤษฎีทั้งสองนี้อาศัยหลักจิตวิทยาและหลักภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกัน ทฤษฎีแรกยึดถือ "จิตวิทยากลุ่มพฤติกรรม" (Behaviorist Psychology) และ "ภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง" ทฤษฎีหลังยึด "จิตวิทยากลุ่มจิตกรรม" (Cognitive Psychology) และ "ภาษาศาสตร์เชิงปริวรรต" เป็นหลัก

หลักการสำคัญของทฤษฎีแรกอาจสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ภาษาคือคำพูด ไม่ใช่การเขียน
 2. ภาษาเป็นพฤติกรรมทางนิสัยอย่างหนึ่ง (a set of habits)
 3. การสอนภาษาต้องให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างซ้ำซากจนทำได้โดยอัตโนมัติ
- ส่วนหลักการสำคัญทางทฤษฎีหลัง พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ภาษาเป็นพฤติกรรมที่มีกฎเกณฑ์ควบคุม (rule-governed behavior)
2. คนสามารถเรียนรู้ภาษาได้เพราะธรรมชาติสร้าง "เครื่องรับภาษา"

(Language Acquisition Device : LAD) ไว้ไว้ในสมอง

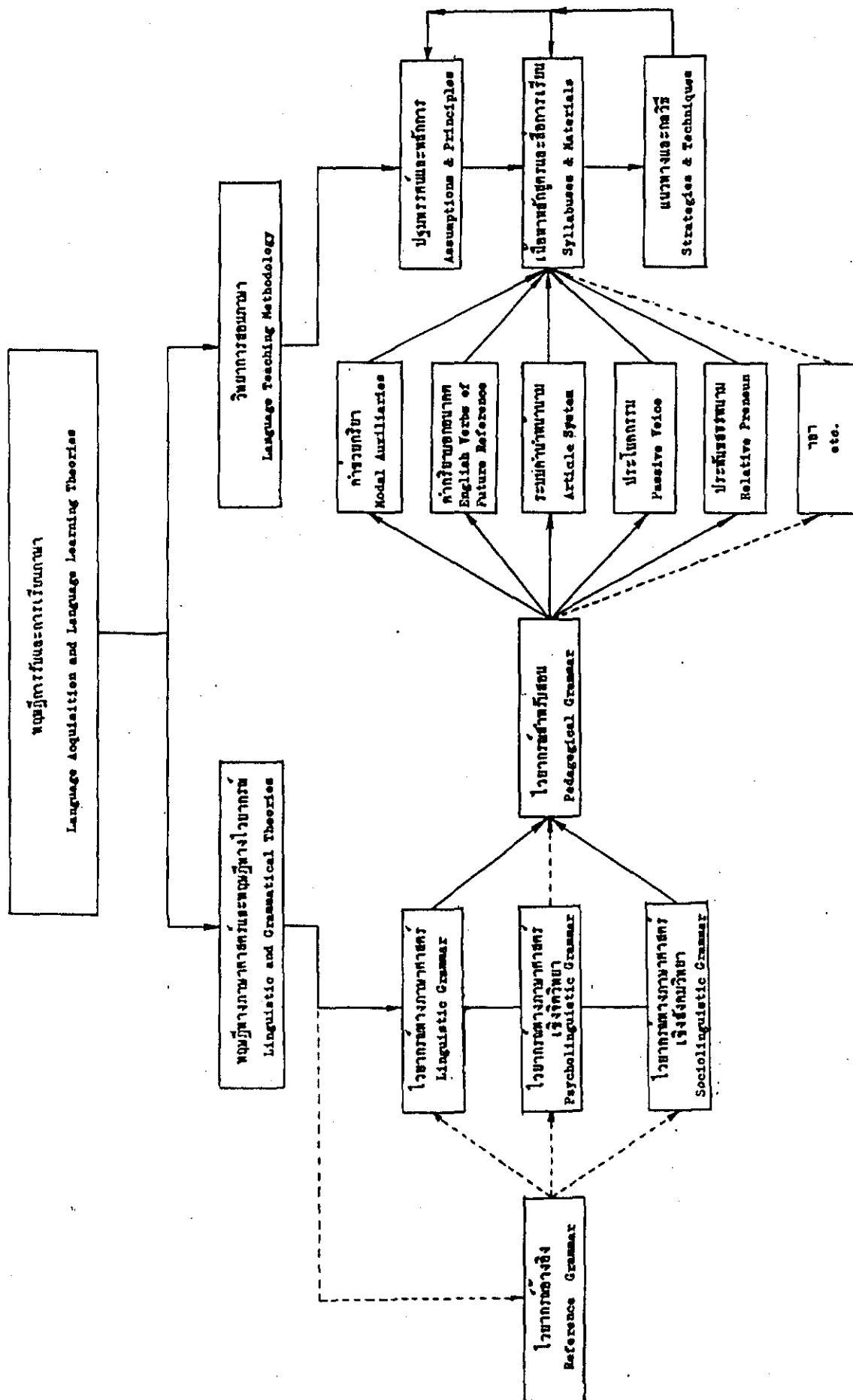
3. การสอนภาษาต้องทำให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้ความสามารถทางภาษาและการใช้ภาษาควย

จะเห็นว่าทฤษฎีทางการเรียนการสอนภาษาทั้งสองทฤษฎีนี้มีความขัดแย้งกัน ความขัดแย้งในทางหลักการและทฤษฎีนี้เองทำให้เกิดวิวัฒนาการ และพัฒนาการในวิทยาการสอนภาษา (ประพาศน์ พฤทธิประภา 2528 : 22 - 23)

วิทยาการสอนภาษาคือ ปฐมพรรณคนและหลักการที่จะนำไปสู่การจัดเนื้อหาหลักสูตรและสื่อการเรียน เพื่อให้สามารถใช้แนวทางและกลวิธีบรรลุตามเป้าหมาย การเรียนการสอนภาษาจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับ การนำเอาองค์ประกอบทั้ง 3 ประการของวิทยาการสอนภาษาไปสัมพันธ์กับไวยากรณ์สำหรับสอน ซึ่งเป็นไวยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกสรรคมาจากไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ แล้วสร้างเป็นสื่อการเรียนเพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้สอนได้ทันที

2. เขียนโครงสร้างทางทฤษฎีการเรียนการสอนภาษา

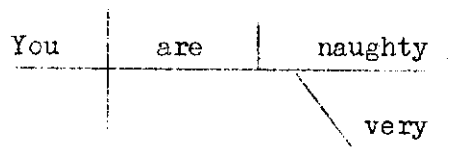
จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปเป็นโครงสร้างทางทฤษฎีการเรียนการสอนภาษา ให้เห็นชัดเจนได้จากแผนภูมิข้างล่างนี้

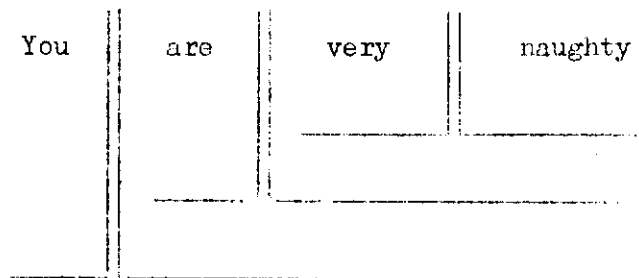
3. ศึกษาโครงสร้างภาษา กระบวนการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษา

3.1 ศึกษาโครงสร้างภาษาจากไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ จากการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ทำให้เข้าใจส่วนประกอบของประโยคด้วยวิธีการวิเคราะห์ของนักภาษาศาสตร์ (Gleason. 1965, Lester. 1971, Taubitz. 1980) หลายวิธีด้วยกันดังนี้

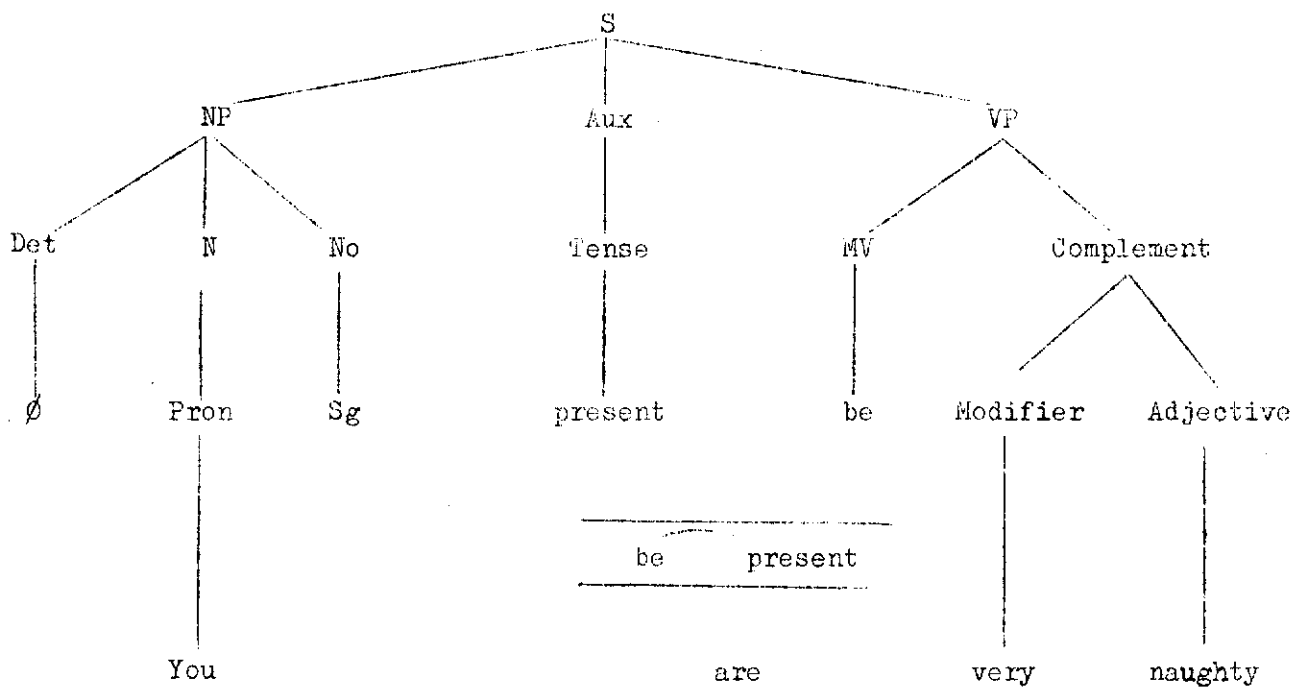
1. วิธีบอกฐานประโยคและส่วนขยาย (The Base-and-Modifier Technique or Reed and Kellogg Diagrams) ยกตัวอย่าง เช่น

2. วิธีวิเคราะห์ส่วนประชิด หรือการตัดประโยค (Immediate - Constituent Analysis or Cutting)

3. การโยงประโยคแบบต้นไม้ (The Tree - Diagram Technique)

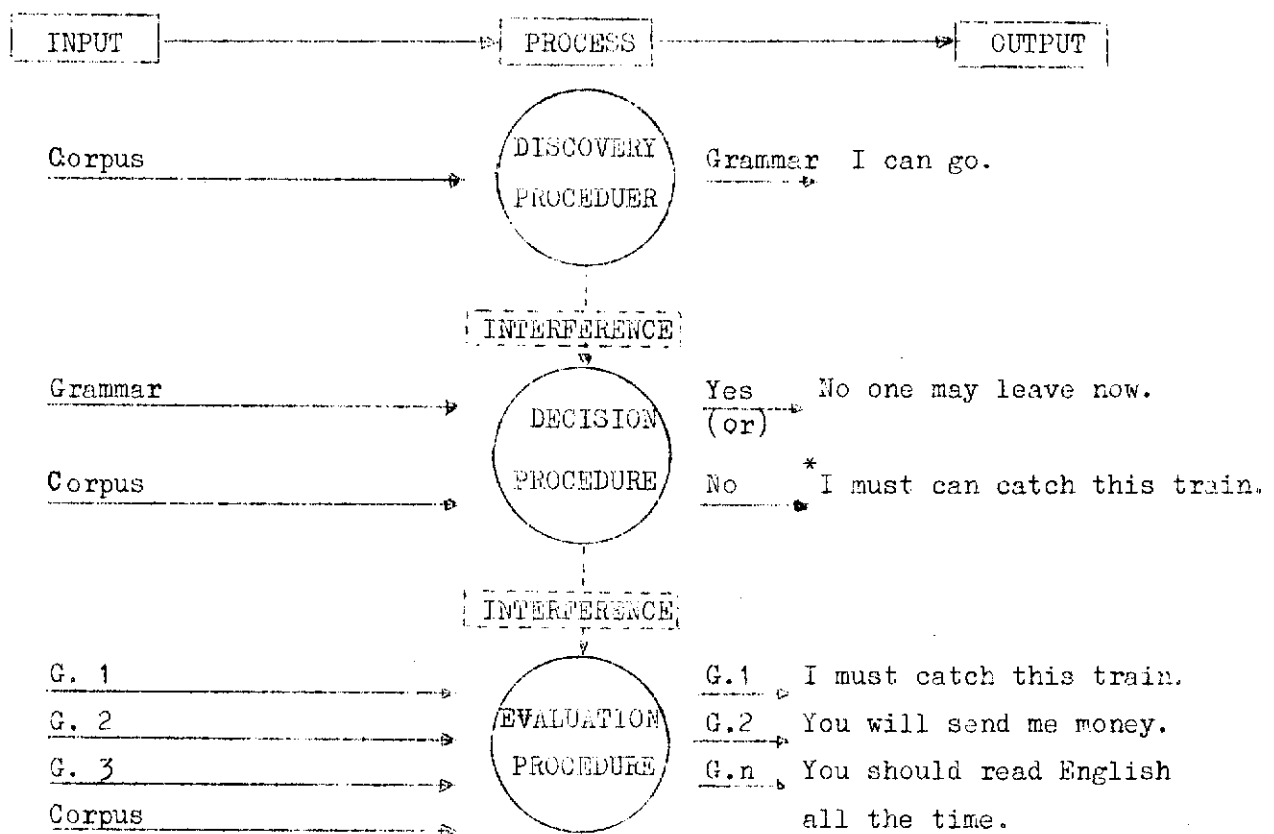

4. วิธียอกบทบาทของโครงสร้าง (The Role - Structure Technique) เช่น จากตัวอย่าง 5 ประโยค ใดก็ได้

1. The carpenter struck the nail with the hammer.
2. The carpenter struck the nail.
3. The carpenter struck with the hammer.
4. The hammer struck the nail.
5. The hammer struck.

The carpenter	แสดงเป็น	ผู้กระทำ (the agent)
strike	แสดงเป็น	กริยา (verb)
the hammer	แสดงเป็น	เครื่องมือ (the instrument)
nail	แสดงหลายบทบาท	(เป็นกรรมของกริยา)

3.2 ศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษาจากไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิง
จิตวิทยา การศึกษากระบวนการทางจิตวิทยา จะช่วยในการตัดสินใจว่าควรจัดสื่อ
การเรียนอย่างไรให้เหมาะสม และพร้อมที่จะนำไปใช้ในการสอนได้ (Rivers.
1972 : 9) ผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ (Derwing. 1973) ได้อธิบายลักษณะของ
ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่อาจแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ตามแผนภูมิข้าง
ล่างนี้

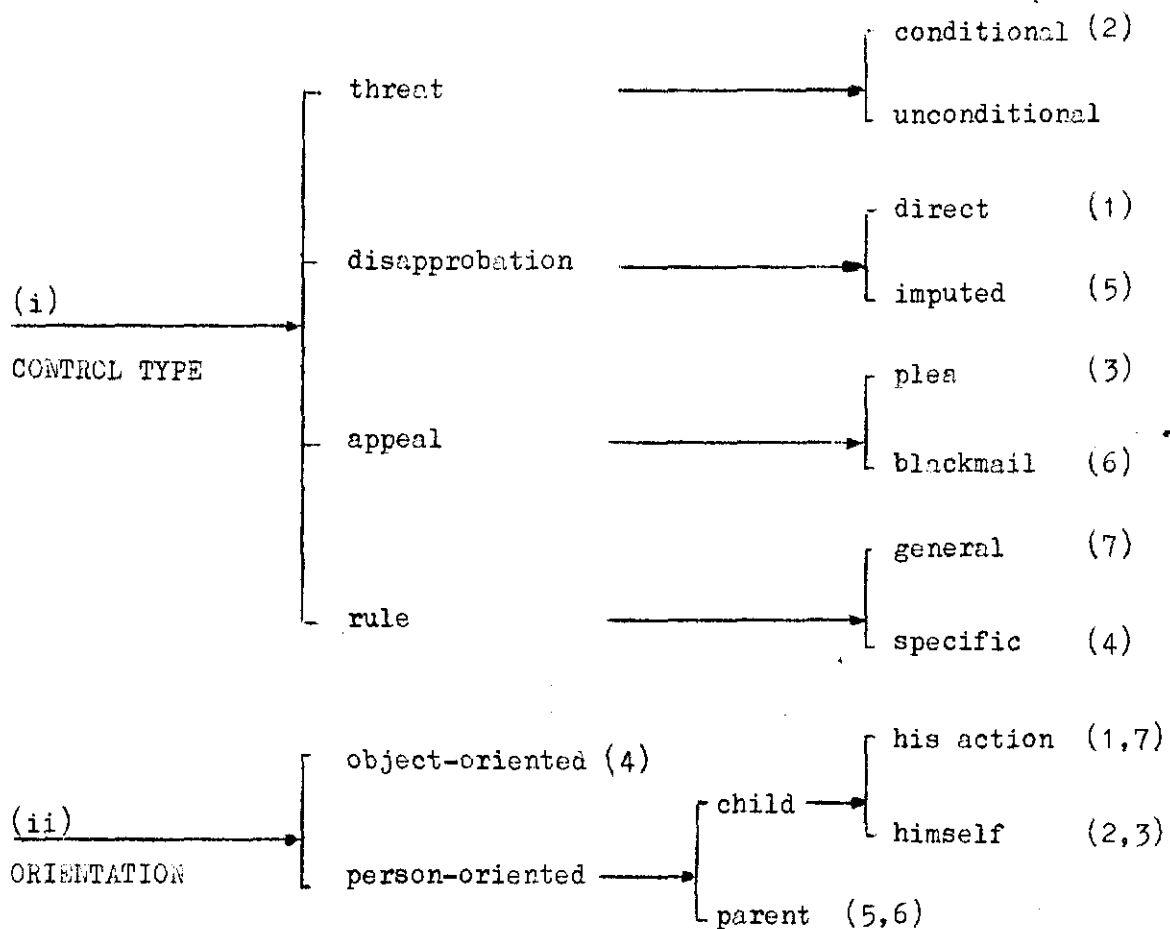

(Adapted from Derwing. 1973 : 58)

3.3 ศึกษาการใช้ภาษาจากไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา จากการศึกษาไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาของ Halliday (1964, 1974, 1976, 1985), Halliday and others (1964), Leech and Svartvik (1975), Grayson (1977) และ Hartley (1980) ทำให้เราทราบแนวทางในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของสังคมและสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การดุเด็กที่เีงกกลับจากการไปเล่นนอกบ้าน และถือของที่ผิดมาด้วย ซึ่งแม่ของเด็กไม่พอใจและไม่ต้องการให้ลูกกระทำเช่นนั้นอีก จึงอาจจะพูดประโยคใดประโยคหนึ่งใน 7 ประโยคต่อไปนี้

1. You are very naughty.
2. I'll smack you if you do that again.
3. I don't like you to do that again.
4. That thing doesn't belong to you.
5. Daddy would be very cross.
6. You make Mummy very unhappy by disobeying.
7. That's not allowed.

จากการดุเด็กทั้ง 7 ประโยคนี้ สามารถเรียงลำดับความหมายให้เห็นตามแผนภูมิข้างล่างนี้

(Halliday. 1973 : 74)

จากการศึกษาทฤษฎีไวยากรณ์ต่าง ๆ แล้วทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า ส่วนที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเขียนสื่อการเรียนเพื่อสอนภาษาในการสื่อสาร คือ ไวยากรณ์เชิงปริวรรต ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และเชิงสังคมวิทยา ซึ่งช่วยให้เข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของสังคม การกิจ และสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในด้านบทบาท หัวข้อ ฉาก และประเภทของคำพูด

4. ศึกษาหน้าที่และความหมายของคำกริยา Modals โดย

4.1 ศึกษาการใช้คำกริยา Modals ในความหมายต่าง ๆ จากเอกสารและหนังสือ พอสรุปได้ดังนี้

เรื่องคำกริยา Modals เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และภาษาต่างประเทศ ทั้งในด้านรูปแบบ หน้าที่ และความหมาย ดังนั้นงานวิจัยเบื้องต้นจึงเน้นในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความหมายของคำกริยา Modals ได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษทั้งในกลุ่มหลัก (Major Class) ได้แก่ can - could, may - might, shall - should, will - would และกลุ่มรอง (Minor Class) คือ dare, must, need และ ought to (Twaddell. 1963)

เนื่องจากความยุ่งยากในการพิจารณาลักษณะของคำกริยา Modals ทำให้ผู้วิจัยทั้งหลายมีความเห็นไม่ตรงกันในเรื่องจำนวนของคำกริยาประเภทนี้ เพื่อความสะดวกในการศึกษา จึงมีการแบ่งคำกริยาเหล่านี้ออกเป็น 3 ชนิดคือ

1. ชนิดแท้ (Real Modals) ได้แก่ shall - should, will - would, can - could, may - might และ must.
2. ชนิดไม่แท้ (Quasi Modals) ได้แก่ dare และ need
3. ชนิดพิเศษ (Special Modals) ได้แก่ ought to, had better, would rather และ sooner

เป็นที่น่าสังเกตว่า คำกริยา Modals ชนิดไม่แท้ อาจมีปัญหเพิ่มขึ้นในเรื่องการใช้ เพราะอาจทำหน้าที่เป็นคำกริยาแท้ หรือคำกริยา Modals ก็ได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าใช้เป็นคำกริยา Modals จะมีรูปประโยคดังนี้

"He dare not eat snails"

"Dare you eat snails?"

ถ้าใช้ dare เป็นคำกริยาแท้ ต้องตามด้วย infinitive with 'to'
หรือตามด้วย object + to ตัวอย่างเช่น

"I dare to eat snails."

"The French waitress dares me to eat snails."

ส่วนคำว่า need ถ้าใช้ในรูปของคำกริยา Modals จะอยู่ในรูปคำถามหรือปฏิเสธเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

"You needn't come to the Centre on Saturday."

"Need we learn Transformational Grammar?"

ถ้าใช้ในรูปคำกริยาแท้ จะเปลี่ยนประโยคคำถาม หรือปฏิเสธได้ดังนี้

"I don't need the money."

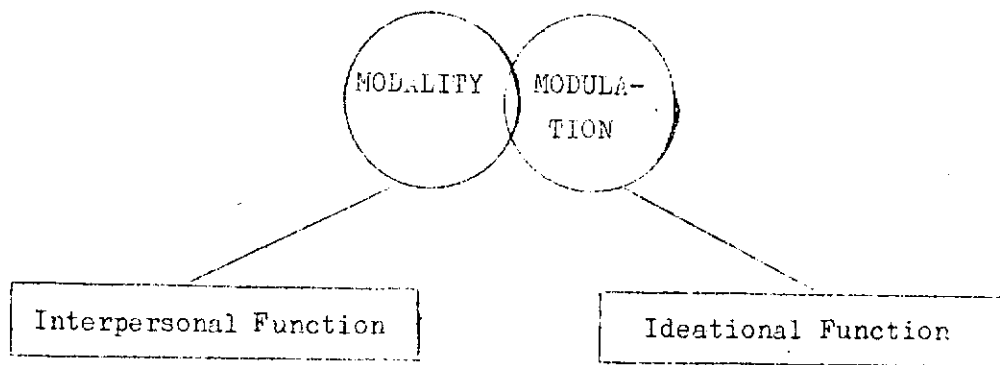
"Did she need help?"

ส่วนคำกริยา Modals ชนิดแท้และชนิดพิเศษนั้นมีปัญหาขงยากในเรื่องความหมาย เป็นส่วนใหญ่ (Prepart Brudhiprabha. 1968 : 25 - 27)

งานวิจัยที่ดีพิมพ์เป็นบทความทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็อยู่บ้าง ผลงานที่น่าสนใจ เช่น เรื่องการศึกษาหน้าที่ของคำกริยา Modals ในด้าน Modality กับ Modulation

Modality คือ คำกริยา Modals ไม่มีรูปแสดงกาล (Tense) ทำหน้าที่เป็น 'Interpersonal' Function ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อวิจารณ์ของผู้พูด ผู้พูดจะเป็นผู้กำหนดความเป็นไปได้ และการพยากรณ์ เช่น Jones must resign หมายถึง 'I insist on it.' ส่วน Modulation คือคำกริยา Modals ชนิดไม่แท้ มีรูปแสดงกาล (Tense) ทำหน้าที่เป็น 'Ideational' Function โดยจะบอก ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีส่วนรวมกับกระบวนการ เช่น Jones is required to resign หมายถึง 'Someone else permits it.'

จะเห็นว่าคำสองคำนี้จะมีระบบที่คล้ายกัน แต่จะแตกต่างกันในเรื่องหน้าที่ ซึ่งสามารถเขียนให้เห็นเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

(Adapted from Halliday. 1970 : 351)

นอกจากวิธีการศึกษาคำกริยา Modals ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ยังมี การศึกษาอีกวิธีหนึ่ง คือการศึกษาคำกริยา เพื่อหาความแตกต่างระหว่างรูปแบบ กับ ความหมาย ข้อมูลที่น่าวิเคราะห์ คือข้อมูลที่เป็นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งรวบรวมมาจากโครงการวิจัย "The Survey of English Usage" ของมหาวิทยาลัยลอนดอน โดยการนำเอาคำกริยา Modals มาแบ่งประเภทตามหลักกรรณวิทยา (Palmer. 1979) ดังนี้

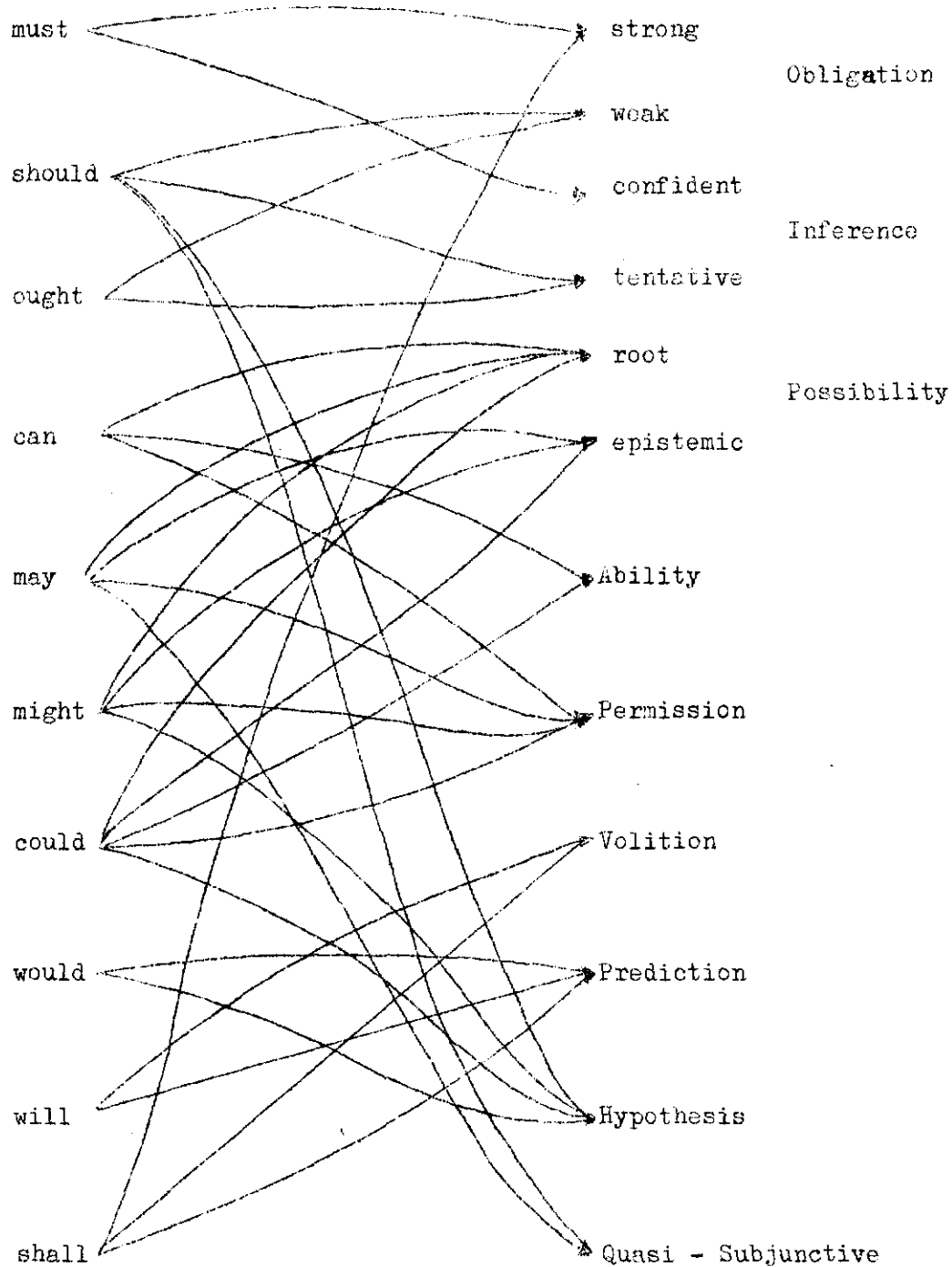
1. Alethic Modes คือ การแสดงออกเชิงเท็จจริง ได้แก่ ความจำเป็น (Necessity) ความเป็นไปได้ (Possible) ความไม่แน่นอน (Contingent) และความเป็นไปไม่ได้ (Impossible)
2. Epistemic Modes คือ การแสดงออกเชิงรับรู้ ได้แก่ การบอกความจริง (Verified) การตัดสินใจไม่ได้ (Undecided) การทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้น (Falsified)

3. Deontic Modes คือ การแสดงออกเชิงบังคับ ได้แก่ การบังคับ (Obligatory) การอนุญาต (Permitted) การเฉยเมย (Indifferent) การห้าม (Forbidden)

4. Existential Modes คือ การแสดงออกเชิงสถานะ ได้แก่ สภาพสากล (Universal) การดำรงอยู่ (Existing) ความว่างเปล่า (Empty)

5. Dynamic Modes คือ การแสดงออกเชิงเคลื่อนไหว ได้แก่ ความสามารถ (Ability) อารมณ์ (Disposition)

การศึกษาคำกริยา Modals โดยการใช้ข้อมูลอีกวิธีหนึ่ง เป็นการศึกษาเปรียบเทียบคำกริยา Modals ระหว่างภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอังกฤษ กับภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอเมริกัน ข้อมูลที่ศึกษาได้มาจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และมหาวิทยาลัยบราวน์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ข้อมูลที่เป็นภาษาเขียนได้มาจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย มีประมาณ 1,000,000 คำ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากข่าวหนังสือพิมพ์ บทบรรณาธิการ บทวิจารณ์ข่าว ศาสนา ฯลฯ ส่วนข้อมูลที่เป็นภาษาพูด ได้มาจากโครงการวิจัย "The Survey of English Usage" ประมาณ 725,000 คำ ซึ่งเป็นข้อมูลจากการสนทนาระหว่างเพื่อนฝูง บทวิจารณ์ข่าว ข่าวบีบีซี บทละคร ฯลฯ การศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องคำนวณกล (Computer) ในการจัดกระทำกับข้อมูลในการวิเคราะห์คำกริยา Modals ที่ศึกษานี้ทั้งหมด 10 คำ ได้แก่ must, should, ought, may, might, can, could, would, will, shall รวมทั้ง have to, be going to, be able to, be bound to ซึ่งเรียกว่า ชนิดไม่แท้ จากการศึกษาคำกริยา Modals ทั้ง 10 คำ ทำให้ทราบความแตกต่างทั้งทางรูปแบบและความหมาย (Coates. 1983 : 5) ถึงแม้ว่าข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ให้เห็นข้างล่างนี้

(Coates. 1983 : 5)

4.2 ศึกษาความหมายของคำกริยา Modals ตามลำดับความถี่ในการใช้ จาก The New Horizon Ladder Dictionary (1969)

จากการศึกษาคำกริยา Modals ทั้ง 14 คำ ได้แก่ will, would, shall, should, can, could, may, might, must, need, dare, ought to, be able to และ have to ในพจนานุกรมปรากฏว่าพบเพียง 10 คำเท่านั้น (ยกเว้น be able to กับ have to และ need กับ dare ซึ่งให้แค่ความหมายของคำกริยาแท้ไว้) ที่เรียงลำดับความถี่ของความหมายในการใช้จากมากไปหาน้อยตามลำดับหมายเลข 1, 2, 3,... ดังนี้

<u>คำกริยา Modals</u>	<u>ความหมาย</u>	<u>ตัวอย่างประโยค</u>
WILL	1. future action	I will go soon.
	2. agreement; willingness	Will you help me?
	3. ability	This box will hold all your books.
	4. intention	I will go to school.
	5. custom or habit	She will talk for hours.
WOULD	1. past tense of will*	He would often stop there on his way home.
SHALL	1. show or ask about action in the future	I shall see you tomorrow.
	2. to request or suggest	Shall I open the window?

* ใช้แสดงลักษณะ Typical หรือ Habitual (Palmer. 1979 : 130)

<u>คำกริยา Modals</u>	<u>ความหมาย</u>	<u>ตัวอย่างประโยค</u>
SHOULD	1. ought to	I shall learn to drive.
	2. may happen; likely to happen	If it should rain, I will close the window.
CAN	1. know how to; be able to	She can swim very well.
	2. have the right to	He can vote.
	3. may; have permission	You can go now.
COULD	1. past tense of the verb can	Last year only two people could go.
	2. should be or would be able	He could help you if he wanted to.
MAY	1. allow; permit	May I come in?
	2. possible; likely	The sun may shine again soon.
	3. desire; wish	May you always be successful.
MIGHT	1. possible	He might be able to help you.
	2. allow; permit	Might I ask your name?
MUST	1. be necessary or required to	Man must eat to live.
	2. be certain to, may reasonably be supposed to	He must have arrived there by now.

คำกริยา Modalsความหมายตัวอย่างประโยค

OUGHT TO

1. have a duty or obligation
2. be advisable or proper
3. be very likely; be expected

Children ought to obey their parents

I wonder if we ought to stay longer

It ought to rain soon

4.3 วิเคราะห์ความถี่ของการใช้คำกริยา Modals จากหนังสือเรียน

ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 รายวิชา อ. 421 - 422 และ อ. 523 - 524 คือ Outline of English Directions จำนวน 2 เล่ม โดยยึดความหมายพื้นฐาน (basic meanings) และความหมายรวม (core meanings) เป็นหลัก (Palmer. 1979 : 10 - 120; Wertheimer cited in Perkins. 1982 : 245 - 273) ดังนี้

คำกริยา Modalsความหมายความถี่ตัวอย่างประโยค

WILL

Futurity

56

It'll rain tomorrow.

Willingness

48

Have you cleaned the car?

No, but I will clean it in a minute.

Characteristic

-

She'll sit there for hours doing nothing.

Probability

11

He'll be at home now.

Request

6

Will you help me, please?

<u>คำกริยา Modals</u>	<u>ความหมาย</u>	<u>ความถี่</u>	<u>ตัวอย่างประโยค</u>
WILL	Certainty	38	He left half an hour ago, so he'll be home by now.
WOULD	Willingness	14	He wouldn't help us.
	Characteristic	-	He would (often) fish for hours without catching anything
	Probability	6	That would be the postman.
	Request	5	Would you leave me your name and address?
SHALL	Futurity	1	I shall come tomorrow.
	Willingness		I shall do as I like.
	Request		Shall we order dessert?
SHOULD	Obligation	19	I shouldn't eat cakes.
	Probability	2	He usually comes home about this time, so he should be here very soon.
	Advisability	86	He should pay attention.
CAN	Ability	53	He can lift a hundred-weight.
	Possibility	27	He can be there now.
	Permission	11	Can I come and see you some time?
	Willingness	4	I can do that for you.
	Characteristic	-	She can be very catty at times.
	Request	21	Can you pass the butter?
	Certainty	6	This story can't be true.

<u>คำกริยา Modals</u>	<u>ความหมาย</u>	<u>ความถี่</u>	<u>ตัวอย่างประโยค</u>
COULD	Ability	12	She could speak Arabic when she was a child.
	Possibility	8	It couldn't be there, so we didn't look.
	Permission	1	Could I come and see you some time?
	Advisability	-	She could knock before she enters.
	Suggestion	-	You could call at his office.
	Willingness	-	She had to do it herself. I couldn't do things like that.
	Characteristic	-	She could be very unkind.
	Request	-	Could I borrow your pen?
MAY	Possibility	10	They might visit her this week.
	Permission	11	May I smoke a cigarette?
MIGHT	Possibility	8	They might visit her this week.
	Permission	-	Might I go now?
	Advisability	-	Really now, he might help with the expense.
	Suggestion	1	You might call at his office.
	Obligation	15	He must stop at a red light.
MUST	Certainty	4	No one's answering the phone. They must be out.
	Necessity	14	What must we do to save energy?

คำกริยา Modals	ความหมาย	ความถี่	ตัวอย่างประโยค
NEED	Necessity	4	You needn't wash this shirt. It's clean.
DARE	Challenge	1	Dare you eat snails?
OUGHT TO	Obligation	1	You are not fit. You ought to walk more.
	Probability	-	He was due there at 6.00. It's 6.15 now. Then he ought to have arrived by now.
	Necessity	5	You ought to talk to the teacher.
BE ABLE TO	Ability	14	I am writing to you with the hope that you may be able to help me.
HAVE TO	Necessity	20	I have (got) to go to work today.

4.4 การเปรียบเทียบความถี่ของความหมาย

ผลการเปรียบเทียบความถี่ในการใช้คำกริยา Modals จาก The New Horizon Ladder Dictionary และ Outline of English Directions ปรากฏว่ามีความหมายร่วมกันบางประการ ผู้วิจัยจึงยึดถือความหมายที่ได้จาก Outline of English Directions เป็นเกณฑ์ในการเขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน เพราะเห็นว่าเป็นความหมายที่ปรากฏในหนังสือเรียนสำหรับนักเรียนไทยโดยเฉพาะ

ความหมายของคำกริยา Modals ที่มีความถี่มากเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 มีดังนี้

คำกริยา Modalsความหมาย

WILL

1. Futurity
2. Willingness
3. Certainty

WOULD

1. willingness
2. Probability
3. Request

SHALL

1. Futurity

SHOULD

1. Advisability
2. Obligation
3. Probability

CAN

1. Ability
2. Possibility
3. Request

COULD

1. Ability
2. Possibility
3. Permission

MAY

1. Permission
2. Possibility

MIGHT

1. Possibility
2. Suggestion

MUST

1. Obligation
2. Necessity
3. Certainty

<u>คำกริยา Modals</u>	<u>ความหมาย</u>
NEED	1. Necessity
DARE	1. Challenge
OUGHT TO	1. Necessity 2. Obligation
BE ABLE TO	1. Ability
HAVE TO	1. Necessity

จากวิธีดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นนี้ ทำให้ได้ผลเพื่อนำไปเขียนเค้าโครง
 วิทยากรสำหรับสอน และสร้างตัวอย่างสื่อการเรียน เรื่องคำกริยา Modals ต่อไป
 โดยการกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ตามภารกิจที่จะใช้คำกริยา Modals ในความหมายที่
 ได้คัดเลือกไว้ แล้วนำมาเขียนเป็นสื่อการเรียนซึ่งในแต่ละบทจะประกอบด้วย 4 หัวข้อ
 ดังนี้

1. Situation
2. Function
3. Illustration
4. Suggested activities

ผลของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิธีใช้คำกริยา Modals ถ้าวิเคราะห์ตาม "ชนิดของความหมาย" (meaning types) สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (Wakely and McArthur. 1974 : 4, 46 - 48) ประเภทของความหมายนี้ จะช่วยในการจัดกลุ่มของความหมายย่อยเข้าด้วยกัน

ชนิดของความหมายทั้ง 4 ประเภท มีดังต่อไปนี้

1. เรื่องของความจริง (truth) คือ การที่ผู้พูด คิด, นึก หรือพูดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ว่าเป็นจริงมากน้อยเพียงใดซึ่งขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ทราบมา ความหมายของคำกริยา Modals ที่ใช้ เช่น probability, certainty, possibility เป็นต้น
2. เรื่องของการกระทำ (action) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการบอกกล่าวและการยินยอมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น ๆ ความหมายของคำกริยา Modals ที่ใช้ เช่น permission, obligation, advisability, willingness, ability เป็นต้น
3. เรื่องของเวลา (time) คือ ความถี่ของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ความหมายของคำกริยา Modals ที่ใช้ เช่น characteristic, occasion, frequency เป็นต้น
4. เรื่องของความรู้สึก (sense) คือ ความสามารถในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ โดยประสาทสัมผัส เช่น hearing, smelling, seeing เป็นต้น

จากผลของการวิเคราะห์และการจัดลำดับความถี่ของความหมายในการใช้คำกริยา Modals จากมากไปหาน้อย ผู้วิจัยได้เลือกความหมายในอันดับที่ 1, 2 และ 3 และนำมาจัดกลุ่มตามชนิดของความหมาย เพื่อใช้เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์สำหรับสอนต่อไป ผลของการจัดกลุ่มคำกริยา Modals ข้างต้น ปรากฏว่าพบแต่ความหมายที่เกี่ยวข้องกับความจริงและการกระทำเท่านั้น ดังจะแสดงให้เห็นจากตารางข้างล่างนี้

ตาราง 1 ความหมายของคำกริยา Modals

Meaning Types	Meanings	Modal Verbs
Truth	Futurity	will, shall
	Willingness	will, would
	Certainty	will, must
	Probability	would, should
	Possibility	can, could, may, might
Action	Request	can, would
	Permission	could*, may
	Ability	can, could, be able to
	Obligation	must, should, ought to
	Necessity	must, need, ought to, have to
	Advisability	should
	Suggestion	might
	Challenge	dare

* เนื่องจากคำว่า can ที่ใช้บอก permission มีความดีเป็นอันดับที่ 4 จึงไม่นำมาพิจารณาในที่นี้

จากการวางจะเห็นว่า ชนิดของความหมายที่เกี่ยวข้องกับความจริง มีความหมาย
 ย่อยของคำกริยา Modals อยู่ 5 กลุ่ม ได้แก่ 1. Futurity 2. Willingness
 3. Certainty 4. Probability 5. Possibility ส่วนความหมายที่เกี่ยวข้องกับ
 การกระทำ มีความหมายย่อยของคำกริยา Modals อยู่ 8 กลุ่ม ได้แก่ 1. Request
 2. Permission 3. Ability 4. Obligation 5. Necessity
 6. Advisability 7. Suggestion 8. Challenge

การเขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนข้างล่างนี้ อาศัยกลุ่มความหมายที่จัดไว้
 ข้างต้นเป็นหลัก ก่อนเขียนเค้าโครงจะอธิบายการใช้ เพื่อชี้ให้เห็นความคล้ายคลึง และ
 ความแตกต่างระหว่างความหมายของคำกริยา Modals ภายในกลุ่มด้วย

ชนิดของความหมายที่เกี่ยวข้องกับความจริง มี 5 กลุ่ม ดังนี้

1. Futurity : คำกริยา Modals ที่อยู่ในกลุ่มนี้มี 2 คำ ได้แก่ will และ shall
การใช้ will

1. ใช้กับสรรพนามทุกคำได้แก่ I, we, you, they, he, she
 และ it

2. ใช้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (ช่วงเวลาที่ยาวนาน) เช่น
 I'll be 20 next month.

3. ใช้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดไม่สามารถจะควบคุมได้ (ใช้ในการพยากรณ์
 เหตุการณ์ต่าง ๆ) เช่น

Brazil will win the World Cup.

4. ใช้เมื่อผู้พูดตกลงใจ หรือตัดสินใจจะกระทำการใดสิ่งหนึ่งในขณะที่พูด โดยไม่มีการเตรียมล่วงหน้ามาก่อน เช่น

What are you going to do?

(Asking someone to decide)

I'll buy it.

(Making a decision.)

การใช้ shall

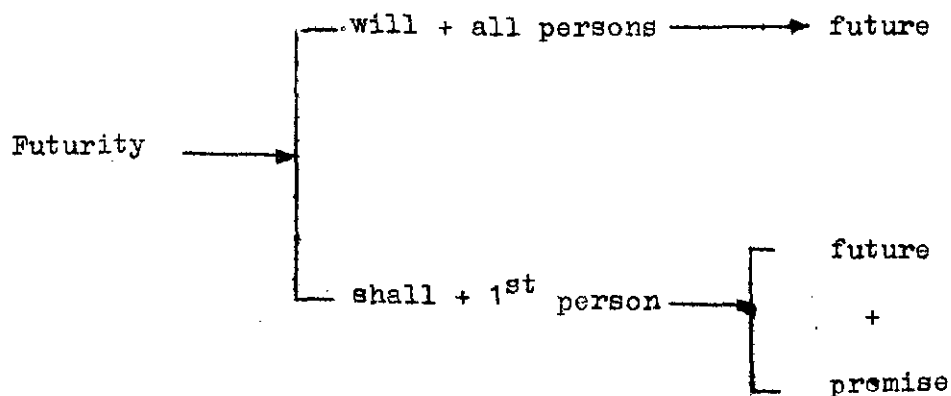
1. ส่วนมากใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ I, we
2. ใช้บอกการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และผู้พูดให้คำมั่นสัญญาว่าการกระทำนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

"a future happening dependent on the will of the speaker" (Palmer. 1979 : 113) เช่น

In this chapter I shall discuss the remaining uses of will and shall.

He shall be there by six.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า will และ shall มีเค้าโครงดังนี้

2. Willingness : คำกริยา Modals ที่อยู่ในกลุ่มนี้มี 2 คำ ได้แก่ will และ would
การใช้ will

1. ใช้แสดงความตั้งใจ (Willingness) ของผู้พูด หรือของบุคคลอื่น
ที่จะกระทำการใดอย่างหนึ่ง เช่น

Eric : Isn't anyone going to get me a drink?

Dick : All right. I will. (I am willing to.)

Dick : Can I get you one too?

Frank : Yes, if you will.

2. ใช้เมื่อต้องการที่จะเสนอให้บริการแก่ผู้อื่น เช่น

Mary : There's the doorbell.

Tom : I'll go.

3. เมื่อใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 (I) จะบอกถึงการให้สัญญา (promises)
หรือการข่มขู่ (threats) เช่น

I'll stop smoking.

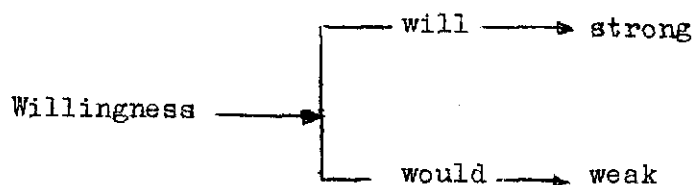
I'll break your neck!

การใช้ would

ใช้แสดงความปรารถนา (desire) หรือความตั้งใจ (volition)
ของผู้พูด ที่แฝงไว้ด้วยความไม่แน่ใจ (with a slight degree of
uncertainty) เช่น

He would not have anyone think badly of him.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า will และ would
มีเค้าโครงดังนี้

3. Certainty : คำกริยา Modals ที่อยู่ในกลุ่มนี้มี 2 คำ ได้แก่ will และ must
การใช้

ใช้แสดงการพยากรณ์เหตุการณ์ แต่จากสภาพแวดล้อมยังไม่สามารถบอกความ
แน่นอนได้เต็มที่ เช่น

(On hearing the phone ring, you might say)

That will be my wife. (I predict that is my wife.)

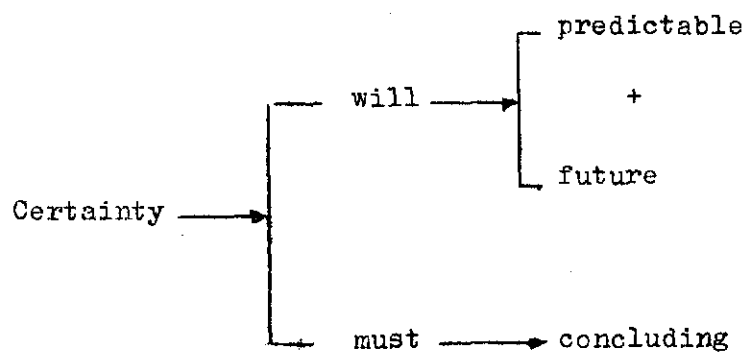
การใช้ must

มักจะใช้แสดงความแน่นอนกับเหตุการณ์ที่เกิดจากการสรุปในสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น

(On hearing the phone ring, you might say)

"That must be my wife." (I am sure that is my wife.)

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า will และ must
มีเค้าโครงดังนี้

4. Probability : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 2 คำ ได้แก่ would และ should

การใช้ would

ใช้กับความน่าจะเป็นที่ยังเชื่อถือไม่ได้ เช่น

A : How long would that be?

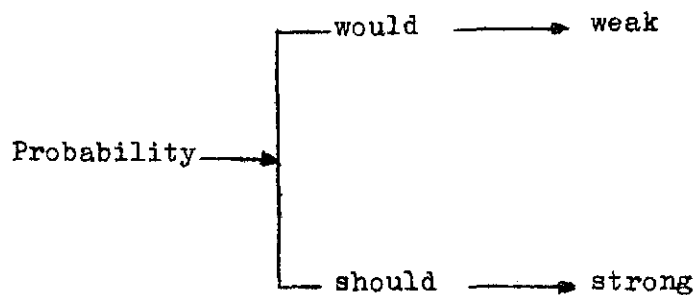
B : Two years, I guess.

การใช้ should

ใช้พูดเกี่ยวกับความน่าจะเป็นอย่างยิ่ง เช่น

That should/ ought to be Janet coming upstairs now.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า would และ should
มีเค้าโครงดังนี้

5. Possibility : คำกริยา Models ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 4 คำ ได้แก่ can, could, may และ might

การใช้ can

ใช้แสดงความเป็นไปได้ทางความคิดในเชิงทฤษฎี (Theoretical) เช่น

The railways can be improved.

(It is possible for the railways to be improved)

การใช้ may

ใช้แสดงความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ (Practical) เช่น

The railways may be improved.

(It is possible that the railways will be improved)

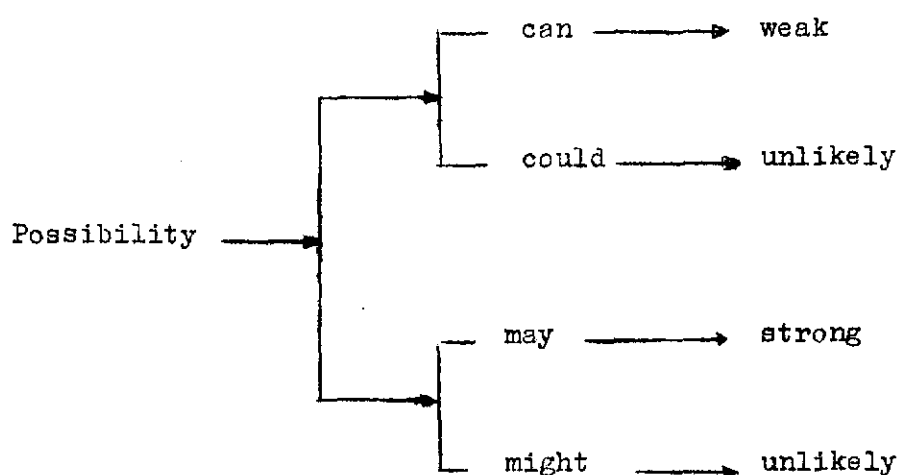
หมายเหตุ คำว่า can มีความเป็นไปได้น้อยกว่าคำว่า may

การใช้ could และ might

ใช้แสดงความเป็นไปได้อาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ เช่น

He could/ might be telling lies.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า can และ may
มีเค้าโครงดังนี้

ชนิดของความหมายที่เกี่ยวกับการกระทำมี 8 กลุ่ม ดังนี้

1. Request : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้นี้มี 2 คำ ได้แก่ can และ would
การใช้ can

ใช้ในการขอร้องแบบกันเอง (informal) เช่น

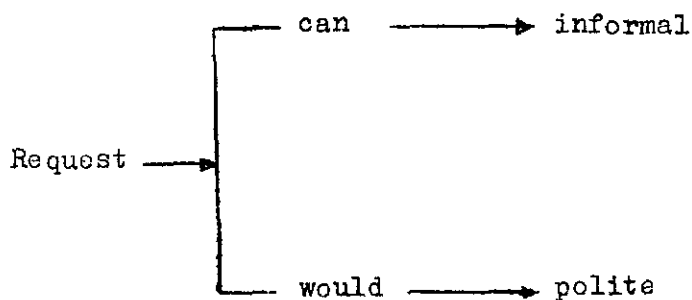
Can I borrow your pencil?

การใช้ would

ใช้ในการขอร้องอย่างสุภาพ (polite) เช่น

Would you pass the salt, please?

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า can และ would
มีเค้าโครงดังนี้

2. Permission : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 2 คำ ได้แก่ could และ may
การใช้ could

1. ใช้ในการขออนุญาตด้วยความเกรงใจ และไม่แน่ใจว่าจะได้รับอนุญาต
เช่น

Could I ask you something? (if you're not too busy.)

2. ใช้ในการขออนุญาตอย่างสุภาพ เช่น

Could I use your phone?

การใช้ may

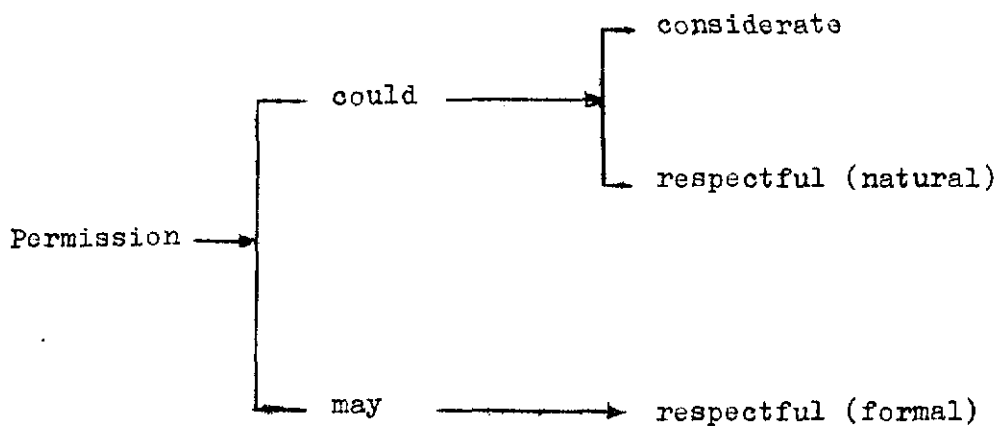
- ใช้ในการขออนุญาตอย่างอ่อนน้อม เช่น

May I stop work a little earlier tonight?

หมายเหตุ คำว่า could มักจะใช้ในการขออนุญาต (asking for permission.)

คำว่า may มักจะใช้ในการให้อนุญาต (giving permission.)

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า could และ may
มีเค้าโครงดังนี้

3. Ability : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 3 คำ ได้แก่ can, could และ be able to.

การใช้ can, could และ be able to

ใช้พูดเกี่ยวกับความสามารถทั่วไป (general ability)

คือความสามารถที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เวลาใดก็ได้ตามต้องการ เช่น

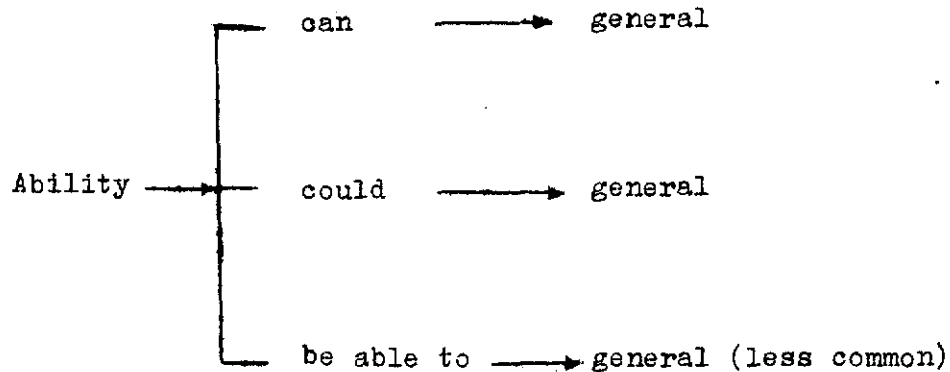
She can lift me up with one hand.

My father could speak ten languages.

You are certainly able to cook,...

หมายเหตุ คำว่า be able to ไม่ค่อยมีผู้นิยมใช้

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า can, could และ be able to มีเค้าโครงดังนี้

4. Obligation : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 3 คำ ได้แก่ must, should และ ought to

การใช้ must

1. ใช้พูดเกี่ยวกับความจำเป็นในการกระทำที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกภายใน (internal) เช่น

I must stop smoking. (I want to)

You must try to get to work on time.

(I want you to)

2. ใช้พูดเกี่ยวกับความจำเป็นในการกระทำที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลภายนอก (external) เช่น

Catholics have to go to church on Sundays.

(Their religion tells them to.)

การใช้ should

1. ใช้ในการแนะนำให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าดีและถูกต้อง เช่น

You should go and see "The Mistakes of a

Night" - it's a great play.

2. ใช้ในความหมายเชิงอัตวิสัย (subjective opinion) คือ

การแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูด เช่น

You should go and see Mary some time.

การใช้ ought to

1. ใช้ในการแนะนำให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าดีและถูกต้อง เช่น

People ought to vote even if they don't agree
with any of the candidates.

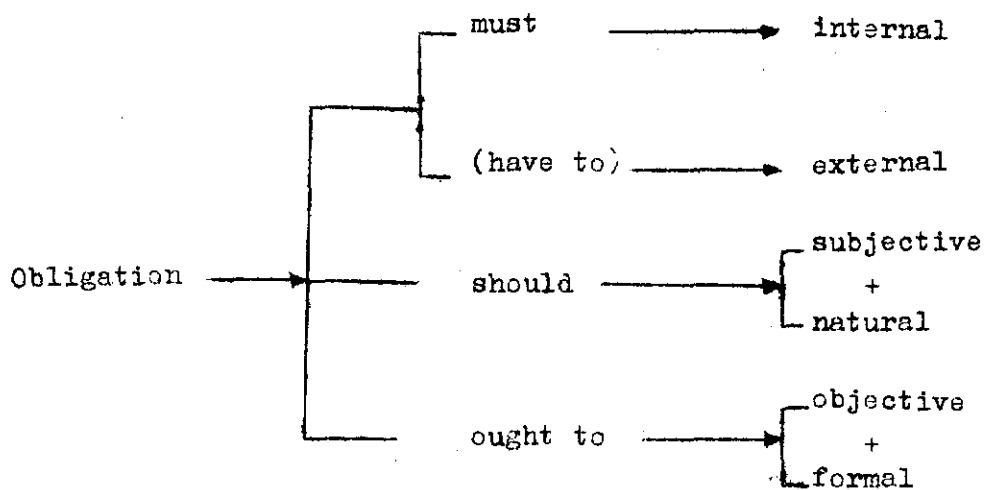
2. ใช้ในความหมายเชิง "วัตถุวิสัย" (objective opinion)

คือ การแสดงความเห็นตามหน้าที่ หรือตามกฎหมาย เช่น

We ought to go and see Mother tomorrow, but
I don't think we will.

We ought to obey traffic regulations.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า must, should และ ought to
มีเค้าโครงดังนี้

5. Necessity : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 4 คำ ได้แก่ must, have to need และ ought to

การใช้ must และ have to

1. ใช้พูดเกี่ยวกับความจำเป็นในการกระทำตามคำสั่ง หรือตามหน้าที่ที่ไม่ควรหลีกเลี่ยง เช่น

You must / have to do your thesis soon.

I must / have to keep my word.

การใช้ need

1. ใช้ถามเกี่ยวกับความจำเป็นในการกระทำ เช่น

Need he go there?

2. ใช้แสดงการกระทำที่บอกถึงความไม่จำเป็น (no necessity) เช่น

He needn't go there.

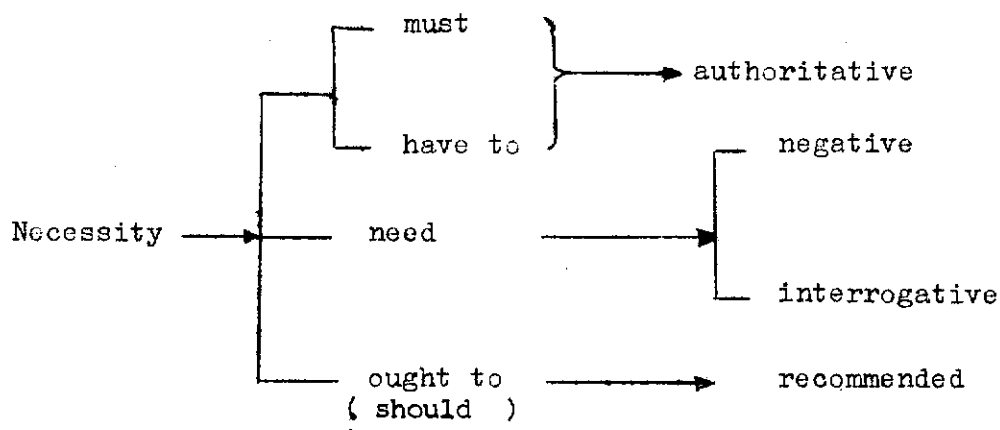
การใช้ ought to

ใช้พูดเกี่ยวกับการเสนอแนะในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เช่น

There is an excellent book.

You ought to/ should read it.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า must, have to, need และ ought to มีเค้าโครงดังนี้

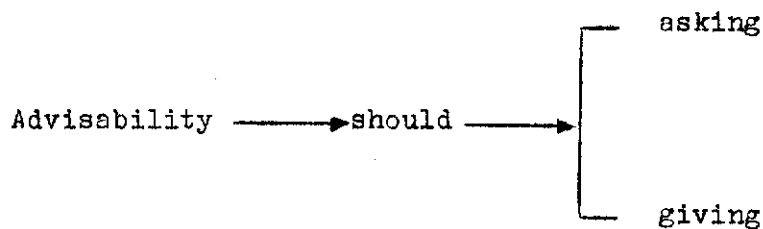
6. Advisability : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 1 คำ ได้แก่ should
การใช้ should

ใช้ในการขอคำแนะนำและให้คำแนะนำ เช่น

What do you think I should do?

You really should ring your boyfriend.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า should มีเค้าโครงดังนี้

7. Suggestion : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 1 คำ ได้แก่ might
การใช้ might

1. ใช้เมื่อต้องการที่จะเสนอแนะให้ผู้อื่นกระทำการต่าง ๆ อย่างสุภาพ เช่น

(Mr. A is trying to contact Mr. B.

You are making suggestion)

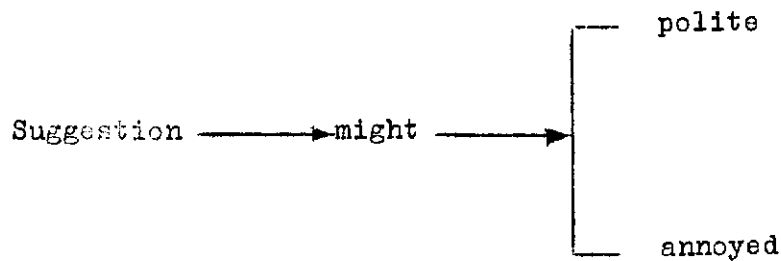
You might call at his office.

2. ใช้เมื่อผู้พูดแนะนำให้ผู้อื่นกระทำการต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกว่าควร เช่น

(You don't try hard enough)

You might try harder.

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า might มีเค้าโครงดังนี้

8. Challenge : คำกริยา Modals ที่ใช้ในกลุ่มนี้มี 1 คำ ได้แก่ dare
การใช้ dare

1. ใช้ในการท้าทายให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักใช้ในประโยคปฏิเสธ
และคำถาม เช่น

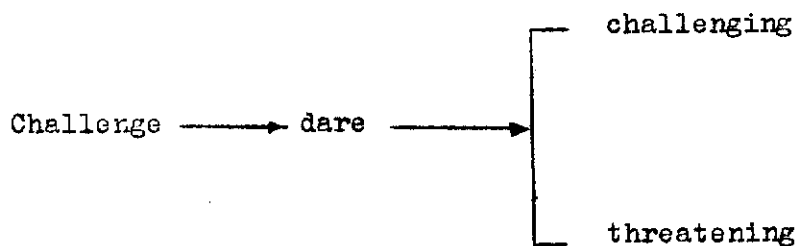
A : Dare you eat snails now?

B : No, I dare not eat them.

2. ใช้แสดงการข่มขู่ (threats) เช่น

You dare touch me!

เค้าโครงไวยากรณ์ ไวยากรณ์สำหรับสอนคำว่า dare มีเค้าโครงดังนี้

เมื่อได้ลักษณะเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนเรื่องคำกริยา Modals ดังรายละเอียดข้างต้นแล้วสิ่งที่จะต้องทำต่อไปคือ การเสนอแนะแนวทางในการเขียนสื่อการเรียน การสร้างสื่อการเรียนนั้นจะต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งจะเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้จะเน้นเรื่อง "เนื้อหาหลักสูตรเชิงสื่อสาร-การกิจ-อรรถกิจ : Communicative-Functional-Notional Syllabuses" (ประพาศน์ พุทธิประภา 2528 : 33 - 54) ดังนั้น สื่อที่สร้างขึ้นควรจะต้องถือว่าการสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ คือการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหน้าที่และสถานการณ์ต่าง ๆ สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับเรื่องนี้ก็คือ การเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการสื่อสาร เพราะสไตล์ (Style) ในการพูดมีอยู่หลายแบบ เช่น frozen, formal, consultative, casual, intimate (Joos. 1961 : 11) และ formal, consultative or neutral, informal (colloquial or casual), intimate (Holmes and Brown. 1977 : 75) อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อาจจะนำมาพิจารณาเพียง 3 แบบ คือ แบบเป็นทางการ (formal), แบบกลาง ๆ (neutral) และแบบกันเอง (informal) แต่ก็มีผู้เสนอว่าแบบที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา คือ แบบกลาง ๆ เท่านั้น (Camutaliova. 1972 อ้างใน ประพาศน์ พุทธิประภา 2528 : 64)

การสื่อสารเป็นสิ่งที่ซับซ้อน การที่จะสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้นั้น จะต้องทำให้มีความซับซ้อนน้อยลง แล้วให้นักเรียนพูด หรือแสดงบทบาทสมมุติสถานการณ์ และรูปแบบต่าง ๆ กัน (Spolsky. 1980 : 40) โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ อย่าง แบบฝึกหัดที่เน้นการฝึกกระสวนประโยค (pattern practice) นั้น ไม่ช่วยให้เกิดการสื่อสารในลักษณะนี้ได้อย่างแท้จริง ควรสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกกระสวนประโยคตามแนวภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (sociolinguistic pattern practice) จึงจะทำให้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม (Parish, Mischler และ

Yamamoto. 1985 : 61)

ดังนั้น เกณฑ์ในการเขียนสื่อการเรียน จะต้องกำหนดภารกิจและภารกิจ
(Functions and Notions) ก่อนโดยอธิบายการใช้ แล้วให้ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์
ที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างบทเรียนการสอนเรื่อง Intention ต่อไปนี้

Intention : เมื่อผู้พูดแสดงความตั้งใจ คือยืนยันที่จะกระทำในสิ่งที่ได้วาง
โครงการ (plan) หรือเป้าหมาย (aim) ไว้ การแสดงความตั้งใจอาจทำได้ดังนี้

1. โดยการใช้คำกริยา Modal "will" ซึ่งเป็นวิธีธรรมดาที่สุด และมีหลาย
วิธีด้วยกัน คือ

Yes, sir, I will.

I certainly will.

I'll get my key.

I'll make sure it doesn't happen again.

I'll try not to park in your spot.

I won't do it again.

2. นอกจากจะใช้คำกริยา Modal "will" แล้ว ยังสามารถใช้คำอื่น ๆ
แสดงความตั้งใจได้ด้วย เช่น "intend", "plan", "expect" (Parish, Mischler
and Yamamoto. 1985 : 73)

Exercise 1 : INTENTION

Make a statement of intention to correct the problem. You
may apologize first if you wish.

Example : Your neighbor has complained that your dog barked last
night and kept him awake.

You say : I'm sorry. The next time he barks I'll bring him inside."

(apology + statement of intention)

- a) Your neighbor has complained that you are parked in his space.
- b) Your colleague has complained that you were not an important business dinner.
- c) Your boss has complained that you were late for work today.
- d) Your boss has complained that you are late for work every day.
- e) Your friend has complained that you are always late for parties.

Exercise 2 : INTENTION

Statements of intention do not have to be in response to a problem. For example, someone might ask you what you plan to do on the weekend.

- a) What do you plan to do this evening?
- b) What are two things you intend to do this weekend?
- c) What do you expect to do next week? Next year?
- d) How do you plan to prepare for your next test?

Exercise 3 : INTENTION

Students should walk freely around the room, asking and telling one another what they intend to do this weekend. Each student should find two others who intend to do the same. (Parish, Mischler and Yamamoto. 1985 : 77 - 78)

นอกจากวิธีดังกล่าวข้างต้นนี้ยังมีผู้เสนอว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น ให้นักเรียนพูดประโยค "I should very much like to visit England this year, but I don't know if I shall get a visa." ได้ถูกต้อง (Rykowski. 1985 : 24) แล้วจึงหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้แล้วอย่างจริงจังต่อไป

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นในเรื่อง การกิจเป็นสำคัญ ผู้สอนควรจะเลือกว่า การกิจอะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน และควรจะสอนก่อน เช่น ระหว่าง "Asking for information" กับ "Making a suggestion" จากนั้นก็จัดอันดับความยากง่ายของรูปแบบการใช้ภาษา ซึ่งควรจะสอนรูปแบบที่ง่ายก่อนในการกิจหนึ่ง ๆ ผู้เรียนควรเรียนรู้ควารู้ว่า มีวิธีการพูดได้หลายแบบ ตั้งแต่แบบที่เป็นทางการไปจนถึงแบบที่เป็นกันเอง เช่น "การเสนอแนะ" จะใช้ "I would suggest..." และ "How about...?" เป็นต้น

กลวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การใช้แผนภูมิ (charts) ภาพลายเส้น (line drawings) วัตถุ (objects) บทสนทนา (dialogues) การตั้งปัญหาและการแก้ (problem - solving activities) เป็นต้น

ก่อนที่จะใช้กลวิธีใด ๆ ก็ตาม ผู้สอนควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

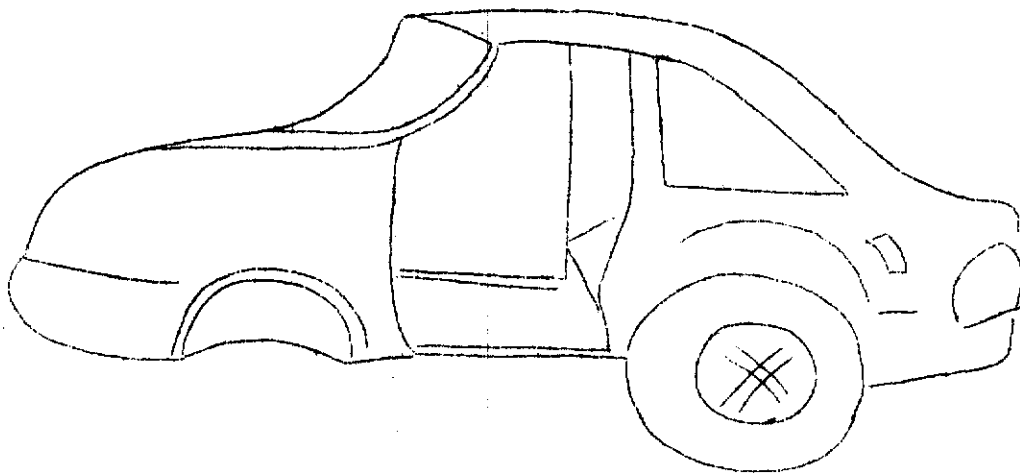
1. ต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เขาพูด อาจจะใช้การสาธิต, ภาพลายเส้น, การแปล, หรือหลาย ๆ วิธีรวมกัน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนรู้ว่าเขากำลังสื่อสารกันเรื่องอะไร
2. การสอนเนื้อหาไวยากรณ์ใหม่ ควรระวังในการเลือกตัวอย่างให้ตรงกับเรื่องที่จะสอนเพียงจุดเดียว
3. หัวข้อเรื่องที่เลือกมาควรอยู่ในความสนใจของผู้เรียน

4. ยกตัวอย่างประโยคที่สามารถใช้แสดงการกระทำได้ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติได้ (McKay. 1985 : xv - xix)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสร้างสื่อการเรียนนั้นอาจจะมีการใช้แผนภูมิ ภาพลายเส้น วัตถุ บทสนทนา การตั้งปัญหาและการแก้ปัญหา ดังจะยกตัวอย่างเรื่อง ศาสตร์ Modals มาให้ดูดังนี้

ตัวอย่างสื่อที่ใช้รูปภาพ (Using line drawing)

Function : To give direction

ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกครูว่าจำเป็นต้องวาดส่วนไหนเพิ่มเติมจึงจะได้ภาพรถยนต์ที่สมบูรณ์ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่ว่า

You need/have to draw a tire in the front.

(McKay. 1985 : 70 - 72)

ตัวอย่างสื่อที่ใช้กิจกรรมการตั้งปัญหาและการแก้ปัญหา (Using problem-solving activity)

Problem There are forty students enrolled in our class but only twenty - five textbooks. It will be four weeks before more books arrive. What should we do?

Solution One : We should devise a system for sharing the book we have.

Solution Two : We should wait to use the textbook until the rest of the books arrive.

Solution Three: We should use another textbook.

สรุปแล้ว จะเห็นได้ว่าวิธีการสร้างสื่อการเรียนมีหลายแบบด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนเพื่อใช้สอนเรื่องคำกริยา Modals ทั้ง 14 คำต่อไป

การสร้างตัวอย่างสื่อการเรียน (Model Lesson) จะบอกภารกิจ คือ จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับสถานการณ์จะพิจารณาในค่านบทบาท (role) หัวข้อ (topic) ฉาก (setting) และประเภทของคำพูด (speech type) ตามอรรถกถาในความหมายต่าง ๆ และรูปแบบของภาษาที่ใช้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 2 การกิจและสถานการณ์การใช้ภาษา

<u>Functions</u> (Purposes)	<u>Situations</u>	<u>Notions</u> (Meanings)	<u>Forms</u>
Giving advice	Role : Close friends Topic : Relationship with boyfriend Setting : Coffee shop, after class Speech : Suggestions type	Concern Helpfulness Non-judgment Non-interference	I would probably... You might... You could try... Why not...

(Adapted from Guntermann and Phillips. 1982:6)

สื่อการเรียนที่จะเขียนให้ดูต่อไปนี้ 13 บทเรียนตามจำนวนกลุ่มความหมายของคำกริยา Modals ที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว ในแต่ละบทเรียนจะประกอบด้วย situation, function, illustration, และ suggested activities ส่วนที่เป็น suggested activities นั้น ได้อาศัยแนวทางในการเขียนจากหนังสือ Communicating in English : Examples and Methods 1. Functions 2. Notions 3. Situations (Matreyek. 1983) และ Using Modal Verbs (Wakely and McArthur. 1974)

Lesson 1 : WILL and SHALL

SITUATION : In the department store. (setting)

FUNCTION : Making a decision.

Two girls are doing their shopping. One of them is interested in an attractive dress.

Model dialogue

Ladda : That's a darling dress. I'll buy it.

Yupa : But you bought two yesterday.

Ladda : Never mind. I like this one more.

Yupa : You are crazy!

SITUATION : Talking about premises. (topic)

FUNCTION : Future promising.

A man promises to give his daughter something for her good grades.

Model dialogue

Dad : I shall buy you a bicycle if you pass your exams with flying colours.

Daughter : It's your promise, Daddy. Here is my record card.

Dad : So you did it!

Suggested activities for lesson 1

What would you probably say in these situations?

1. You are in the department store and it is the last day for a carpet sale. You decide to buy one.
2. You promise your parents to study hard for the entrance examination and decide to begin after the New Year.
3. You and your friends are on the way home and walk past the theatre. There is a good film on and you want to see it.
4. You always come home late after school. On Friday evening there will be a party at your house and you promise your mother to help her cook.
5. You are in the restaurant with your parents. A flower girl asks you to buy her roses and you want some.

Lesson 2 : WILL and WOULD

SITUATION : On the way home. (setting)

FUNCTION : Offering help.

A monkey snatched a woman's handbag and ran up the tree.

Model dialogue

Woman : What a naughty monkey ! Give me my handbag.

Man : What's the matter, Miss?

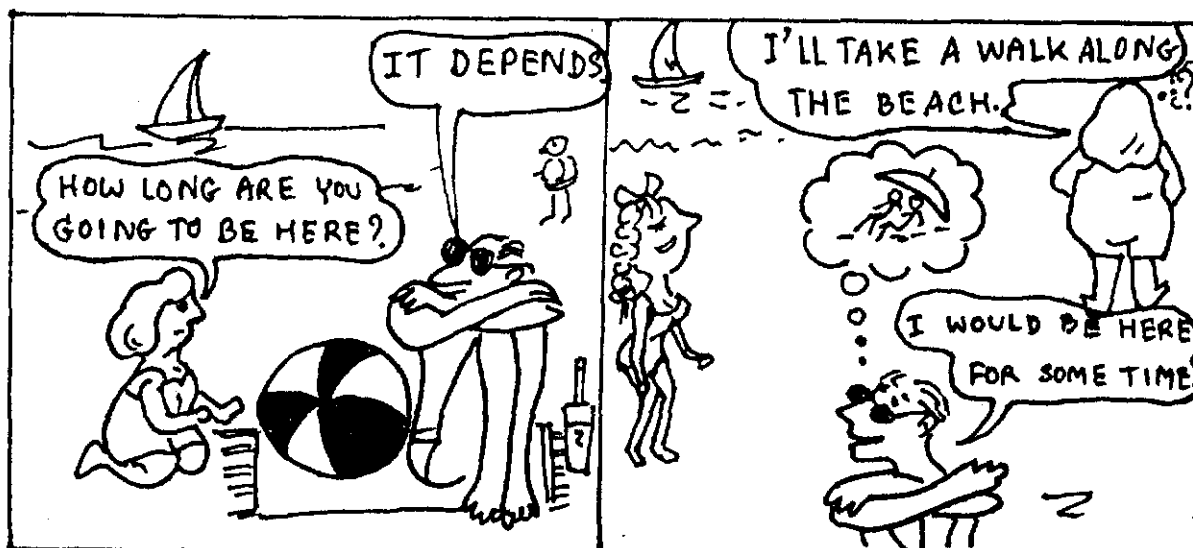
Woman : That monkey snatched my handbag.

Man : Don't worry, young lady. I'll get it back.

Woman : That's very clever ! Thank you for your help.

SITUATION : Statements of some uncertainty. (speech type)

FUNCTION : Expressing uncertainty.

A husband is telling a wife that he prefers to sit on the beach.

Model dialogue

Wife : How long are you going to sit here?

Husband : It depends.

Wife : O.K. I'll take a walk along the beach.

Husband : ? ! ? I would be here for some time.

Suggested activities for lesson 2

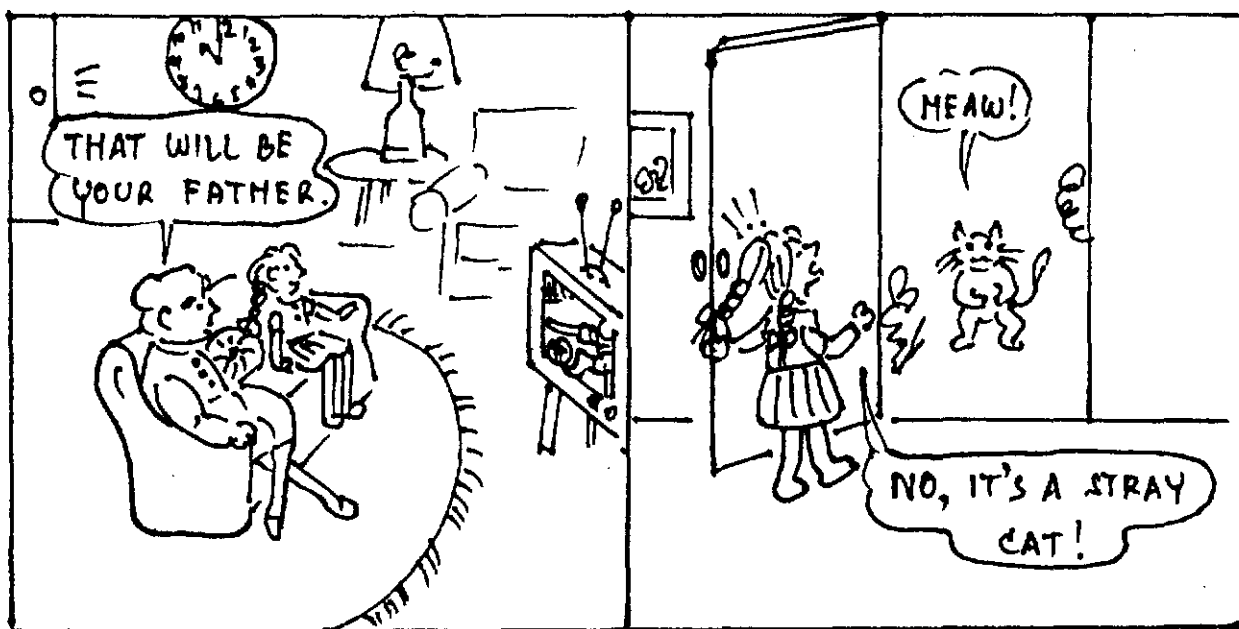
How might these situations be handled?

1. You got a scholarship and wish to go abroad in spring.
2. You took a TOEFL test and plan to go to study in America.
3. Your sister's birthday is on February 28 and you plan to buy her a present.
4. Your friend asks you for help. You intend to help her if you have the time.
5. You are talking with a friend about your English assignments but he never listens. He always asks you for advice.

Lesson 3 : WILL and MUST

SITUATION : Statements of speculation. (speech type)

FUNCTION : Predicting.

A woman is watching television with her daughter.

Model dialogue

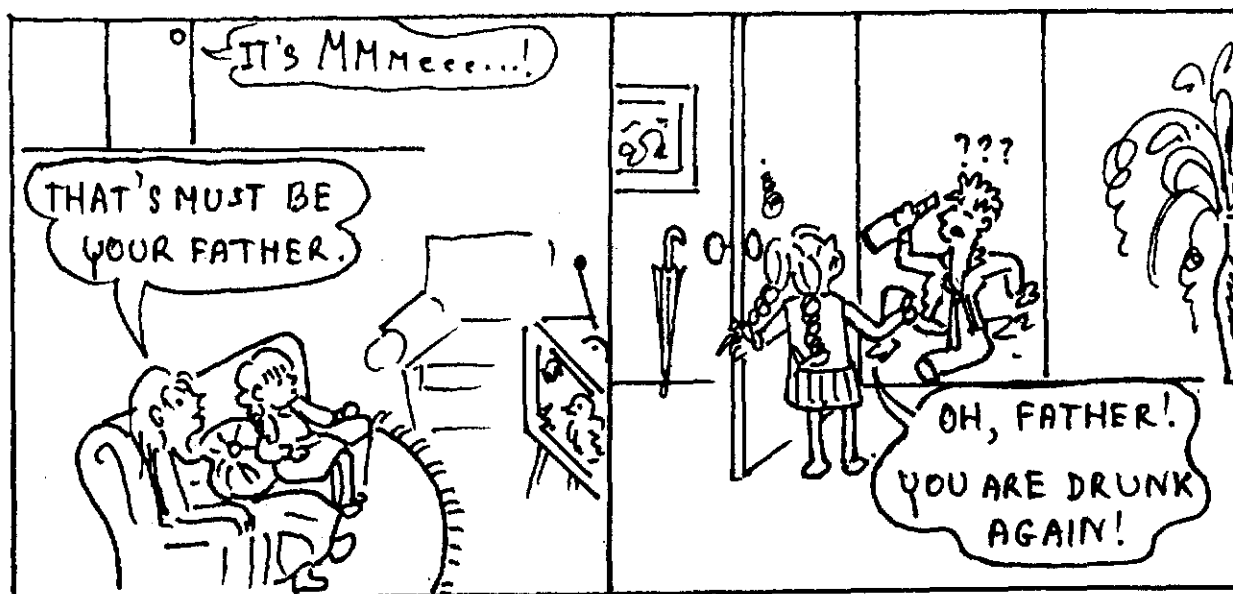
Daughter : Someone is at the door.

Mother : That will be your father.

Daughter : No, it's a stray cat !

SITUATION : Mother to daughter. (role)

FUNCTION : Predicting.

A woman is watching television with her daughter.

Model dialogue

Mother : Who's that?

Noise : It's mmmmm... !

Mother : That must be your father.

Daughter: Oh, father ! You're drunk again !

Suggested activities for lesson 3

What would you probably say in these situations?

1. Your brother usually comes home quite late and there is somebody at the door around midnight.
2. Your sister has gone to the party and someone is knocking at the door at ten.
3. You are sure, from what you can see, that your brother drinks a lot of water.
4. You are a new comer. You can't find the way to the Post Office. A man tells you to turn left but it isn't there.
5. You want to buy a book at the book store before going to school. You don't know if it is open. You see some people going in.

Lesson 4 : WOULD and SHOULD

SITUATION : Editor to novelist. (role)

FUNCTION : Discussing probability.

An editor is asking the novelist for his manuscript.

Model dialogue

Editor : Is your manuscript ready yet?

Novelist : I would finish it by noon.

Editor : Good, I'll wait.

SITUATION : In a coffee shop. (setting)

FUNCTION : Discussing probability.

Preecha wants to find out who was with Prapha yesterday.

Model dialogue

Preecha : I saw you with somebody yesterday.

Prapha : Where?

Preecha : At the American Embassy.

Prapha : That should be my twin sister.

Suggested activities for lesson 4

If you were in these situations, what would you say?

1. The advertisement says, "Learn to speak English in one month." You took that course.
2. You took a swimming lesson for 2 months and can swim quite well. Your sister has been studying by the same instructor.
3. Your friend usually comes to the office at eight. You go to see her there at 8.15 a.m.

Lesson 5 : CAN, MAY, COULD and MIGHT

SITUATION : Teacher to student. (role)

FUNCTION : Expressing possibility.

A teacher is talking to her student about his homework.

Model dialogue

Teacher : This is a poor writing.

Student : Can it be improved, sir?

Teacher : Yes, it may be better if you try harder.

SITUATION : Guessing someone's age. (topic)

FUNCTION : Expressing possibility.

Two friends are guessing a woman's age.

Model dialogue

Supot : Look at that young lady!

How old do you think she is?

Narong : She could/ might be forty.

Supot : You're wrong. She is only thirty.

Narong : How do you know?

Supot : She was my classmate.

Suggested activities for lesson 5

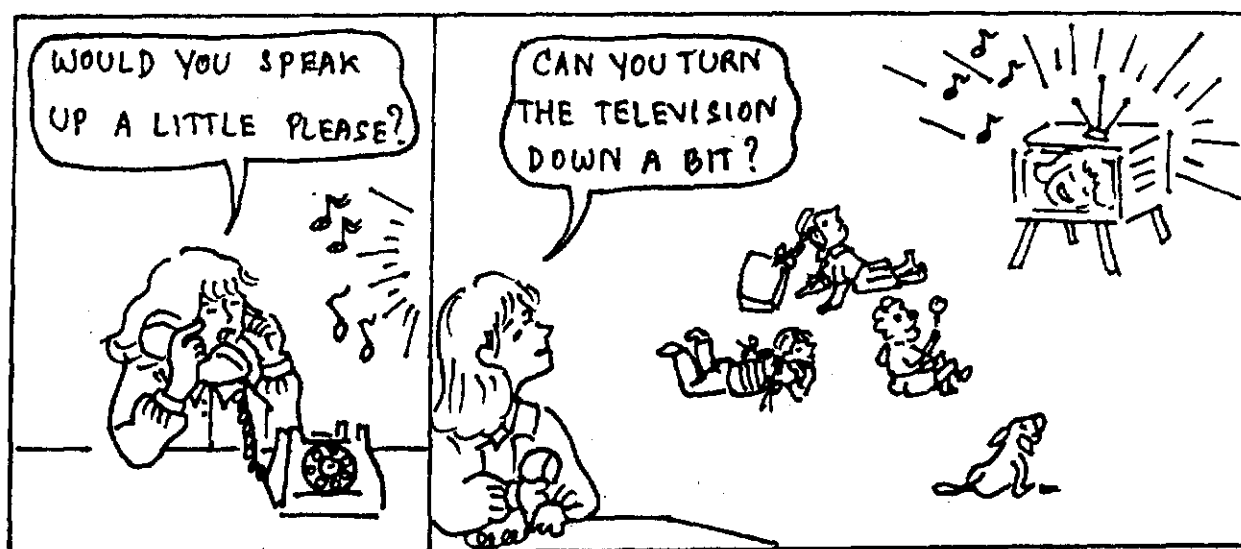
How would you say in these situations?

1. You took a test and failed for the first time. You took the same test again after one month. What will the results be?
2. You told your sister to study for her final exams. Twenty minutes later, it is possible that she is still studying.
3. You let your little brother play alone in the room. Later on you don't see him.

Lesson 6 : CAN and WOULD

SITUATION : On the telephone. (setting)

FUNCTION : Requesting others to do something.

Mother is on the phone while the children are watching television.

Model dialogue

Friend : I'll meet you at ten tomorrow.

Mother : Would you speak up a little, please? Is it seven or ten?

Friend : I said ten. O.K.?

Mother : (Kids, Can you turn the television down a bit?)

Yes, okay.

Suggested activities for lesson 6

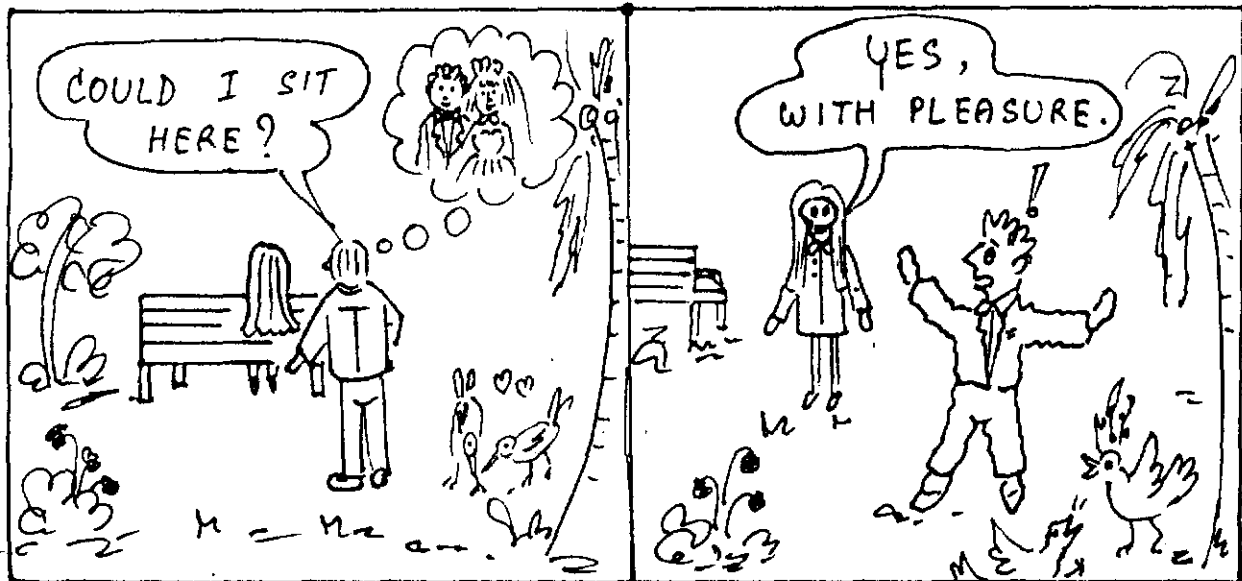
What would you probably say in these situations?

1. You are in the library and want to ask the librarian to help you to find a book.
2. You are in the classroom and want to borrow a pen from your friend.
3. You are at your aunt's house and want to turn the video on but you don't know how to.
4. You are at your friend's house talking about your trip to Chiangmai. You're becoming thirsty.
5. You are on your way to school. Suddenly you have to use the rest room.

Lesson 7 : COULD and MAY

SITUATION : In the park. (setting)

FUNCTION : Asking for permission.

A man sees a girl sitting alone in the park.

Model dialogue

Man : Could I sit here?

Girl : Yes, with pleasure.

Man : ? ! ?

SITUATION : Interviewer to interviewee. (role)

FUNCTION : Asking for permission.

An interviewer is interviewing a prospective secretary.

Model dialogue

Interviewer :

Interviewee :

Interviewer : Yes, come to work tomorrow.

Interviewee : Thank you very much, sir.

Interviewer : O.K. You must sign this contract now.

Interviewee : May I borrow your pen, please?

Suggested activities for lesson 7

How would you say in these situations?

1. You have to see the dentist. You ask your teacher to leave before the end of his lecture.
2. You are in your friend's room. You have a cold and ask her to turn the fan off.
3. Your sister is going to see the movie with her friends and you also want to go with them.

Lesson 8 : CAN, COULD, and BE ABLE TO

SITUATION : At the party. (setting)

FUNCTION : Asking about ability.

Vicky is asking Johnny to open a can of coke for her.

Model dialogue

Vicky : I can't / couldn't open this coke.

Can / Could you help me, Johnny?

Johnny : Yes, that's easy.

Vicky : Oh, poor Johnny ! Thanks a lot.

SITUATION : In the house. (setting)

FUNCTION : Asking about ability.

Husband and wife are talking about sewing.

Model dialogue

Wife : I don't think you're able to sew, dear.

Husband : But I used to do it when I was young, honey.

Wife : Oh, that's wonderful, darling!

Suggested activities for lesson 8

How might these situations be handled?

1. Your friend is a handyman and he comes to see you.
You are watching television and there is something wrong with your T.V. set.
2. You don't know how to dance. Your friend asks you for a dance at the party.
3. Your father bought a small calculator from Penang and you want to know how many functions it does.

Lesson 9 : MUST, SHOULD and OUGHT TO

SITUATION : In the pub. (setting)

FUNCTION : Expressing obligation.

A man is drinking beer in the pub.

Model dialogue

Man : Waiter ! One more beer.

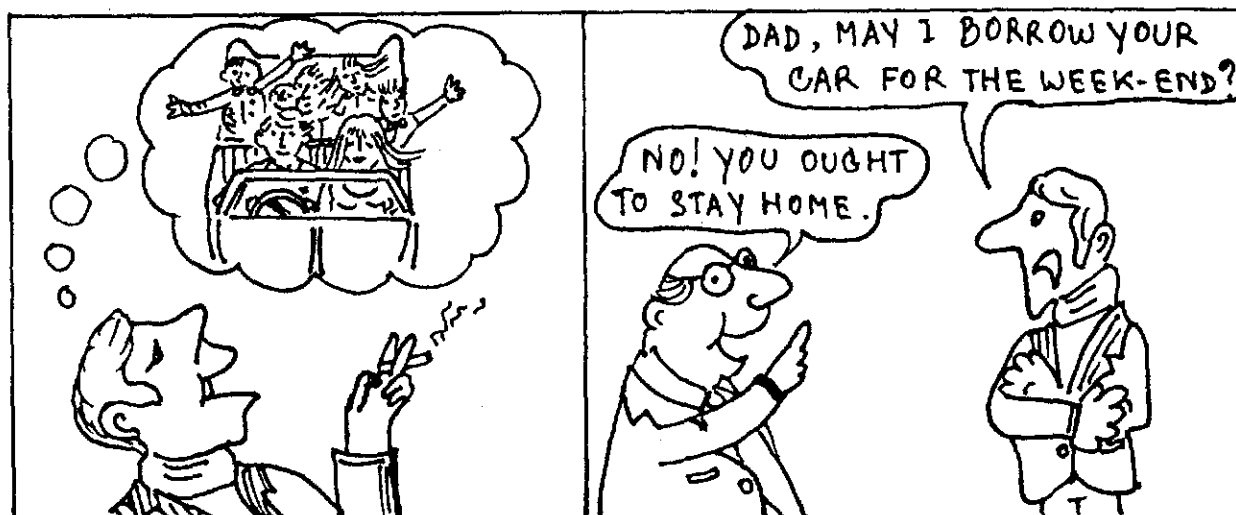
Waiter : But you're drunk, sir !

Man : Give me one more beer !

His wife : Stop drinking ! You must go home now.

SITUATION : Father to son. (role)

FUNCTION : Forbidding others' actions.

A son is asking his father if he could borrow a car for the weekend.

Model dialogue

Son : Dad, may I borrow your car for the weekend?

Father : No. You should/ought to stay home and stop fooling around.

Suggested activities for lesson 9

How might these situations be handled?

1. You often cut classes. Your teacher tells you to come to school everyday from now on.
2. You are sick and your parents want you to see the family doctor.
3. The headmaster doesn't permit students to wear long hair. John's hair is too long now.
4. Somsri wants to visit her aunt in Lopburi by train. Her house is far from the main road.
5. Thai people have identity cards when they are fifteen. You are fifteen years old this year.

Lesson 10 : MUST, HAVE TO, NEED and OUGHT TO

SITUATION : Teacher to student. (role)

FUNCTION : Expressing necessity.

A naughty boy is asking his teacher if he could hand in his homework later.

Model dialogue

Student : Could I hand in my homework next week, Miss?

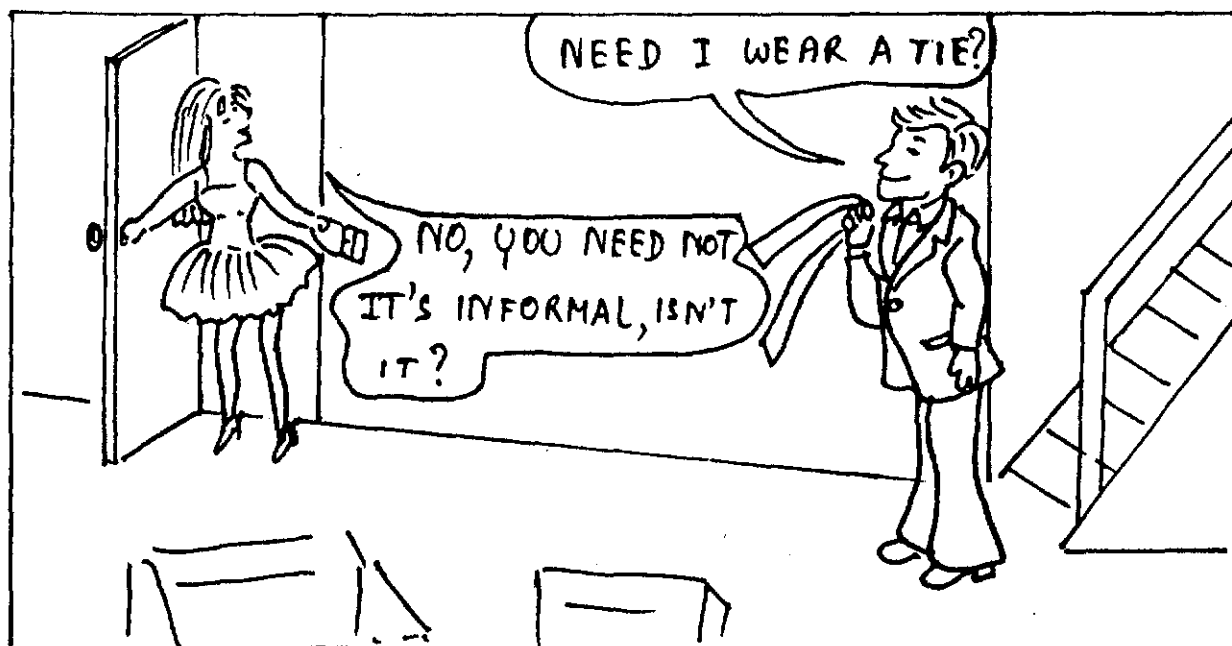
Teacher : No, you must/have to finish it by Friday.

Student : But I'm very busy.

Teacher : I said Friday ! And there's no excuse !

SITUATION : Statements of necessity. (speech type)

FUNCTION : Expressing necessity.

Husband and wife are going to the party.

Model dialogue

Wife : Come on, hurry up !

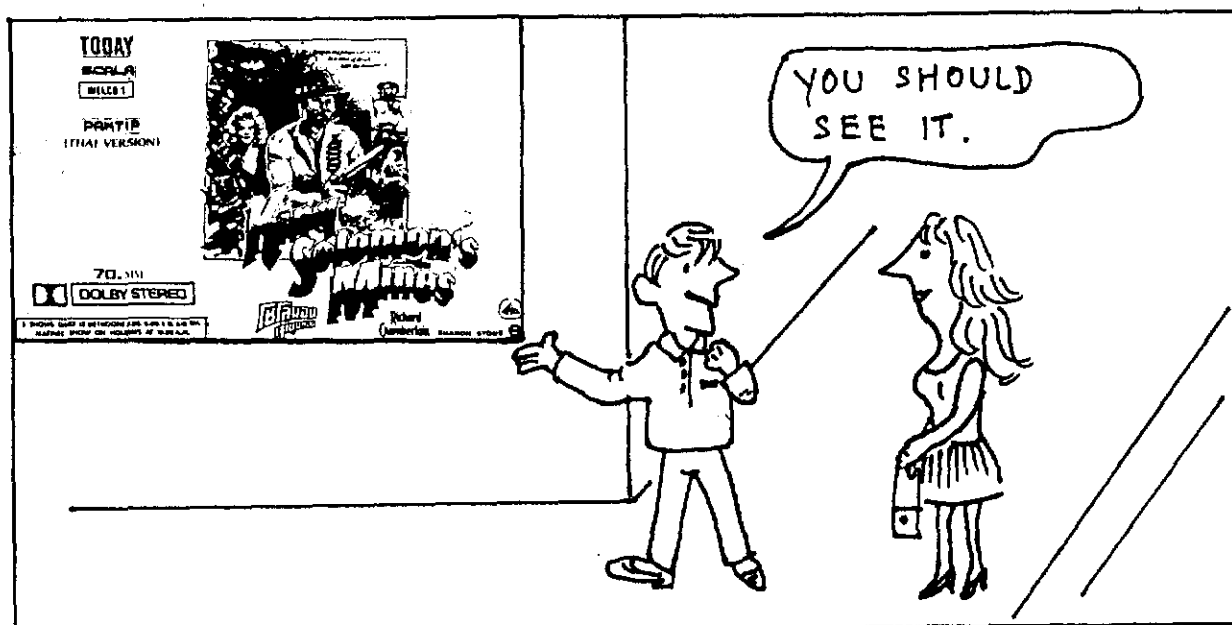
Husband : Just a minute. Need I wear a tie?

Wife : No, you need not.

It's informal, isn't it?

SITUATION : Statements of advice. (speech type)

FUNCTION : Expressing necessity.

Noree and Thongchai are talking about the film.

Model dialogue

Thongchai : I went to see "King Solomon's Mines" yesterday.

Noree : Was it a good film?

Thongchai : Yes, very good. You ought to/should see it.

Suggested activities for lesson 10

How might these situations be handled?

1. You are overweight. Your doctor tells you to eat less fat.
2. You are in the restaurant with your mother. You don't like melon but she tells you to finish it.
3. There will be a final exam next month. You want to get good grades.
4. You want to be a good driver. What do you do to avoid an accident?
5. You are going into the library carrying your school books with you. The librarian tells you to leave them outside.

Lesson 11 : SHOULD

SITUATION : Statements of advice. (speech type)

FUNCTION : Giving advice.

John has some troubles with his teeth.

Model dialogue

Mary : What's wrong with you?

John : I've a toothache.

Mary : So you should go see the dentist.

Suggested activities for lesson 11

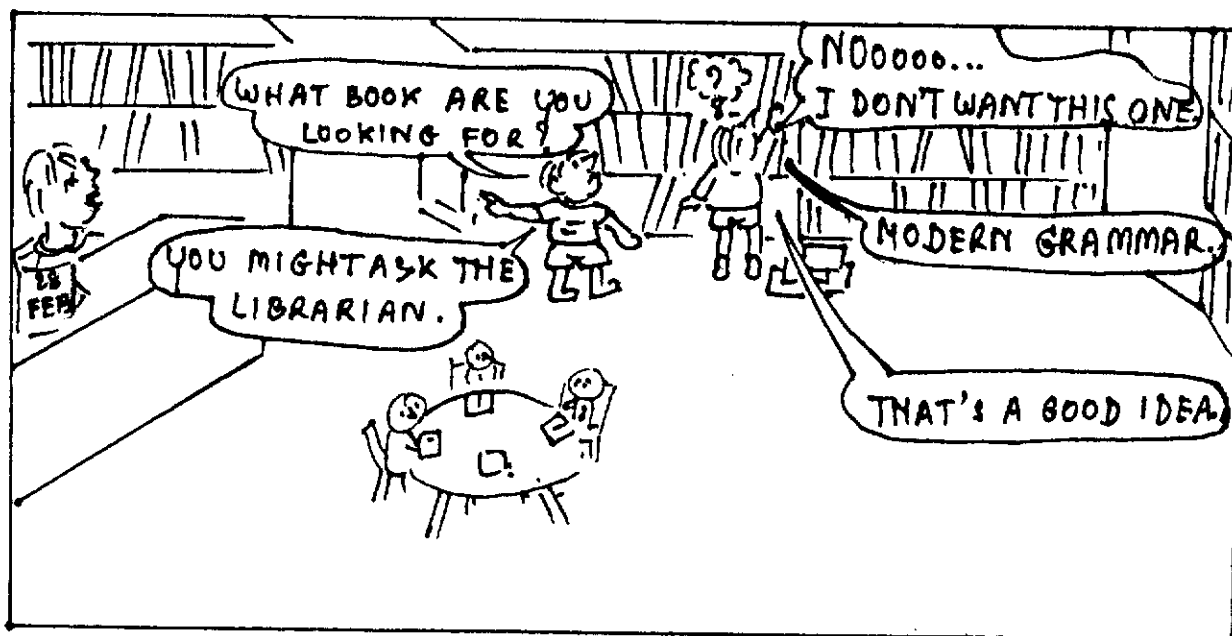
What would you say in these situations?

1. Your close friend always gets bad marks and you tell him to study hard.
2. Your brother graduated three months ago and he doesn't do anything. You tell him to start looking for a job.
3. Your friend wants to tell his parents in England some good news. You advise him to phone them.

Lesson 12 : MIGHT

SITUATION : In the library. (setting)

FUNCTION : Making suggestions.

A boy can't find the book he wants.

Model dialogue

Pracha : No, no, I don't want this one !

Somsak : What book are you looking for?

Pracha : "Modern Grammar"

Somsak : You might ask the librarian.

Pracha : Yes, that's a good idea !

SITUATION : Learn how to read. (topic)

FUNCTION : Making suggestions with annoyance.

Dara is teaching her brother to read.

Model dialogue

Dara : He's a thin man.

Somchai : He's a sin man.

Dara : No ! Not sin...thin.

Somchai : Tin...

Dara : No ! No ! Thin...thin.

Somchai : Sin...tin...

Dara : For goodness sakes ! You might try harder.

Suggested activities for lesson 12

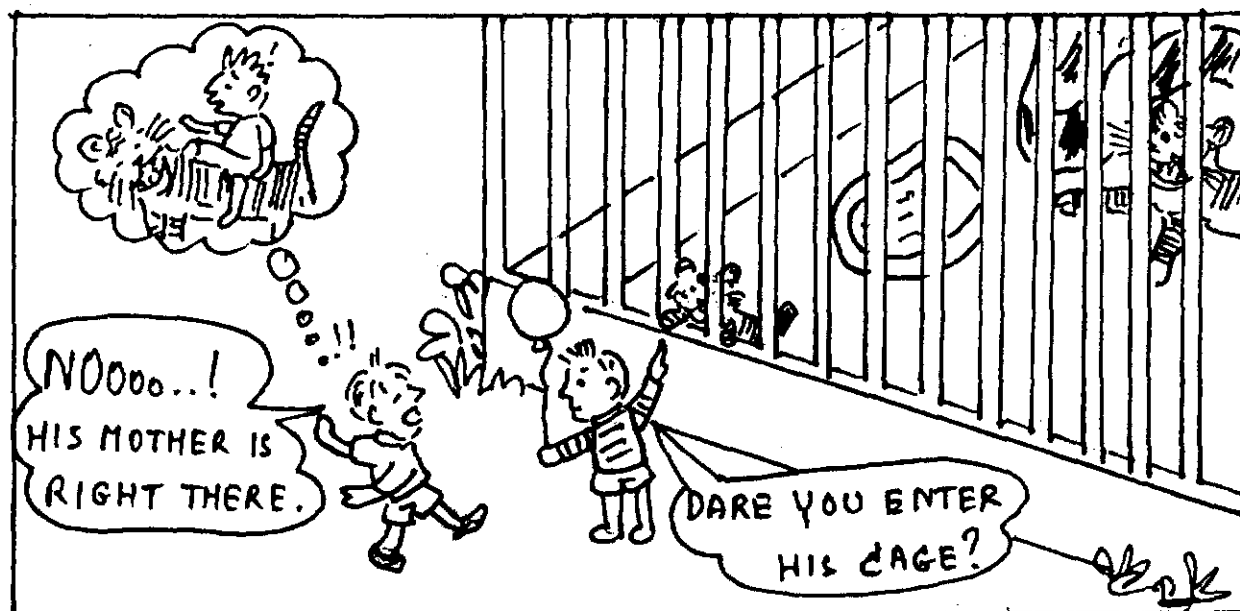
How might these situations be handled?

1. You are speaking broken English with a foreigner who can speak your language very well and he tells you to speak Thai.
2. You can't speak English well and someone tells you to study at the AUA.
3. You see your friend sharpening his pencil with a knife and he always breaks it. You tell him to buy a sharpener.

Lesson 13 : DARE

SITUATION : Statements of challenge. (speech type)

FUNCTION : Challenging someone.

Two boys are talking in front of the tiger's cage.

Model dialogue

Tim : Look, look, that's a baby tiger.

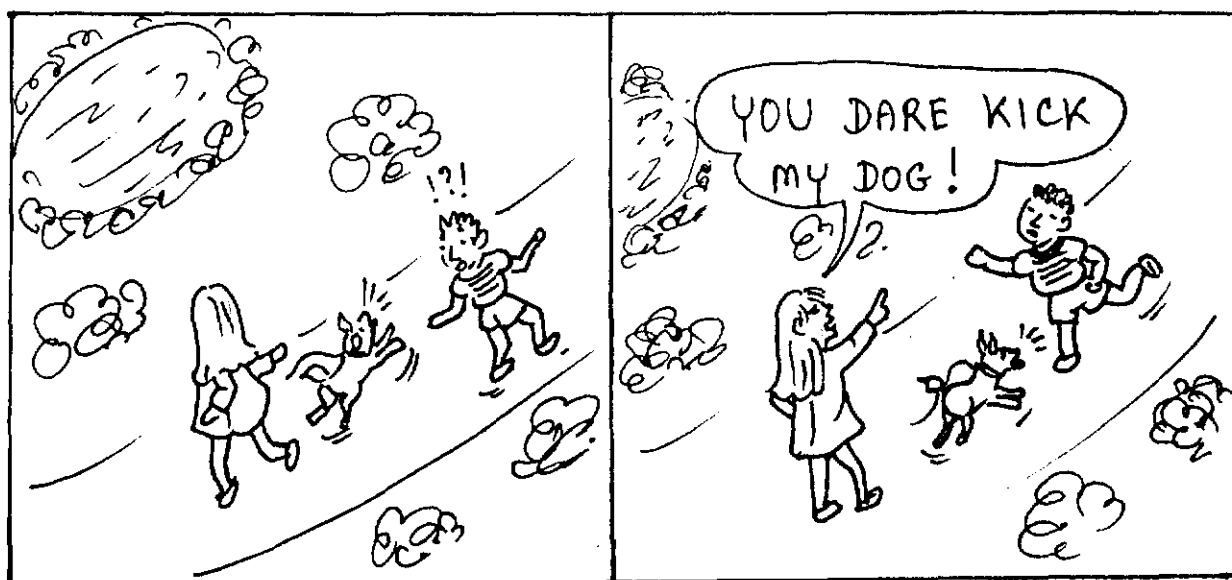
Tom : Oh, he's lovely.

Tim : Dare you enter his cage?

Tom : No, no. His mother is right there !

SITUATION : In the park.

FUNCTION : Threatening someone.

A girl is taking a walk with her little dog in the park. A boy is walking nearby and the dog barks at him.

Model dialogue

Joe : (He is frightened and he's going to kick the dog.)

Mary : You dare kick my dog !

Joe : ! ? !

Suggested activities for lesson 13

How might these situations be handled?

1. You and your sister are playing in the park. You see a millepede. You challenge your sister to keep it in her hand.
2. Your nephew snatches a ball from a boy. He wants it back and tries to hit your nephew. You are in that event.
3. Your friend is eating fried grasshoppers and asks you to eat some. You feel awful in your stomach.

จากตัวอย่างสื่อการเรียนข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าการนำเค้าโครงไวยากรณ์
 สำหรับสอนมาใช้ในบทเรียนนั้น ไม่ใช่เป็นการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แต่เป็น
 การช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์
 การกิจ และอรรถกิริยาต่าง ๆ กัน

สำหรับกิจกรรมที่เสนอแนะในที่นี้ เป็นตัวอย่างส่วนหนึ่งเท่านั้น สื่อการเรียน
 ที่สมบูรณ์จะต้องเสนอแนะกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากกว่านี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้
 ภาษาย่างเต็มที่

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์สำหรับสอน เรื่องคำกริยา Modals เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสื่อการเรียน ซึ่งพอจะสรุปขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์สำหรับสอน
2. เพื่อสร้างสื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา และวิทยาการสอนภาษา
2. เขียนโครงร่างทางทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษา
3. ศึกษาโครงสร้างภาษา กระบวนการเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษา
 - 3.1 ศึกษาโครงสร้างภาษาจากวิทยานิพนธ์ทางภาษาศาสตร์
 - 3.2 ศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษาจากวิทยานิพนธ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

จิตวิทยา

- 3.3 ศึกษาการใช้ภาษาจากวิทยานิพนธ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา
4. ศึกษาหน้าที่และความหมายของคำกริยา Modals โดย
 - 4.1 ศึกษาการใช้คำกริยา Modals ในความหมายต่าง ๆ จากเอกสารหนังสือ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 ศึกษาความหมายของคำกริยา Modals ตามลำดับ ความถี่ในการใช้จาก The New Horizon Ladder Dictionary (1969)

4.3 วิเคราะห์หาความถี่ของการใช้คำกริยา Modals จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 รายวิชา อ.421-422 และ อ. 523 - 524 คือ Outline of English Directions จำนวน 2 เล่ม โดยยึดความหมายพื้นฐาน (basic meanings) และความหมายรวม (core meanings) เป็นหลัก

4.4 เปรียบเทียบความถี่ของความหมาย

4.5 ศึกษาคำกริยา Modals ในความหมายที่มีความถี่มากเป็นอันดับที่ 1, 2 และ 3 เท่านั้น

5. เขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน

6. สร้างตัวอย่างสื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำเสนอขั้นตอนในการเขียนไวยากรณ์สำหรับสอน คือ การนำเอาไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยามายรวมผสานให้เป็นไวยากรณ์ชนิดเดียวกัน แล้วนำไปสร้างเป็นสื่อการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สื่อการเรียนที่สร้างขึ้นนี้จะต้องสอดคล้องกับวิทยาการสอนภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการสอนภาษาที่เกิดจากแนวคิด หรือความเชื่อทางหลักการ ไปสู่การจัดเนื้อหาหลักสูตรและสื่อการเรียนตลอดจนกลวิธีในการสอน ถ้าหากสิ่งเหล่านี้สัมพันธ์กันได้ จะทำให้การสอนภาษาอังกฤษบรรลุผลตามความต้องการ (White. 1975 : 31 - 52)

การศึกษาทางภาษาศาสตร์ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ เริ่มตั้งแต่การเรียนการสอนภาษาโดยการใช้ไวยากรณ์แผนโบราณ ไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง ไวยากรณ์เชิงปริวรรต ไวยากรณ์เชิงสื่อสาร ฯลฯ ส่วนไวยากรณ์สำหรับสอนนั้นได้นักภาษาศาสตร์หลายคนได้เขียนขึ้นมาบ้าง แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์แบบ เพราะเป็นเพียงเรื่องย่อย ๆ บางหัวข้อเท่านั้น

เค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนและสื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals ในที่นี้เขียนขึ้นตามหลักการสอนภาษาเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ โดยอาศัยแนวทางดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความหมายของคำกริยา Modals ทั้ง 14 คำ และหาความหมายที่มีความถี่ 3 อันดับ โดยเรียงจากมากไปน้อย
 2. นำความหมายของคำกริยา Modals ที่ได้มาจัดกลุ่ม และแยกชนิดของความหมาย
 3. เขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนของคำกริยา Modals ในแต่ละกลุ่ม โดยแสดงให้เห็นความหมายในการใช้คำกริยา Modals แต่ละคำภายในกลุ่ม
 4. นำเค้าโครงไวยากรณ์ที่ได้มาสร้างเป็นสื่อการเรียน โดยกำหนดจุดประสงค์ในการใช้ และสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะระบุในรูปของบทบาท หัวข้อ ฉาก หรือประเภทของคำพูด
 5. เขียนสื่อการเรียนคำกริยา Modals ทั้ง 13 กลุ่ม เพื่อให้เห็นความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างโดยมีภาพประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสาร
 6. เสนอแนะกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด (Montgomery and Eisenstein. 1985 : 317 - 334)
- สื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals ที่สร้างขึ้นนี้ เป็นเพียงตัวอย่างที่จะชี้ให้เห็นถึงลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยแทรกไวยากรณ์สำหรับสอนไว้ในบทเรียนในรูปของกิจกรรมการใช้ภาษา

การสร้างสื่อตามแนวคิดนี้ มีผู้เสนอแนะไว้บ้าง โดยพิจารณาทั้งในแง่ของภารกิจและรูปแบบของภาษา แล้วนำไปสร้างเป็นกิจกรรมในห้องเรียนขึ้น เพื่อฝึกการใช้ภาษาให้

สมจริง และใกล้เคียงกับความเป็นจริง (Reality and Quasi - Reality)
 ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

Language Function	Language Form/Vocabulary	Classroom Activities	
		A	B
expressing obligation	Modal Auxiliaries must/have to mustn't/can't don't have to etc.	Flash cards depicting road signs used to elicit appropriate responses. You mustn't go faster than... You have to turn right. etc.	Students describe their religions and/ or culture obligations. Muslims must face Mecca when they pray. We can't eat pork. etc.

(Ferrar. 1986 : 20)

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นงานริเริ่ม จึงมีข้อจำกัดบางประการ ที่สำคัญคือ ยังไม่มีตำราไวยากรณ์สำหรับสอนแม่แต่เล่มเดียวที่จะนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยได้ และเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น Teaching the Pedagogical Grammar of English* ซึ่งเป็นงานวิจัยของกระทรวงศึกษาและวัฒนธรรม ประเทศอิสราเอล กับหนังสือ An Introduction to Grammar for ESL Teachers* ซึ่งประกาศว่าอยู่ในระหว่างการจัดพิมพ์ ตั้งแต่ปี 1980 ก็หาไม่ได้ในประเทศไทย

* เอกสารการวิจัยและหนังสือเล่มที่กล่าวถึงนี้ได้มาจากการสาร Cross Currents.

V. 9, p. 107, 1982

English Teaching Forum. v. XVIII (3) p. 2, 1980.

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น ไวยากรณ์สำหรับสอนที่เขียนขึ้นจากผลของการวิจัยครั้งนี้ ก็แสดงให้เห็นว่าสามารถนำไปใช้ในสื่อการเรียน เพื่อสอนภาษาให้เกิดการสื่อสารได้ตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าทุกประการ ทั้งตัวอย่างสื่อการเรียนการสอนเรื่องคำกริยา Modals ทั้ง 14 คำ ซึ่งได้นำมาสร้างเป็นบทเรียนตัวอย่างให้ครูรวม 13 บทด้วยกัน แต่จะใช้ได้ผลมกน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับศิลปะการสอนของครู

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเท่าที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากเราเน้นในด้านวิธีสอนเป็นส่วนใหญ่ สำหรับเรื่องหลักสูตรและสื่อการเรียนยังพัฒนาไม่ทันสมัย ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือ ครูไทยยังขาดความพร้อมที่จะสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Boonprasert. 1984 : 32 - 35) จากผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูใน 5 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ นครราชสีมา เพชรบูรณ์ ชลบุรี และราชบุรี ในด้านการสนทนา การอ่าน และการเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ระดับ 1 เป็นระดับความสามารถที่น้อยที่สุด ไปถึงระดับ 4 คือระดับที่มีความสามารถมากที่สุด ผลการวิเคราะห์รวมปรากฏว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในทุกจังหวัดที่กล่าวมา มีความสามารถในการใช้ทักษะดังกล่าวอยู่ในระดับพอใช้คือ ระดับ 2 ตามสถิติผลการวิเคราะห์แบบสอบถามครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังต่อไปนี้

Province per cent	total	LEVELS OF ABILITY											
		A Conversation				B Reading				C Writing			
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Kalasin	50	12	27	13	-	8	28	15	1	10	32	7	1
%	100	24.00	54.00	26.00	-	16.00	56.00	30.00	2.00	20.00	64.00	14.00	2.00

(ประพาศน์ พุทธิประภา 2528 : 100)

นอกจากนี้ในด้านการทดสอบ ก็ยังไม่ได้วัดผลการสื่อสารอย่างจริงจัง จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2527 กับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลปรากฏว่า ข้อทดสอบที่วัดเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีเพียงร้อยละ 47 เท่านั้น (ศรีภูมิ เป็นพจน์ ม.ป.ป. 76 - 85) และผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบฉบับเดียวกันนั้น กับเกณฑ์ของการสื่อความหมายทางภาษา ปรากฏว่าไม่มีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาทางสังคมเลย (อัจฉรา วงศ์โสธร ม.ป.ป. : 90 - 97)

สรุปแล้วผลการวิจัยครั้งนี้ได้ยืนยันว่า ไวยากรณ์สำหรับสอนเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าการเรียนการสอนโดยอาศัยไวยากรณ์แบบอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

สื่อการเรียนที่สร้างขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงตัวอย่างที่จะชี้ให้เห็นวิธีการเสนอบทเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรที่วางไว้ และดำเนินไปตามจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้กว้างขวางและสมบูรณ์ขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ/หรือทุกระดับอย่างละเอียด แล้วเขียนเป็นเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนขึ้นตามหลักการที่ได้เสนอไว้ในงานวิจัยครั้งนี้
2. นำเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนที่เขียนขึ้นตามหลักสูตร มาสร้างเป็นสื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนไทย
3. นำสื่อการเรียนที่ได้ไปทดลองสอน เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

4. ประเมินผลหลักสูตรการเตรียมครูภาษาอังกฤษว่า สามารถผลิตครูให้
ออกไปสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้หรือไม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุง
หลักสูตรในระดับต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทยอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. "คลื่นไต้ฝุ่น" สยามรัฐ 2 กันยายน 2520, หน้า 7
ทิพา เทพอักษรพงศ์ "วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบผสม" วารสารมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 5 (8) : 55 - 64, 2524
บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียน
การช่างวุฒศึกษา 2499, 191 หน้า
บุญเหลือ เทพสุวรรณ, ม.ล. "ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม" ใน ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม
หน้า 81 - 90 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2518
_____ "ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสอนภาษาในประเทศไทย" วารสาร มศว ปทุมวัน
5 (2) : 1 - 14, 2523
_____ "ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเวลา 30 ปีที่แล้วมา"
บทความเสนอ ณ ที่ประชุมสัมมนา Thai/TESOL 9 เมษายน 2524, 10 หน้า
อัครสำเนา
ประพาศน์ พงษ์ธิประภา วิทยาการสอนภาษาอังกฤษ บรรณบัณฑิต 2528, 191 หน้า
ประหยัด อมาตยกุล ตำราไวยากรณ์อังกฤษ ไพศาลวิทยา 2495, 687 หน้า
มานิต ชุมสาย, ม.ล. "ปรากฏการณ์การสอนเรื่อง วิธีสอนภาษาต่างประเทศ"
วิทยาสาร ปีที่ 33 : 2322 - 2345, 2467 - 2541 พฤศจิกายน-ธันวาคม
2480
_____ ปาร์ลีย์แมม โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2523, 162 หน้า
แวน ไชยอศ, ไบรช แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย
แปลโดย คมคาย จงเจริญสุข หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2506,
153 หน้า
ศรีภูมิ แป้นพจน์ "ความสอดคล้องของข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปี 2527
กับหลักสูตรภาษาอังกฤษ" in Thai/TESOL'S Occasional Papers NO. 1984/1.
p. 76 - 89. Aksorn Charoentat Ltd. and Macmillan Press Ltd., n.d.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หนังสือราชการที่ ศธ. 0205/10306 เรื่อง นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2521

สมถวิล ชนะโสภณ การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ : เอกสารคำสอน กศ.ภอ. 521

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 2526, 324 หน้า
สันทนา สุชาดารัตน์ วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 บริษัทรุ่งเรือง
การพิมพ์จำกัด 2527, 408 หน้า

สาย ภาณุรัตน์ "หลักสูตรและบทบาทของหลักสูตรในการสอนการเรียนรู้" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 4 (11) : 3 - 16, 2513

ลีปนันท เกตุทัต การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า

สมณเพียร แก่นมณี การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถม
ปีที่ 5 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,
144 หน้า อักส่าเนา

สุไร พงษ์ทองเจริญ การศึกษาเรื่องภาษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 88 หน้า
วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์ประมวลศิลป์ 2525, 217 หน้า

อัจฉรา วงศ์โสธร "ความสอดคล้องของข้อสอบภาษาอังกฤษคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐประจำปี 2527 ฉบับ ก ข และ ก ข ค กับเกณฑ์การ
ทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา" in Thai/TESOL'S
Occasional Papers NO. 1984/1. p. 90 - 100. Aksorn Charoentat Ltd.,
and Macmillan Press Ltd. n.d.

อารี ลังหนวี วิวัฒนาการความเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและระเบียบวิธีการเรียนการสอน
(คำบรรยาย) การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 3 ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่งชาติ
ท่าवासกรี เมื่อวันที่ 4 - 8 สิงหาคม 2521 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษา-
ธิการ 2521, 25 หน้า อักส่าเนา

- Aitchison, Jean. Linguistics. London, Hodder and Stoughton, 1978. 189 p.
- Allen, J.P.B. "Pedagogical Grammar," in The Edinburgh Course in Applied Linguistics. vol. 3 : Techniques in Applied Linguistics. p. 59-92, ed. by J.P.B. Allen and S. Pit Corder. Oxford, Oxford University Press, 1974. 366 p.
- Anthony, Edward M. "Approach, Method, and Technique," in Teaching English as a Second Language : A Book of Readings. p. 93-97, ed. by Harold B. Allen. New York, McGraw-Hill Book Company, 1965. 406 p.
- Bell, Roger T. Introduction to Applied Linguistics : Approaches and Methods in Language Teaching. London, Batsford Academic and Educational Ltd., 1981. 270 p.
- Birch, David. "English Grammar for Today: A New Introduction," (review) RELC Journal. V. 15 (2), p. 95, 1984.
- Blundell, Jon, Jonathan Higgins and Nigel Middlemiss. Function in English. Oxford, Oxford University Press, 1982. 273 p.
- Bui Thi Hong Nguyét. Teaching Modals to Vietnamese Students in Secondary Schools. A paper presented to the SEAMEO Regional English Language Centre, Singapore, 1974. 41 p.
- Catford, J.C. A Linguistic Theory of Translation. London, Oxford University Press, 1965. 103 p.
- Close, R.A. English as a Foreign Language : Grammar and Syntax for Teachers and Advanced Students. London, George Allen & Unwin Ltd., 1962. 177 p.
- _____ A University Grammar of English : Workbook. London, Longman Group Ltd., 1974. 174 p.
- Coates, Jennifer. The Semantics of the Modal Auxiliaries. London, Croom Helm Ltd., 1983. 259 p.
- ✓ Cook, Walter A. "Semantic Structure of the English Modals," TESOL Quarterly. V. 12 (1), p. 5-15, 1978.
- Crystal, David. "The Past, Present and Future of English Parsing," English Today. 3 January - September, p. 21-25, 1985.
- Curme, George. English Grammar. New York, Barnes & Noble, Inc., 1947. 308 p.

- Dagut, Menachem B. "A 'Teaching Grammar' of the Passive Voice in English," IRAL. V. 23 (1), p. 1-12, 1985.
- Derwing, Bruce L. Transformational Grammar as a Theory of Language Acquisition : A Study in the Empirical, Conceptual and Methodological Foundations of Contemporary Linguistic Theory. London, Cambridge University Press, 1973. 346 p.
- Diller, Karl C. "Some New Trends for Applied Linguistics and Foreign Language Teaching in the United States," TESOL Quarterly. V.9 (1), p. 65-73, 1975.
- Eastwood, John and Ronald Mackin. A Basic English Grammar. Oxford, Oxford University Press, 1982. 160 p.
- Ferrar, Madeleine. "Realism, Reality, and Quasi-Reality in the Language Classroom," English Teaching Forum. XXIII(1): 19-20, 1986.
- Francis, Nelson W. "Revolution in Grammar," in Readings in Applied Linguistics. p. 46-62, ed. by Harold B. Allen. The United States of America, Appleton-Century-Crofts, Inc., 1958. 428 p.
- Gleason, H.A. Linguistics and English Grammar. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1965. 519 p.
- Grayshon, Mathew C. Towards a Social Grammar of Language. New York, Mouton Publishers, 1977. 143 p.
- Guntermann, Gail and June K. Phillips. Functional - Notional Concepts: Adapting the Foreign Language Textbook. Washington, D.C., Center for Applied Linguistics, 1982. 67 p.
- Halliday, M.A.K. "Functional Diversity in Language as Seen from a Consideration of Modality and Mood in English," Foundations of Language. V. 6, p. 322-361, 1970.
- _____. Explorations in the Functions of Language. London, Edward Arnold, 1973. 140 p.
- _____. Language as Second Semiotic : The Social Interpretation of Language and Meaning. London, Edward Arnold Ltd., 1978. 256 p.
- _____. An Introduction to Functional Grammar. London, Edward Arnold Ltd., 1985. 387 p.
- _____. Angus McIntosh and Peter Strevens. The Linguistic Sciences and Language Teaching. London, Longmans Green and Co. Ltd., 1964. 322 p.

- Hartley, Anthony F. Linguistics for Language Learners. London, The Macmillan Press Ltd., 1982. 207 p.
- Hartwell, Patrick. "Grammar, Grammars, and the Teaching of Grammar," College English. V. 47 (2), p. 105-127, 1985.
- Holmes, Janet and Dorothy F. Brown. "Sociolinguistic Competence and Second Language Learning," Topics in Culture Learning. V. 5, p. 72-82, 1977.
- Hook, J.N. and Michael G. Crowell. Modern English Grammar for Teachers. New York, The Ronald Press Company, 1970. 291 p.
- ✓ Jarvis, R.A. "A Pedagogical Grammar of the Modal Auxiliaries," ELT Journal. V. 26 (1), p. 238-248, 1971.
- Johnson, F.S. "Grammars : A Working Classification," Elementary English. V. 44, p. 349-352, 1967.
- Joos, Martin. The Five Clocks : A Linguistic Excursion into the Five Styles of English Usage. New York, Harcourt, Brace & world, Inc., 1961. 108 p.
- ✓ Kanitha Vanikiyeti. "Pedagogical Grammar," Language and Linguistics. V. 4 (1), p. 2-12, 1985.
- Koul, Omkar N. "On Pedagogical Grammar," in Language in Education. p. 74-80. Indian Institute of Language Studies, 1983.
- Lee, W.R. "Linguistics and the 'Practical' Teacher," ELT Journal. V. 13 (4), p. 159-171, 1959.
- Leech, Geoffrey and Jan Svartvik. A Communicative Grammar of English. London, Longman Group Ltd., 1975. 324 p.
- ✓ Leech, Geoffrey Margaret Deuchar and Robert Hoogenraad. English Grammar for Today : A New Instruction. London, The Macmillan Press, 1982. 224 p.
- Lester, Mark. Introductory Transformational Grammar of English. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971. 335 p.
- ✓ McEldowney, P.L. "A Teaching Grammar of the English Article System," IRAL. V. 15 (2), p. 7-24, 1977.
- McKay, Sandra L. Teaching Grammar : Form, Function and Technique. New York, Pergamon Press Ltd., 1985. 145 p.

- Manit Boonprasert. "CLT : A Promising Approach?" PASAA. V. 14 (2), p. 32-35, 1984.
- Matreyek, Walter. Communicating in English : Examples and Models. 1. Functions. 2. Notions. 3. Situations. New York, Pergamon Press, 1983. 156 p, 148 p, 140 p.
- Molinsky, Steven J. and Bill Bliss. Line by Line : English Through Grammar Stories. New Jersey, Prentice-Hall Inc., 1983. 102 + xvi p.
- Montgomery, Carol and Mariam Eisenstein. "Real Reality Revisited : An Experimental Communicative Course in ESL," TESOL Quarterly. V. 19 (2), p. 317-334, 1985.
- Namthip Aksornkool. EFL Planning in Thailand : A Case Study in Language Planning. Doctor's Thesis. The Faculty of the Graduate School of Georgetown University, Washington, D.C., 1980. 258 p. mimeographed.
- Nesfield, J.C. Outline of English Grammar. London, Macmillan and Co. Ltd., 1929. 81 p.
- Newman, John. "English as a Foreign Language : Its Constant Grammatical Problems," (review) RELJ Journal. V. 13 (1), p. 108-113, 1982.
- Palmer, F.R. Modality and the English Modals. London, Longman Group Ltd., 1979. 195 p.
- Parish, Charles, Aelfwine Mischler and Tokiko Yamamoto. "The Fully Notional Syllabus : A Sample Lesson," Cross Currents. V. 12 (1), p. 55-80, 1985.
- Perkins, Michael R. "The Core Meanings of the English Modals," Journal of Linguistics. V. 18, p. 245-273, 1982.
- Pierce, Joe E. "The Nature of English Grammar," English Teaching Forum. V. XXIII (3), p. 2-8, 1985.
- _____ "A New English Grammar," English Teaching Forum. V. XXIII (4), p. 43, 1985.
- Postman, Neil and Charles Weingartner. Linguistics : A Revolution in Teaching. New York, Dell Publishing Co., Inc., 1966. 209 p.
- Prapart Brudhiprabha. A Contrastive Linguistic Study of Thai and English Verbal Systems. A Dissertation, SEAMEO Regional English Language Centre, Singapore, 1968. 51 p.

- Prapart Brudhiprabha. The Education of Teachers of English as a Foreign and Second Language in Southeast Asia : With Special Reference to Thailand. Doctor's Thesis. University of Toronto, 1975. 256 p. mimeographed.
- _____. "Englishes in Their Sociocultural Contexts : Towards a Better Description of Non-Native Varieties of English," Cross Currents. V. 9 (2), p. 15-23, 1982.
- _____. "TEFL, Wonderland : The 'yuu yuu plaa plaa Philosophy of Teaching English," PASAA. (Special Issue) p. 5-10, June 1983.
- Quirk, Randolph and Sidney Greenbaum. A University Grammar of English. London, Longman Group Limited, 1973. 484 p.
- Quirk, Randolph and others. A Grammar of Contemporary English. London, Longman Group Limited, 1972. 1,120 p.
- Richards, Jack C. "The Secret Life of Methods," TESOL Quarterly. V. 18 (1), p. 7-23, 1984.
- _____. "The Status of Grammar in the Language Curriculum," in Communicative Language Teaching. P. 64-83, ed. by Bikram K. Das. Singapore, Singapore University Press for SEAMEO Regional English Language Centre, 1985. 212 p.
- Saporta, Sol. "Scientific Grammars and Pedagogical Grammars," in Readings in Applied Linguistics. p. 265-273, ed. by J.P.B. Allen and S. Pit Corder. Oxford, Oxford University Press, 1973.
- Sidiropoulou, Maria. "Reviewing the Modals," Modern English Teaching. V. 12 (3), p. 27-29, 1985.
- Smith, Larry E. "English as an International Auxiliary Language," RELC Journal. V. 7 (2), p. 38-42, 1976.
- _____. "Some Distinctive Features of EIL vs. ESOL in English Education," Culture Learning Institute Report. V. 5 (3), p. 5-7, 10-11, 1978.
- _____. English for Cross-Cultural Communication. Hong Kong, The Macmillan Press Ltd., 1981.
- _____. "The Five Senses of Teaching/Learning English as an International Language," PASAA. (Special Issue) p. 77-81, 1983.
- Smith, Michael Sharwood. "English Verbs of Future Reference in a Pedagogical Grammar," Studia Anglica Posnaniensia : An International Review of English Studies. V. 4, p. 51-60, 1972.

Spolsky, Bernard. "Linguistics and Language Pedagogy Applications or Implications?" Georgetown Monograph Series. NO. 22, p. 143-155, 1969.

_____. "What Does It Mean to Know a Language; Or How Do You Get Someone to Perform His Competence?" in Focus on the Learner: Pragmatic Perspectives for the Language Teacher. p. 164-176, ed. by John W. Oller, Jr. and Jack C. Richards. Rowley, Mass., Newbury House Publishers, Inc., 1973. 306 p.

Stableford, Tom. "A Teaching Grammar of the English Relative Pronoun," English Teaching Forum. V. XXII (4), p. 6-8, 1984.

Swan, Michael. "A Critical Look at the Communicative Approach (1), (2)," English Language Teaching Journal. V. 39 (1/2), p. 2-12, 76-87, 1985.

Taubitz, Ronald M. "Four Techniques for Grammatical Analysis," English Teaching Forum. V. XVIII (1), p. 25-27, 1980.

Titons, Renzo. "Grammar Learning as Induction," IRAL. V. 3 (1), p. 1-11, 1965.

_____. "A Psycholinguistic Model of Grammar Learning and Foreign Language Teaching," in English as a Second Language Current Issues. p. 41-62. Philadelphia, Pa., the Center for Curriculum Development, Inc., 1970. 159 p.

Twaddell, W.F. The English Verb Auxiliaries. Providence, Brown University Press, 1963. 26 p.

Van Ek, J.A. The Threshold Level: For Modern Language Learning in Schools. London, Longman Group Ltd., 1976. 165 p.

Wakely, Richard and Tom McArthur. Using Modal Verbs. London, Collins Clear-Type Press, 1974. 48 p.

White, Ronald V. "The Language, the Learner and the Syllabus," RELC Journal. V. 6 (1), p. 31-52, 1975.

Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. Oxford, Oxford University Press, 1978. 168 p.

Wilson, Kenneth G. "The English Language: Past and Present," in Readings in Applied Linguistics. p. 3-19, ed. by Harold B. Allen and Michael D. Linn. New York, Alfred A Knopf, Inc., 1982. 592 p.

เค้าโครงเวยากรณสำหรับสอน : การศึกษาเฉพาะกรณีคำช่วยกริยา

บทคัดย่อ

ของ

สุชาดา ศรีโกศล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2529

การศึกษาเรื่องนี้ มีจุดประสงค์เพื่อที่จะเขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอน
และสร้างสื่อการเรียนเรื่องคำกริยา Modals สำหรับสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5
ผลของการศึกษาค้นคว้า ปรากฏว่า

1. สามารถใช้ไวยากรณ์เชิงปริวรรต ไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา
และเชิงสังคมวิทยาเป็นหลักในการเขียนเค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนได้เป็นอย่างดี

2. การวิเคราะห์ความหมายของคำกริยา Modals จากผลงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง และหนังสือเรียน Outline of English Directions ทำให้สามารถ
เลือกความหมายของคำกริยา Modals ที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้กับนักเรียนไทยในระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 ได้

3. เค้าโครงไวยากรณ์สำหรับสอนที่สร้างขึ้นนั้น สามารถนำไปใช้เขียนเป็น
บทเรียนสำหรับสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการกิจและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
ตามข้อเสนอของหลักสูตร

AN OUTLINE OF A PEDAGOGICAL GRAMMAR : A
CASE STUDY OF THE MODAL AUXILIARIES

AN ABSTRACT

BY

SUCHADA TRIKOSOL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1986

The purposes of this study were to write an outline of a pedagogical grammar and to prepare course materials from the modal auxiliaries for the students in Mathayom Suksa 4 - 5

The findings are as follows :

1. Transformational and psycho-sociolinguistic grammars can serve as powerful bases for the writing of a pedagogical grammar.

2. The analysis of meanings of the modal auxiliaries from related research findings and the prescribed textbooks, Outline of English Directions, is a useful guideline for selecting meanings of the modals for Thai students in Mathayom Suksa 4 - 5

3. The proposed outline of a pedagogical grammar can be developed into course materials for teaching communicative English according to the functions and situations suggested in the syllabus.